

Д-р Курт Е. Кох

СУЕВЕРИЕТО

Д-р Курт Е. Кох

СУЕВЕРИЕТО

ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА ДУШЕГРИЖИТЕЛСТВОТО

Bibel- und Schriftenmission Dr. Kurt E. Koch e. V.
Osterlängstraße 47
73527 Schwäbisch Gmünd (Lindach)
Deutschland

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ
БЕЗПЛАТНО

За контакти, поръчки и представяне на книгата
в България се обръщайте към:
Семейство Даниела и Тодор Станкови
2074 с. Буново, община Мирково, Софийска област
Тел: 07 187 - 259 или 088 407 465

Превод от немски Тодор Ив. Станков

Коректор Лора Кашлакевска

Издава «Искрен Шопов» ЕТ

Печат „Образование и наука“ ЕАД

Първо издание - 14 000 бр.

София 2000

Всички права принадлежат на мисията
Bibel- und Schriftenmission Dr. Kurt E. Koch e. V.

Съдържание

Предговор към немското издание	5
Към българския читател	5

I. Нашата отправна точка за преценка на окултните и суеверните практики	7
--	----------

II. Окултни и суеверни практики	11
--	-----------

1. Що е суеверие	11
2. Изолиране на земните лъчения	12
3. Носене на талисмани	13
4. Антропософия	13
5. Астрология	14
6. Атеизъм	17
7. Ирисова диагностика	18
8. Баене	22
9. Продаване кръвта си на дявола	25
10. Заплашителни писма	27
11. Християнска наука, или на английски Christian Science	29
12. Въздействие от разстояние, или ментална сугестия	30
13. Фетишизъм	31
14. Франкмасонство, или «свободни зидари»	32
15. Гледане на ръка	37
16. Ясновидство	37
17. Вярване във вещици	39
18. Лечебни способности на екстрасенси	39
19. Хипноза	41
20. Лъжливи учения	43
21. Йога	44
22. Гледане на карти	48
23. Лекуване чрез магия	49
24. Съобразяване с фазите на луната	49
25. Нов или съвременен рационализъм	50
26. Окултистка литература	53
27. Търсене на подпочвена вода и метали с махало или лескова пръчка	54
28. Психоанализа	57

29. Психограф	61
30. Психометрия, или окултна психология	61
31. Харизматичен фанатизъм	62
32. Черна и бяла магия	71
33. Спиритизъм	75
34. Призраци	78
35. Разделяне дните на седмицата, месеците и годината на добри и лоши	83
36. Суеверия, свързани със смъртта	84
37. Препредаване	85
38. Врачуване	93
39. Премахване на брадавици	95
40. Символика на числата	96
41. Символично тълкуване на нещата	97

III. Освобождаване чрез Исуса 100

1. Преглед на последствията от окултните и суеверните практики	100
2. Трябва да се предпазваме от суеверия	102
3. Свидетелства на хора, успели да се освободят чрез Господа Исуса Христа	104
4. Новозаветният път на освобождение	125
5. Заключение	128

Предговор към немското издание

Сатана е голям демагог. Той казва на парасихолозите: „Аз ви предлагам една нова наука.“ На окултистите пък обещава: „Аз ще ви дам ключа за най-големите тайни на света.“ Пред моралистите и религиозните хора той носи маската на простодушен фарисей, който предлага помощ свихе. А рационалистите и модерните богослови успокоява: „Не се занимавайте с мен, та аз въобще не съществувам!“

Сатана е и опитен стратег. Той владее много различни тактики в нападение. Умее да замъглява фронтвете. Прикрива се зад празно религиозно бърборене. Използва науката. Умело пробутва аргументите си в областта на социалната справедливост и човечност. И всичко това с единствената цел - да заблуди, да примамва и да хване своите жертви.

Кой би могъл да се противопостави на такава тактика и стратегия? Само един. Този, Който дръзна да излезе срещу владетеля на мрака. Това е Този, Който го отблъсна в пустинята. Този, Който разкъса мъглявата завеса, победителя на Голгота, Който унищожи всичката мощ на силите на мрака. Апостол Павел триумфира в Посланието си към Колосяните 2: 15: Христос отне силата на началствата и властите; Христос ги разобличи; Христос възтържествува над тях!

Тази книга се занимава с Този, на Когото бе дадена всичката власт, Господ Исус Христос, Който е преди всичко и всичко чрез Него съществува. Той е главата на тялото, сиреч на църквата. Той е началото, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко. (Колосяни 1: 17-18)

Д-р Курт Кох

Към българския читател

Тази книга се появява много навреме у нас. Краят на тоталитаризма и дълго жадуваната свобода на словото и печата имаха и своята негативна страна. Вече десет годи-

ди да бъде затворен ковчегът, една жена ми показва пет монети, две парчета от дамско бельо, една част от периферията на шапка и един пръст от мъжка ръкавица. Всички тези неща без изключение принадлежаха на интелигентни хора с добро материално състояние.“ Понякога и самите умиращи изявяват желание да отнесат със себе си в гроба болестите и страданията на свои близки и приятели. Ето един пример за това:

Пр. 128 Една тежко болна жена, която лежала в болницата, помолила болногледачката за следното: „Сестра, моля Ви да се обадите на дъщеря ми да ми донесе една от своите блузи. Моята дъщеря страда тежко от дълги години. Аз искам да взема и нейната болест с мен в гроба.“ Болногледачката не намерила нищо нередно в молбата на тази жена и я изпълнила, защото това било честа практика в този край.

Решаващо за успешното прилагане на тази магия е не само наличието на някаква лична вещ, а преди всичко магическото заклинание, което се изрича при спускането на ковчега с умрелия в гроба.

37. Препредаване

Окултното препредаване на мисли, чувства и способности на други хора е една от мистериозните области на магьосничеството. Този феномен, модифициран по друг начин, се среща и в духовния живот на християните. Следващият пример показва още един път препредаването върху умрели:

Пр. 129 Една жена отишла при ковчега на едно умряло младо момиче в квартала. Тя имала гъбички на врата си, които не можели да бъдат излекувани, и затова поставила в ковчега на момичето една гъба прахан. Препредаването било извършено със съответните магически ритуали и гъбата прахан била заровена заедно с умрялото момиче в гроба. Колкото и невероятно да е, по този начин гъбичките изчезнали от врата на жената.

При вида на умрели или самоубийци много хора получават душевно разстройство, което ги мъчи след това:

Пр. 130 Един 16-годишен младеж наблюдавал изваждането от водата на един самоубиец. От този момент на-

ни след промяната отвсякъде сме атакувани от всевъзможни окултистки издания. Появиха се множество специализирани вестници и списания с такава насоченост. Няма седмичник и дори всекидневник, на страниците на който да не се отпечатват хороскопи. Свободно се рекламират услугите на врачки, гледачки, екстрасенси и всевъзможни лечители. Много хора запълват свободното си време с правене и разваляне на магии. Суеверията така са навлезли в ежедневието ни, че много често дори не им обръщаме внимание и ги възприемаме като нещо съвсем в реда на нещата. За съжаление тази инерция често увелича и хора, които претендират, че вярват в Бога и дори ходят редовно на църква.

Тази книга е предназначена за широк кръг читатели. Тя ще ги предпази от много погрешни стъпки. Тези, които вече са ги направили, ще разберат къде да потърсят помощ, за да преодолеят негативните последствия от своите необмислени действия и как да се освободят от получените нежелани обременености. Специалистите пък ще открият полезни напътствия за ежедневната си работа и ще имат възможност да се поучат от многото примери и практически съвети. Убеден в ползата от тази книга, горещо я препоръчвам на всеки и моля Бог да Ви благослови изобилно и да Ви даде мъдрост и необходимите духовни сили, за да победите суеверията.

На много места в книгата ще намерите препратки към други произведения на автора и най-вече към книгите му «Христос или сатаната» и «Душегрижителство и окултизъм». Екипът, който подготви отпечатването на тази книга прави всичко, което е по силите му, за да направи възможно скорошното излизане и на тези две главия на български език.

Изказвам най-сърдечна благодарност на г-н Хорст Кох от Херборн Германия и на Мисионерското сдружение «Помощ за България» от Опенвайлер Германия за средствата, които пожертваха, за да направят възможно напечатването на книгата на български език и достигането ѝ до българския читател абсолютно безплатно.

От преводача

I. Нашата отправна точка за преценка на окултните и суеверните практики

Суеверието е най-страшната зараза на душата за всички времена, основана на страх и жажда за власт. „Под суеверие разбираме духовната зависимост от необяснимото (явления и сили, които не се подчиняват на природните закони), както и вярата в причинно-следствени зависимости на събития и неща, които нямат нищо общо едно с друго.“ По този начин доктор Шранк дефинира същността на суеверието в книгата си «Психология на суеверието». Суеверие и вяра са в едно непреодолимо противоречие, когато става въпрос за техните вътрешни отправни точки за преценка на нещата, били те религиозни или за заобикалящия ни всемир. За будистите и мохамеданите например християнството е заблуда и суеверие. Затова още от самото начало трябва да бъде показана нашата отправна точка, от която ще говорим за суеверието.

Ние знаем от Исус Христос какво е суеверие за християнската църква. За нас именно Той е, който разделя духовете. Той е непоклатимата канара във вълнолома на противоречията на светогледите. Всичко, което прави Христос, е вяра, а всичко, което Христос отрича, е суеверие. Това е всеобхватният мащаб за преценка на суеверните представи. Затова и нашите направляващи ориентирни не са определени само от природонаучни категории (принципи на мислене), а са оформени от Божието Слово.

С тези констатации се прави едно трудно разграничение. Когато човек чете съвременната литература за борба със суеверията, която произлиза от средите на занимаващите се с природните науки, забелязва едно значително различие с християнското разбиране за тези неща. Природните науки познават само вътрешночовешки взаимоотношения и вътрешноприродни дадености. Те запъват на схващането за Бога като сила, действаща в реалния свят. В областта на природните науки това е напълно основателно, защото те се занимават само с разумно разбираеми неща. Трансцендентното (това, което се на-

мира извън пределите на опита, съзнанието и познанието), свръхестественото, отвъдното, божественото остават скрити за тях, освен когато под тези неща те разбират отново вътрешни факти от заобикалящата ни действителност. Колкото до демоничното, то често са правени опити и то е изтегляно в областта на обяснимото. Поради тези причини природните науки и тези, които се основават единствено на тях, не могат да достигнат до истинската същност на суеверията. Затова и вземаните от тях предпазни мерки са абсолютно недостатъчни. Това е показано много убедително в книгата на Йохан Круз «Вещици сред нас?» От гледна точка на представения фактически материал това е най-подробното разглеждане на съвременните суеверия. За съжаление по същество тази книга си служи с една измамна теория. Круз не успява да вникне в многообразието на съществуващите скрити причини за суеверията, иначе не би определял баенето и заклинанията като едни в повечето случаи наивни и безобидни селски традиции (страница 106). На страница 107 в книгата си той дори пише: „Врачките и баячките обикновено преминават живота си спокойно и порядъчно.“

Научните изложения работят по-малко с такива измамни теории, а правят опити за дълбоки психологични обяснения. Така например д-р Шранк обяснява появата на призраците с проекции на собственото ни подсъзнание. Той дори обръща внимание, че при едно групово съновидение в будно състояние един призрак може да бъде видян и чул от няколко човека едновременно, които привидно да са с ясно съзнание. Това обяснение е възможно в много случаи да се окаже вярно. Ученето на Йенч за ейдизма (възпроизвеждане на зрителнопредставни образи с яркост, която е близка до тази на възприятията поради запазване на образа на предмета дълго време след неговото изчезване от зрителното поле) или теорията на Юнг за първообразите (като изходна форма за образуване на други образи) показват основанието на подобни твърдения. Християнското Богословие обаче обръща внимание и на други измерения и обстоятелства, при които чистото природонаучно мислене не е достатъчно.

Суеверието не е само проява на глупост, лековерие, недостатъчни познания или липсваща просветеност, а по същество представлява изявата на сили, противни на Бога. Човек се намира и живее на бойното поле на две свръхестествени сили. Той е твърде слаб, за да може да отстоява неутралитета си. Повтаряната вече до втръсване мисъл на Е. Гайбел, че „Който затваря вратата пред вярата, при него суеверието влиза през прозореца, и който изгони Божия Ангел, него го мъчат сатанинските призраци“ (цитирана по памет), явно все още не е загубила своето значение. Ап. Павел го казва още по-директно в Посланието си към Ефесяните 6: 12: „Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места.“ Ние като християни знаем за реалното съществуване на тези сили. Това обаче не би следвало да означава, че трябва да изпадаме в крайности и да демонизираме всичко, което не можем да си обясним. Ние като християни трябва да се интересуваме от откритията и постиженията на природните науки, при все че знаем, че това не е най-висшата мъдрост, до която можем да достигнем. Ако представителите на тези науки се държат така, то това е прекалено арогантно.

Когато говорим за тези сили, това не означава, че ние трябва безпомощно да бъдем разпъвани между фронтовете, не. Желанието на Архимед за една твърда опорна точка извън земята, което в нашия случай означава извън природонаучните дадености, е изпълнено. Христовият кръст е тази опорна точка. Той е знакът, че Господ Исус Христос е победителят над всички тъмни сили. Триумфалният химн на стария псалмопевец се изпълни на практика: „Глас на радост и на избавление се чува в шатрите на праведните; Десницата на Господа върши храбри дела. Десницата на Господа се издигна. Десницата на Господа удържа победата!“ (Псалом 118: 15-16) Господ Исус Христос обезличи всички зловещи и тъмни сили на ада и отвѣдния свят. От висините на тази победа ние можем спокойно и уверено да говорим и обясняваме относно демоничните сили, защото тяхната последна мощ е отнета. Ние познаваме ужаса на тази

сатанинска мощ, но ние също така знаем, че тя заради Господа Исуса Христа не може да ни навреди. Ние имаме като щит думите на Господа: „Ето давам ви власт ... и над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.“ (Лука 10: 19) Така и аз, уповаващ се на Господа Исуса Христа, дръзнах да навляза в разглеждането на окултните и суеверните практики. Страхът от Бога побеждава всеки страх от демоните. Амин.

І І. Окултни и суеверни практики

1. Що е суеверие?

Суеверието е едно освободено от обвързване с Бога виждане за вярата, което често се изразява във възможно най-безумните решения и действия. Един пример от книгата на Йохан Круз «Вещици сред нас?» ще илюстрира това мое твърдение:

Пр. 1 Една жена на име Л. била закарана три седмици след нейната сватба умираща в болницата със страшни наранявания. Преди да умре от раните си, тя успяла да каже, че е била пребита от бой от мъжа си и неговото семейство. Една врачка от близкия град Гелзенкирхен охарактеризирала младата жена като вещица. Какъв бил поводът за това? Веднага след сватбата ѝ избухнала епидемия по говедата в селскостопанския двор на родителите на младоженеца. Това станало причина те да потърсят за съвет една врачка. По нейно разпореждане злощастната жена била затворена в едно тъмно помещение и дни наред била измъчвана чрез глад и побой. И всичко това само защото тези селяни били уверени, че врачката казва истината, и безпрекословно изпълнявали нейните предписания. След този случай врачката и цялото семейство били арестувани.

Пр. 2 Един пастир ми разказа една случка, станала при уговаряне на едно кръщение. За въпросната неделя имало вече две заявки за кръщение. Един трети баща искал също да уговори кръщение на детето си. Когато обаче разбрал за другите две кръщения, веднага се отказал. Той обяснил, че три кръщения едновременно означават нещастие. Пастирът не успял да излекува младия баща от суеверието му и детето му било кръстено по-късно.

Точно във връзка с кръщението са в обръщение много и най-различни суеверни представи: първата стъпка на младата майка в деня на кръщението трябва да бъде отиването към църквата, като по пътя тя не трябва да говори, защото това би донесло нещастие; детето не трябва да бъде карано в детската количка, преди да бъде кръстено, защото това също носело нещастие, и т. н.

2. Изолитране на земните лъчения

Изолитрането на жилищни сгради и обори е станало днес всеобща зараза в някои региони. Търсачите на подпочвена вода и благородни метали с лескова вилка или махало, които днес наричат себе си «радиестети», обясняват, че имало вредни за здравето земни лъчения, които можело да бъдат изолитрани с някакви кутийки, които се продават за тази цел. Аз лично вече отворих няколко такива кутийки. Обикновено вътре в тях има парче медна тел или медна ламарина, които струват не повече от 1.- DM или 2.- DM, а ги продават между 80.- DM и 120.- DM. Самото това несъответствие показва за какво става въпрос. Досега наличието на тези така наречени земни лъчения не можа да бъде доказано по физичен път. Те нямат никаква връзка както с радиоактивността на земята, така и с електромагнитните ѝ течения. Още Хелмхолц отричаше съществуването на някакви земни лъчения. Освен него и други известни геолози и физици, като проф. Пумп от Ерланген, проф. Кирххаймер от Фрайбург и проф. Паскуал Жордан, не приемаха наличието на подобни лъчения. Има наистина хора и животни, които са толкова чувствителни, че реагират при смущения в електромагнитното поле на земята. При такива състояния обаче електромагнитните изменения се измерват с физически измервателни уреди, а не с лескова вилка или махало. Една друга възможност би била възприятието на ставащото в земните недра. Та търсещите подпочвена вода и благородни метали с лескова вилка или махало са своего рода медиуми, които биха могли да ги усещат чрез сетивата си. Засега това предположение все още не е доказано и лежи забулено в мистицизъм. Независимо от какви съображения се правят нещата трябва добре да се знае, че поставянето на изолитращи устройства с помощта на радиестети не е безопасно. Защо всеки, който има нужда от това, и днес да не прибегне до предпазването от вредни лъчения с помощта на Бога, както го е правел древният псалмопевец, който в началото на Псалом 91 от опит заявява: „Който живее под покрива на Всевишния и пребъдва под сянката на

Всемогъщия, той казва на Господа: Ти си прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам.“

3. Носене на талисмани

Носенето на талисмани (от арабски *тилзам* = магическо изображение) или амулети (от арабски *хамалет* = висулка) е един хилядолетия стар и навсякъде по света разпространен обичай. Примитивният човек носи нокът или зъб от тигър, за да придобие и той силата на този див звяр. Европейецът пък заковава подкова над входната си врата, за да го пазн от нещастия. Много хора носят на верижките на часовниците си някакъв знак за късмет. В кантон Апенцел в Швейцария пък мъжете носят малки златни обици, които да ги пазят от уроки. Шофьори и пилоти имат в кабините си малки плюшени животни като талисмани. Някои войници по време на война носят със себе си писма от любими хора, които да ги направят недосегаеми за куршумите. Всичко това са жалки опити да бъде заменено с нещо липсващото упование в Бога.

4. Антропософия

Антропософията, която е създадена от Рудолф Щайнер (1861-1925) като смесица от религиозна мистика и суеверие, твърди, че има за цел изследването на човешката природа. Упражнения за концентрация би трябвало да доведат до самовладеене на мислите и желанията и да събудят спящите в човека окултни сили. Чрез един вид ясновидство човек би трябвало да проникне в свръхестествения трансцендентен свят, за да види предишните си форми на живот. Библейското спасение чрез вяра в изкупителната жертва на Господа Исуса Христа се заменя от мистичното съзерцание. Едно от основните антропософски учения е представата за прераждането. То се осъществява, като всеки 800 години човек трябва да се роди отново в тяло. Нека приведа два примера:

Пр. 3 Един шведски професор направил следния опит в състояние на хипноза. Той разпитал хипнотизирания човек за живота му чак до най ранно детство. След това той започнал да задава въпроси и за периода преди рождението, във времето на един предишен живот. Хипноти-

зираният направил точни изявления, които след проверка в стари хроники се потвърдили напълно. Застъпниците на теорията за прераждането искат да използват това като доказателство, че то съществува.

Пр. 4 При едно пътуване от Мюнхен за Карлсруе взех един човек на автостоп. Заприказвахме се и аз го попитах какво работи. Той ми каза, че е антропосовски свещенослужител. На моя въпрос за основното учение на антропософията той отговори с прераждането на човека. Обясни ми, че според тяхното виждане човек трябва на всеки 800 години да се ражда отново. От определени склонности, заложби и тенденции било възможно дори да се отгатне какъв е бил човек преди 800 години. Аз му казах, че ще ми бъде много интересно да разбера с какво съм се занимавал преди 800 години. Той ме разпита за моите склонности и предпочитания. За да го заблудя, се пошегувах, че не мога да понасям пастирите. На това той веднага заяви: „Значи преди 800 години сте били професор по богословие!“ И до ден днешен не можах да разбера как спътникът ми стигна до това логично заключение.

На мен ми е пределно ясно, че не е възможно антропософията да бъде оборена с няколко изречения. Който иска да прочете повече по тези въпроси, нека прочете книгата на Хутен «Ясновидци, мислители и ентусиасти». Тук, в това сбито представяне на суеверията, става въпрос само за скициране на проблемите. Едно нещо обаче не подлежи на съмнение и то е, че учението на Щайнер представлява една чудовищна смесица от индийски, гностични, окултни, теософски, идеалистични и християнски възгледи, което го прави да може лесно да променя нюансите си, но то си остава едно опасно заблуждение.

5. Астрология

В тази пъстра поредица на суеверия следва астрологията. Д-р Шранк пише в своята «Психология на суеверието» (страница 49): „Щом дори един от водещите астролози, Верле, охарактеризирва астрологията като гадателство, което означава врачуване, то самият той съзнателно напуска твърдата научна основа и навлиза в бла-

тото на суеверието. Колко опасно може да бъде това, показва фактът, че при чувствителни хора се наблюдават тежки душевни разстройства, страх и отчаяние. Астрологията парализира инициативността и способността да се правят преценки. Тя прави човека по-глупав и повърхностен. Тя отнема собствената идентичност, уеднаквявайки хората за едно несъзнателно равнодушно поведение.“ Щом един лекар и представител на природните науки е разбрал тези последствия, то не е необходимо и аз тук да ги доказвам. Въпреки това ще вмъкна две от най-новите ми лични опитности:

Пр. 5 След две мои лекции в Стразбург един френски пастир ми съобщи следното: Един студент по психология в Сурбоната в Париж искал да защити докторантура върху психологията на суеверието. Младият човек се заел с голямо старание за тази работа. Той пуснал обява в един всекидневник, в която се представил за астролог, който предлага изработването на подробен хороскоп срещу предплата от 2000 френски франка. Студентът получил много заявки и с приведените пари можал да финансира продължаването на образованието си. На всички поръчки той изпратил един и същ хороскоп, изработен според известната рецепта - всеки израз да бъде възможно най-общо и неопределено написан. Освен това гадателят трябва да приписва на своите клиенти възможно по-добри черти на характера, защото това се приема със задоволство от всеки. Въпреки, че всички получили един и същ хороскоп, студентът получил голям брой благодарствени писма. Експериментът се оказал изключително успешен. Върху резултатите от него студентът защитил докторската си дисертация.

Пр. 6 Един млад човек потърсил услугите на един астролог, който му изработил подробен писмен хороскоп. В него се казвало, че младежът щял да се ожени твърде рано, но неговата първа съпруга няма да е тази, която съдбата е определила за него. Младият човек наистина се оженил много рано и в деня на сватбата си той казал на по-големия си брат: „Жената, за която днес се женя, не е за мен. Чак втората ми съпруга ще ме направи щастлив. За да мога да достигна до нея обаче, трябва

по принуда да се ожения един първи път.“ Ако можете, си представете с каква предварителна нагласа встъпил в брак този младеж. Оказало се обаче, че момичето е една много добра и послушна съпруга. Тя бързо спечелила доверието и уважението на свекъра и свекървата си. През първите три години от брака им се родили и три дечица. След раждането на третото им дете младият мъж напуснал съпругата си и след известно време те се развели по негово настояване. След това той намерил една друга жена, която съгласно хороскопа била определена от съдбата за него и трябвало да го направи щастлив. Няколко месеца всичко вървяло добре. Втората съпруга била ревностна последователка на «Свидетелите на Йехова». Тя се опитала да спечели и съпруга си за тази секта. Фанатичният ѝ живот станал много противен на мъжа ѝ. Той избягал от нея и се развел за втори път. Неговото щастие станало жертва на хороскопа на астролога, който го повлиял сугестивно (чрез внушение).

Нека да чуем и становището на астрономическото дружество за астрологията, изработено още през 1949 год.: „На своя конгрес в гр. Бон Астрономическото дружество взе решение да предупреди обществеността за все по-широко разпространяващото се безумие на астрологията. Твърденията, че положението на небесните тела при рождението на човка влияе върху неговия житейски път и че човек може за различни лични или обществени дела да се съветва какво предвещават звездите за тях, се основават на една астрономическа представа за всемира, че земята и заедно с нея човекът са в центъра на процесите в космоса. Тази представа за всемира отдавна е променена. Това, което днес се представя като астрология, космическа биология и т. н., не е нищо друго освен една смесица от суеверие, шарлатанство и бизнес.

Вярно е, че има групи от астролози, които се разграничават от общонизвестните и много разпространени печатни анализи на чертите на характера и съвети за всяка една житейска ситуация, но на тези безсмислици те противопоставят своята собствена, представена като «научна» астрология. И до днес обаче астрологията не е успяла да представи необходимите доказателства, че тя

е наука и работи с научни методи. Това обстоятелство не може да бъде променено и от случайните събъдания на някои астрологически предсказания. Астрологията си остава една система от безразборно приети правила. Една такава система не може да претендира, че прави научнообосновани предвиждания в сферата на личните и обществените дела.

Университетските обсерватории и работещите в тях астрономи постоянно са търсени от частни и от длъжностни лица за преценки и заключения във връзка с астрологията. Тези заключения не могат да се различават от тук изложеното становище на астрономическото дружество, което официално публикуваме.“

6. Атеизъм

Атеизмът е един друг бастион на суеверието. Повечето атеисти не са последователни. Те отхвърлят вярата в Бога, но са станали роби на суеверието, както показва животът на един от най-големите богохулници - Волтер. Личният и семейният живот на агресивните безбожници са обикновено безнадежно разбити.

Пр. 7 В един душегрижителски разговор един млад мъж ми разказа за много нещастия и духовни аномалии, сполетели неговите предци. На моя въпрос, дали в семейството му е имало душевноболни или окултно-обременени, той отговори отрицателно. Накрая стигнахме до следното заключение. Дядо му бил търговец на едро в Хамбург и околностите му. Той бил ужасен богохулник и присмехулник, който използвал всяка открила му се възможност, за да омърси и осмее християнската вяра в изказвания и статии. Това негово духовно наследство имало страшни последствия за потомците му.

Пр. 8 Един атеист написа книга, в която заля християнската вяра с обидни подигравки. Всички негови потомци не са нормално развити. Всяко едно от децата му има осъскатени ръка или крак, получени като грешки при раждане или вследствие на по-късни заболявания. Някои от децата му са и ненормални. Същите телесни недостатъци се появяват и при внуците му. Освен това както всички негови деца, така и внуците му страдат от депре-

сии и всичките са изключителни безбожници. (Историята на този атеист ми беше разказана от една негова внучка в Швейцария.) Неслучайно Апостол Павел предупреждава Галатяни 6: 7: „Недейте се лъга; Бог не е за подиграване, понеже каквото посее човек, такова и ще пожъне.“

Безбожието и суеверието означават постоянно да бъдеш изложен на действието на противни на Бога сили, които правят човешкия живот арена на техните изяви.

7. Ирисова диагностика

Много спорна в днешно време е ирисовата диагностика. Практикуващите я твърдят, че могат да открият всички заболявания на тялото по ириса на окото. За тази цел ирисът на дясното око се разделя на сектори, а този на лявото око се разделя на концентрични кръгове. Всеки орган на човешкото тяло можел да бъде локализиран в тези сектори и кръгове. Това означава, че всяко заболяване е възможно да бъде открито по характерните изменения на влакната на ириса в съответното поле. В началото трябва да се отбележи, че има най-малко десет различни системи за ирисова диагностика, които съществено се различават помежду си.

Погледнато от медицинска гледна точка, трябва да се признае, че има определени заболявания, които наистина могат да се открият по ириса на окото, като например някои форми на ревматизъм. Също и изследването на очните дъна дава известен материал за заключения. Извън тези неща медицинската наука отхвърля почти всичко, свързано с мистериозното диагностициране по ириса на очите. Ще цитирам отговора на един професор по очни заболявания, даден на едно запитване: „По поръчение на медицинския факултет отговарям на Вашето запитване относно ирисовата диагностика: Тя няма нищо общо с точната медицинска наука. При нея става въпрос за един произволен конгломерат от псевдонаучни съждения и теории, основаващи се повече или по-малко на суеверия, ако не искаме да използваме и по-силни изрази. Има ирисови диагностики, които претендират, че по очите могат да познаят дали дядото на пациента някога е получавал мозъчен инсулт или дали пациентът ще за-

върши живота си със самоубийство, та даже и да предскажат дали това самоубийство ще стане чрез проливане на кръв или не! основавайки се на анатомичнообосновани факти, че всеки орган е снабден с нервни клетки и дори с така наречените «нерви на живота», ирисовите диагностичи претендират, че всяка черта на духа или на характера може да бъде локализирана посредством нервни влакна на определено място в ириса и че едно петно на точно определено място означава, че въпросният човек има болни бъбреци или черен дроб, както и че е скъперник или завистник.

Ирисовата диагностика може да бъде проследена назад във времето до старата китайска астрология, която е сродна с гадаенето по небесните тела. Тя често е била предмет на големи поредици задълбочени изследвания, които в заключение винаги са я намирали за напълно несъстоятелна. В научната очна медицина наистина много общи заболявания могат да бъдат диагностицирани и обяснени чрез констатации по очите, но само тогава, когато заболяването засяга и тях самите. Ако очите са здрави, то това не означава непременно, че и целият организъм на човека е здрав. Така също и някое заболяване на очите при определени обстоятелства би могло да послужи за определяне състоянието на целия организъм. Та очният нерв е част от мозъка и в очното дъно се виждат свободно лежащите кръвоносни съдове и циркулиращата в тях кръв. Това обаче е нещо съвсем друго и не означава, че всеки орган е представен в ириса.“ Такова е становището на проф. д-р Фелхаген.

С това експертно мнение обаче отговорът на въпросите относно ирисовата диагностика все още не е приключен. Медицинската гледна точка не засяга проблемите на душегрижителството. При него не става въпрос, дали диагностицирането по очите е медицински издържано, или не, а дали то пречи на духовния живот на истинския християнин, или не? Мога да успокоя задаващите този духовен въпрос. Има форми на ирисова диагностика, които не обременяват духовния живот на вярващия. От моята душегрижителска практика обаче познавам и една окултна форма на ирисова диагностика, за която искам

да предупредя. Най-добре е да покажа проблема чрез един пример, който преживях лично в областта Елзас:

Пр. 9 При една моя евангелизация в Гебвайлер при мен дойде една жена и ми съобщи, че дъщеря ѝ ще трябва в близките дни да умре. Аз я попитах учудено от къде знае това. Тогава тя ми разказа, че един ирисов диагностик от Страсбург предсказал на дъщеря ѝ, че ще умре при раждането на петото си дете. Това щяло да стане в близките дни и тогава предсказанието ще трябвало да се изпълни. Опонирах на жената, че нашият живот е в Божиите ръце и този ирисов диагностик е фалшив пророк, който си навлича Божия гняв. Какво обаче се случи? Евангелизацията още не беше приключила, когато детето се роди. Противно на очакванията и майката, и детето бяха добре. Бабата дойде още веднъж при мен и отново недоволстваше: „Ще видите какво ще стане. Непременно ще се появят усложнения.“ Тогава аз много се ядосах и ѝ казах: „Усложнения сигурно ще има, но само ако не се освободите от вашето суеверие.“ Как завърши тази история? Въпреки страха на бабата предопределената да умре майка е жива и до днес. Гибелното пророчество на този ирисов диагностик излезе невярно. Това показва, че този вид ирисова диагностика не е нищо друго освен чиста проба врачуване.

Много днешни лечители и екстрасенси практикуват ирисовата диагностика медитативно, като медиуми. Това означава, че те не се интересуват от това, което наблюдават като изменения на ириса, а се стремят да осъществят медитативен контакт в качеството си на медиуми. Човешкото око в този случай е само средство за установяване на контакт, както е и ръката при гледането на ръка, които се употребяват за възбуждане на ясновидската интуиция на медиума. В този случай ирисовата диагностика се превръща в обикновено гадателство. По тази причина някои ирисови диагностичи в определени случаи постигат големи успехи. Има такива, които нямат никакво медицинско образование и въпреки това поставят абсолютно верни диагнози, които се потвърждават напълно при медицински изследвания. Тук навлизаме в една област, която не се приема от някои рационали-

ти, но въпреки това съществува. Нашият свят, дефиниран с помощта на естествените науки, е изпълнен и дооформен от един друг свят - този на медиумите, в който господстват съвършено различни закони. Човешкият разум не може да открие връзката между тези две форми. Застъпниците на различните разбирания винаги ще враждуват помежду си. Въпреки това някои доскорошни скептици вече започват да допускат съществуването на света на медиумите. Когато например пантеистите (последователи на едно философско учение, което отъждествява Бога с природата) говорят за одухотвореността на природата, в това твърдение има зрънце истина. Когато обаче те започнат да отъждествяват тази одухотворена природа с Бога, това е направо богохулство - отричане на твореца и идолопоклонство.

Нека сега да видим какъв е характерът на природните закони в света на медиумите. Новият Завет ни учи, че светът, в който ние живеем, е царството на сатаната. По природа ние сме подвластни на владетеля на мрака. Който отиде при Исуса Христа, бива спасен и освободен от властта на силите на мрака. Който откаже да приеме Исуса Христа и го отхвърли, той остава под владичеството на сатаната. Който обаче сам доброволно се предаде или бъде обременен посредством някакви действия от «краля на този свят», в неговия живот се проявяват по особен начин силите на злото. Силите на медиумите са тъмни сили дори и когато се прикриват зад някоя безобидна, религиозна или псевдонаучна маска. Този факт е многократно и безусловно доказан посредством резултатите от прибегването до различните окултни практики. Ето сега три примера от окултната ирисова диагностика:

Пр. 10 Един баща завел болния си син при един лечител. Лечителят поставил диагнозата посредством ирисова диагностика. Освен това той предсказал и бъдещето на младия човек. Като резултат от приложеното лечение телесната болка изчезнала. В духовния му живот обаче се появили странни изменения. Когато той посетил едно богослужение, почувствал душевна болка при слушането на проповедта. Той не можел повече да се моли, да вярва и да пее християнски песни. Изчезнала предишната му

увереност по въпросите на вярата в Бога. Отдал се и на някои пороци. Той станал страстен пушач и започнал да пие. Налегнала го меланхолия и започнала да го преследва мисълта за самоубийство. Накрая получил нервна криза и стигнал до пълен душевен банкрут. Той бил освободен от телесните си болки, но неговото изцеление било началото на психичните му затруднения.

Пр. 11 Една майка завела единадесетгодишния си син при един ирисов диагностик. Като резултат от лечението момчето започнало да онанира по няколко пъти на ден. Той станал страхлив, раздразнителен и избухлив. Успехът му в училище се понижил. Влошили се и отношенията му с домашните, докато преди това той се разбирал добре с тях.

Пр. 12 Една майка, живееща в швейцарския кантон Апенцел, завела шестгодишната си дъщеричка при един врач, който практикувал ирисова диагностика. По време на прегледа на детето била направена магия. Болестта му изчезнала. От този момент обаче се променил характерът на детето. То станало заядливо, извратило се сексуално и започнало да страда от депресии. Същата съдба постигнала и сестра ѝ, която също като дете била лекувана от този човек. Останалите деца в семейството, които не били водени при него, се развили съвсем нормално и не проявили никакви обременености.

8. Баене

В окултната народна медицина баенето и заклинанията са много разпространени. Не е правилно становището на някои нищо неподозиращи етнографи и рационалисти, че при тях става въпрос за безобидни народни обичаи. Баенето е вид магьосничество дори и когато то е народен обичай, а магьосничеството е ангажиране на демонични сили, което от своя страна е богохулство. Тук не е необходимо да навлизаме в същността на магьосничеството. За него съм написал отделна книга - «Магията». За да илюстрирам опасните последствия от неговото практикуване, ще си послужа с някои примери:

Пр. 13 Една баячка баела често на малкото си момченце против болести. Когато навлезнало в пубертета то

се развило като страшно раздразнително и избухливо. То измъчвало до смърт животни и дори ги погребвало живи. На дванадесетгодишна възраст момчето вече било общоизвестен пияница, какъвто е и до днес. В сексуално отношение то е толкова извратено, че дори развратничи с животни. Месният пастир, който отблизо наблюдава падението на този човек, е на мнение, че то е резултат от баянията на неговата майка.

Пр. 14 Баячър Ф. Ш. от Ементал започнал да страда от манията за преследване. През месец януари при двадесетградусов студ той се скитал, ходейки бос из селото, облечен само с риза и панталони. Когато домашните му го затворили в една стая, той скочил през прозореца.

Пр. 15 Един селянин обичал да се хвали, че той не трябва да застрахова конете си, защото редовно вика баячка да им бае. Един ден синът му с един четворен конски впряг били блъснати от влак. Синът и всички коне умрели наместо. Другите му двама синове са сексуално разпуснати и са големи негодници. Бащата сам умрял по ужасен начин.

Пр. 16 На едно място избухнала епидемия от шап по говедата. Баячът К. раздал на селяните листчета със заклинания. Махалата, в която ги приели и запазили, останала незасегната от епидемията. Днес тя е известна с това, че хората, живеещи в нея, са големи безбожници, а над селото тегне проклетие. Тези неща ми бяха разказани от местния пастир.

Пр. 17 Един 42-годишен мъж ми разказа следното по време на един душегрижителски разговор: Прадядо му бил заклинател, който предпазвал говедата от епидемии. Когато децата му се разболявали, той им баел на парче сланина заедно с кожата и четината, след което я поставял под керемидата на покрива. Рецептата помагала винаги на болните деца и те оздравявали веднага след баенето. Поколенията на този човек обаче било страшно обременено. Дори тези, които искали да станат последователи на Исуса Христа, не успявали да го направят. Много от тях проявяват способности на медиуми и са ясновидци и заклинатели. В къщите им са наблюдавани свръхестествени феномени и призрази. Други са сексуално покварени и

изродени. Те искат да се задомят и създадат семейства, но не могат. Такъв беше и този, който ми разказа тази история. Той бил сгоден за едно почтено момиче, но трябвало да разтрогне годежа.

Пр. 18 Една жена била парализирана и затова близките ѝ я завели при една баячка, която мърморела някакви неразбрани неща на носа си. На следващия ден изтекла гной от ушите и порите на лицето на жената и от този момент нататък тя вече можела да ходи. Всичките ѝ деца обаче са обременени. Един от синовете ѝ и две от внучетата са епилептици. Тези от тях, които искат да приемат Исуса Христа, не могат да го направят.

Пр. 19 Един мъж баеше против брадавици. След като разбра колко опасно е това, с което се занимава, той го изостави. И до днес обаче той е депресиран и не може да повярва в Бога. Децата му са раздразнителни и често виждат призраци и отвратително разкривени образи в бащината си къща.

Пр. 20 Един пастир ми разказа, че като малко момче родителите му го завели да му баят срещу брадавици. След тайнствените ритуали, които извършил баячът, брадавиците му изчезнали. Оттогава пастирът притежава способностите на медиум. По-късно, когато вече следвал богословие, той разбрал от една медицинска сестра за смъртта на този баяч. Тя му разказала за ужасните страдания, които съпровождали неговата смърт. Дни наред той стенел, проклинал и се вайкал. Цялата стая била изпълнена от някаква ужасна миризма, която обслужващият персонал не можел да издържа. Веднъж, когато сестрата влязла в стаята, той бил вече мъртъв. Лицето му било страшно изкривено и целият бил черен.

Последствията от практикуването на баенето и заклинанията са страшни. Има само един начин да се освободи човек от тях и той е освобождение чрез Исуса Христа. Той сам казва в Евангелието според Йоана 8: 36: „Прочее, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.“ Една лична опитност ще потвърди тези думи:

Пр. 21 Една 28-годишна жена дойде при мен на душегрижителски разговор. От пет години тя страдаше от екземи и постоянни болки. Лекарите не можеха да откри-

ят причината за тях. Аз я разпитах за окултни практики в семейството ѝ. Тя отговори положително на моя въпрос. Баба ѝ и дядо ѝ баели на хора и животни. Две от сестрите ѝ водели разюздан и безпътен живот. Самата тя имала ясновидски способности. Един път на сън ѝ се явил девер ѝ, който бил в Алжир, и ѝ казал, че на следващия ден ще се прибере вкъщи. Действително той пристигнал на другия ден. Друг път тя сънувала, че я сграбчват черни ръце и черни плъхове гризели краката ѝ. На следващия ден дошла сестра ѝ и без какъвто и да било повод започнала да се кара с нея. На краката ѝ се появила екзема и отворени рани, които не могли да бъдат излекувани от никакъв лекар. Тя обаче се остави да бъде приведена при Исуса Христа. Тази жена изповяда греховете си и успя чрез вяра да получи прощение и избавление. Аз се молих заедно с нея. На следващия ден тя свидетелстваше, че като резултат от молитвата са изчезнали ужасните болки в краката ѝ.

9. Продаване кръвта си на дявола

Една от най-зрелищните суеверни практики е продаването на кръвта си на дявола. Ето някои примери за това:

Пр. 22 Една жена продала себе си и кръвта си на дявола. Тя принадлежала към една група от 15 спиритисти, които съзнателно призовавали дявола. При това се появявало някакво ужасно същество и тогава те правели оргии. Тази жена служела за медиум между тези хора и дявола. Когато отсъствала, ръководителят на групата можел по всяко време на денонощието да я повика чрез хипноза от разстояние. Един ден тази жена попаднала на едно евангелизаторско събрание. Тя били засегната от Божието Слово и изповядала пред всички целия си живот. От този момент нататък жената започнала да получава ужасни нападения. Всяка нощ тя получавала заповед да сложи край на живота си. Денонощно изпитвала панически страх, който я карал непрекъснато да търси помощта на душегрижителите. Един ден тя казала на един от тях, че дяволът ѝ поставил знак за собственост върху гърдите. Тя показала този знак на сестра си. Това било едно копито с изписано «S» по средата. Една мо-

литвена група започнала усърдна застъпническа молитва за клетата жена. Били извикани за консултация и вярващи психиатри. Те направили заключението, че в този случай не става въпрос за умопомрачение, а че жената действително е обладана от дявола.

Пр. 23 Една жена продала себе си и кръвта си два пъти на дявола. Още преди да е станала за пръв път майка, тя продала и бъдещото си дете на дявола. След като то се родило, проявило признаци на ранно застаряване. Днес детето е осемгодишно, а изражението на лицето му, бръчките и косопадът му са като на жена между 40- и 50-годишна възраст. Майката притежава окултни способности. В състояние на транс тя твърди, че четири дявола живеят в нея. Когато бъде обладана, тя придобива великанска сила. При посещението на един мой познат душегрижител в дома ѝ, тя се нахвърлила със сила върху него. Когато обаче той ѝ казал: „Аз съм под закрилата на Христовата кръв“, тя веднага го пуснала стреснато.

Пр. 24 Дъщерята на една гледачка на карти още като младо момиче неколkokратно продавала себе си и кръвта си на дявола. При една евангелизация обаче тя била засегната от думите на Божнето Слово и то събудило нейния интерес. Тя се срещнала с душегрижителите и изповядала всички свои прегрешения, но не могла да достигне до вяра в Бога. Един ден, когато четяла 18-а глава на книгата «Второзаконие», тя била обхваната от такава ярост, че я заличила цялата с мастило. Това е главата, в която се говори за заклинания, врачуване и магьосничество. След това ѝ станало жал, че се е отнесла така с Божнето Слово, и обяснила, че сама не е искала да го направи, а някаква външна сила я е принудила да го стори. Един малък молитвен кръг се заел със застъпнически молитви за нея. И до днес момичето не се е освободило от обладаването на дявола.

Пр. 25 Един човек от години ръководи една процъфтяваща практика на екстрасенс. Той успява да излекува дори и неизлечими за лекарите случаи. Той лекува слепи, глухи, парализирани и т. н. Веднъж, в изблик на откровение, той изповядал проблема на своя живот: „Аз мога да излекувам всеки един, но на мен никой не може да

ми помогне!“ В своята младост той продал себе си и кръвта си на дявола. Оттогава той може и да лекува.

Досега са ми известни само два случая от практиката на душегрижителството, когато хора, продали себе си и кръвта си на дявола, са били освободени от тази страшна обремененост чрез Божиата милост.

10. Заплашителни писма

«Огнените благословения», «заплашителните писма», «писмата, носещи щастие» и «писмата от небето» принадлежат също към суеверията въпреки привидно религиозното им съдържание. Ето някои примери за това:

Пр. 26 Веднъж една жена ми разказа следното: Всяка неделя нейният баща провеждал семейно богослужение. Освен прочита от Библията той винаги прочитал и по едно «писмо от небето». Един ден те разбрали от книгата на Модерзон «В примките на дявола» за истинската същност на тези писма. Те ги взели без знанието на бащата и ги изгорили всичките. Когато той разбрал какво са направили, се ядосал много и ги набил всички без изключение. Въпреки това от плещите им паднал голям товар. Те чувствали неведнъж, че в тяхното семейство нещо не е наред.

Пр. 27 Професор Х. ми разказа как един църковен настоятел от Вюрцбург му показал какво е това «огнено благословение»: „Селянинът от голямата стара ферма ни въведе в огромния си плевник. Горе между грамадните греди на покрива беше поставена една полица, от която се показваше «огненото благословение» - един стар пожълтял лист хартия, на който се четеше следното: „24 август, 1645 год. В името на Отца и Сина и Светия Дух аз, сатана, пазя този дом от светкавици и пожари.“ Подписът беше нечетлив. Успяхме да убедим селянина колко опасно е притежаването на такива неща и той ни даде да занесем това дяволско благословение на криминално-химична експертиза в Мюнхен. Тя потвърди, че хартията е на повече от 300 години, а подписът е направен с някаква смес от човешка кръв и кръвта на козел. Ние взехме писмото някъде към 5 часа следобед. Само след три часа се задала буря и една светкавица

паднала върху фермата. Къщата, плевника и всички сгради заедно с покъщнината и животните изгорели. Само хората успели да се спасят. Случайност ли било това? Фермата е само на стотина метра от железопътната линия Вюрцбург-Ротенбург. По време на Втората световна война в непосредствена близост с нея бил взривен ешелон с муниции. Във фермата дори не се счутили прозорците. През 1945 год. SS беше направило всяка ферма на укрепен бункер, за всеки от които се водеха тежки боеве и много бяха напълно разрушени. Въпреки това нито един снаряд не улучил тази ферма. Тя била запазена от разрушения и преди това, например по време на войната с французите. Всички тези неща само случайности ли са? А и какво общо имат те с датата 24 август? На 24 август 79. год. преди Христа градовете Херкулан и Помпей били залети с огнената лава на вулкана. По време на «Вартоломеевата нощ» на 24 август 1572 год. десетки хиляди хугеноти - мъже, жени, деца и старци, били избити по най-жесток начин. Явно датата на това «огнено благословение» има някакво особено магическо въздействие!?! Ние попитахме какво е казал собственикът на фермата, след като се е случило това нещастие? Фермата била застрахована и била отново построена. Когато църковният настоятел отишъл пак там, селянинът го прегърнал и казал: „Колко съм щастлив, че това време вече го няма!“ Проклятието било унищожено. Селянинът разбрал, че е по-добре да загуби всичко, но да не остава в съюз с дявола.“

Кой обаче разрушил фермата: дявола или Бог? В книгата Йов 1: 12, 16 ни се казва, че сатана може да получи разрешение и да сваля дори «Божия огън» от небето. Явно като паднал ангел (Юда 6) сатана понякога или при някои особенни случаи получава разрешение от Бога и достъп до Божествените лостове за управление на природните явления. За съжаление ние не знаем нищо повече за хората, свързани с историята на тази ферма и техните съдби. Тази информация сигурно щеше да ни покаже и другата страна на нещата, а именно цената, която е трябвало да плащат за тази «закрила». Който пристъпи строго ограничителните Божий заповеди и се забърка в

28

някоя гадост или съгреши в магьосничество, той бива страшно обременен духовно и трябва да се справя с тежки душевни увреждания. За «закрилата и успеха», които сатана при някои обстоятелства осигурява и често неправилно биват наричани «благословения», човек заплаща страшно висока цена. Напълно е възможно сатана да е излял гнева си над фермата, след като е било отстранено оттам неговото «огнено благословение». Записаното в Йов 2: 6; II. Коринтяни 12: 7 и Матей 10: 28 ни дава достатъчно материал за размисъл. Божиите чада обаче трябва да бъдат напълно спокойни и да не се страхуват от мощта на силите на злото, когато стоят твърдо съобразно Ефесяни 6: 10-20, облечени в Божието всеоръжие и препасани с всички там описани рицарски доспехи.

11. Християнска наука, или на английски Christian Science

«Християнската наука» по нейните проявления принадлежи към окултните течения. Нейната основателка Мери Бекер Еди е била в началото спиритистка. Тя е учела, че болестите и смъртта могат да бъдат превъзможнати чрез нашите духовни сили. Доказателства за верността на това твърдение обаче липсват и до днес. Всички последователи на това учение заедно с неговата основателка умират, когато им дойде времето за това.

Пр. 28 Едно шестгодишно дете се разболяло. Баба му и дядо му били практикуващи «християнски учени». Те казали на майката да бъде спокойна, че детето нямало да умре, защото те щели да се молят за него през цялата нощ. На сутринта бабата казала: „Аз имам чувството, че детето сега е по-добре.“ Майката успяла само да каже: „Детето почина в дванадесет часа тази нощ!“

Много от издаваните книги могат лесно да заблудят непознатите със същността на това учение, защото в тях се съдържат множество християнски постановки. За пример ще дам само книгата на Агнес Санфорд «Лечебна светлина» - чудесно написана, но в разрез с Библията.

Пр. 29 Един активен член на «Християнската наука» разбрал своето заблуждение и престанал да я прак-

тикува. От централата в Бостън му писали, че ще съжалява за това си решение. Малко след това той се разболял от непозната болест и умрял.

Пр. 30 Една дългогодишна членка на сектата намерила пътя към Господа Исуса Христа и я напуснала. Оттогава тя е притеснявана от ужасни неблагоприятия.

Такива подобни случаи са ми известни от магьосничеството. Заклинателите, баячите и магьосниците могат както да лекуват болести, така и да разболяват, и дори да убиват хора чрез въздействие от разстояние и магия.

12. Въздействие от разстояние, или ментална сугестия

Въздействието от разстояние е една от мрачните страници на магьосничеството. То е разгледано подробно в книгата ми «Душегрижителство и окултизъм» от страница 122 нататък. Тук ще приведа само някои нови примери като илюстрация на това, как то се проявява:

Пр. 31 Един човек, болен от белодробна туберкулоза, отишъл на лечение при един белодробен специалист. Ренгеновата снимка показала дупка в дроба с големината на кокоше яйце. Пациентът бил изпратен веднага в клиниката в Давос. Лекарите там не дали никакви надежди на съпругата му. Тогава майка му отишла при окултната лечителка Гретцер. Срещу доста тлъст хонорар тя предприела лечение чрез въздействие от разстояние на туберкулозноболния. Противно на очакванията на лекарите, а и на самия пациент това довело до пълното му излекуване. От този момент нататък обаче пациентът коренно променил характера си и своята религиозност. Той напуснал църквата и не желаел повече нищо да чува за Бога. Той се впуснал в един порочен начин на живот, давайки пълна свобода на сексуалните си влечения. Въпреки това започнала да го мъчи мисълта за самоубийство. Неговите нервни и душевни проблеми накрая го принудили да потърси душегрижителска помощ. Всеки път, когато някой искал да се моли за него или заедно с него, той загубвал паметта си и способността да се концентрира. Той ставал неадекватен. Това състояние е сигурен симптом, че засегнатият е бил обработван чрез магия.

Пр. 32 В областта Апенцелер в Швейцария и в околностите ѝ има много лекари, които при неизлечими според тях случаи насочват своите пациенти към лечителите от разстояние. Един пастир, който прави чести посещения на болни в болницата в Санкт Гален, разказва: „Всички болни, които вече поне веднъж са се обръщали за помощ към такива лечители, не желаят да чуят нито дума от Библията и не приемат никаква духовна подкрепа, отхвърляйки всичко духовно, което не им влияе.“

Пр. 33 Един 19-годишен младеж получил екзема. Той бил лекуван от разстояние от една лечителка, която си служела с черна магия. Лечението спряло веднага възпалението на кожата. Начинът на държане на пациента обаче се променил. Преди сеансите той редовно се молил и четял Библията. След лечението той се депресирал и престанал вече да се моли и да чете Библията.

Въздействието от разстояние е обратното нещо на библейската застъпническа молитва. Този, за когото тя е едно живо общение с Исуса Христа, от Когото той получава и отговори на молитвите си, ще разбере и обратния ѝ демоничен образ. Дяволът също отговаря на молитвите на своите последователи, доколкото Бог допусне това и му даде разрешение да го направи.

13. Фетишизъм

Фетишизмът, както и някои от останалите окултни практики са възприети от езичесвото. Латинската дума **factitius** означава магическо въздействие. Под фетиш се разбира предмет, притежаващ особена предпазваща сила. Амулетите, талисманите и фетишите имат еднакво предназначение. Почитането на реликви от католическата и от православната църкви често достига до фетишизъм. Ето един съвсем нов пример за това:

Пр. 34 По повод една моя беседа в Мюнхен един химик ми показва една реликва. Тя се състоеше от едно малко парченце плат от риза, което беше поставено в едно пликче, на което пишеше: „Ex veste P. R. Mayer S. J.“ (От ризата на свещеник Р. Майер блажен в Исуса). На гърба на плика имаше адрес: „Иезуитски манастир «Свети Михаил», Мюнхен.“ Каква беше тази реликва?

През 1945 год. в Мюнхен починал йезуитският свещеник Р. Майер, който направил много за своята църква. Заради големите му заслуги той бил обявен от Папата в Рим за «блажен». Освен това била издадена една книжка, в която били описани отговорите на молитвите, получени при призоваването на неговото име за застъпничество пред Бога. Не искам да умаловажавам заслугите на този човек, но не мога да не попитам: „На кого се молят в католическата църква? На Исус Христос или на отец Майер?“ Мисля, че въпросът не е пресилен. В тази книжка, напечатана с изричното разрешение на църквата, пишеше буквално: „Отец Майер е защитникът на моя живот. Аз се обърнах с пълно доверие към него и откраднатата ми чанта беше върната, след като го призовах на помощ.“ и т. н. Освен това там четем: „Интересът към този човек не е престанал. Вече са продадени 600 000 негови снимки, 40 000 негови разширени биографии, 200 000 негови кратки биографии, 500 000 екземпляра от тази малка книжка и 200 000 негови реликви.“ Цели 200000 реликви?! Една от тях аз държах в ръцете си - това парченце плат от риза. Хмикът, който ми я показва, ми обясни, че в него все още имало от силата на отец Майер. Как да разбираме това? Дори да приемем, че католическата църква има най-добрите намерения тези реликви да бъдат само един спомен за блажения, то дали обикновеният човек от народа го приема така? Има доказателства, че той го разбира по-различно. Една жена от Мюнхен дала на една вярваща жена такава реликва с наставлението да я поставя на рани или на местата, къде-то я боли, и така щяла да получи незабавно изцеление. Това е религиозно украсен фетишизъм. И това се случва в края на 20. век и шикой протестант не се осмелява да каже една дума напреко, защото се страхува от последствията. Та нали голямата деноминационна сестра - католическата църква, не трябва да се засяга!

14. Франкмасонство, или «свободни зидари»

Като материал, от който да направя преценката си за франкмасонството, имах на разположение двутомното

издание на Алфред Волф «Тайни организации в миналото и сега», книгата на Ф. С. Ендрес «Тайната на «свободните зидари»» и написаната с явна симпатия към тях статия в енциклопедията: «Религията в историята и настоящето». Най-много материал обаче ми предостави душегрижителството. За да бъде обективен и честен, ще си призная, че при душегрижителството до мен достигат само негативно заредените случаи. Франкмасони, които нямат проблеми със себе си или със самото масонство, не намират пътя към душегрижителя. Това обаче не трябва да се приема като еднозначен аргумент.

За историята и разпространяването на франкмасонството може вкратце да се каже следното: 1717 год. се смята за рождената дата на първата голяма масонска ложа в Европа. През тази година в Лондон са възникнали четири ложи. Скоро след това следват и ложите в Ирландия, Шотландия, Мадрид, Калкута и Париж. В Германия първите ложи се появяват през 1738 год. при царуването на Фридрих Велики. Днес в англосаксонския регион има около четири милиона франкмасони, като само в Германия те са около 84 000 човека.

Не е възможно ложите да бъдат събрани и разглеждани като едно цяло нито организационно, нито на идейна основа. Има ложи, които напълно са под влиянието на духа на просвещението и са враждебно настроени към християнството, както и такива, които приемат за членове само християни. По отношение на тяхната градивна основа, форма и задачи всяка ложа има свой собствен оттенък. Има такива, които издигат в култ приятелството между членовете, а други боготворят светлината. Без сам да се усетя, аз попаднах веднъж в Австралия в събранието на такива почитатели на светлината. Други ложи са филантропски и социално насочени. Веднъж ми разказваха в Лос Анжелис, че една такава ложа дори финансираше следването на един по-свободомислещ студент по богословие.

Най-вече в Америка открих много ложи, които имат определена християнска насоченост. Много пастири, дякони и църковни настоятели са масони. Често съм говорел в техни църкви, без предварително да съм знаел,

че те са такива. Веднъж дори проповядвах в една църква, зад амвона на която имаше символа на «свободните зидари» (този символ е изобразен и на щатската банкнота от един долар). Казах на пастира на тази църква: „Ако знаех, че това е църква на «свободните зидари», нямаше да приема поканата.“ На това място някой може да ме упрекне, че този пастир, въпреки че е бил масон, се е показал по-толерантен от мен, като ме е поканил да проповядвам в църквата му, докато аз съм имал предубеждения. Това мое неблагоприятно положение се дължи на наблюдението, което споделят и много други наистина вярващи пастири, че в тези среди царя една особена атмосфера, защото при тях липсва живото истинско духовно общение. Показателно обаче е, че даже и в Съединените щати синодът на църквата в Мисури е забранил на своите пастири и дякони да членуват в ложа.

Ако се огледаме около нас, всред участващите в ложа в Германия ще открием от чисти атеисти до такива, добронамерено настроени към християнството. Аз лично познавам един масон, който като учител по времето на Третия райх въпреки указания му натиск от страна на националсоциалистите отказал да престане да преподава религия в училището си. Той дълги години бил дякон на една църква във Вестфалия. Значи той е един религиозен човек, който достигнал дори до кмет на градчето, в което живеел.

Защо обаче аз имам своите резерви по отношение на франкмасонството? Аз си имам своите основания за това. Но нека най-напред да чуем една част от по-горе цитираната книга на Ф. С. Ендрес (от страница 19 нататък): „Някой човек извършва нещо лошо. Той го изповядва на свещеника, който вместо Бог опрощава на провинилия се прегрешението му. Колко лесно става всичко! И колко съблазнително е това за хората! Колко блажено, да можеш да заличиш злодеянието чрез нещо, което Бог е извършил, а ти да започнеш един нов и необременен живот!...

... Ние самите имаме силата за прощение на греховете. Възможността да започнем нов и необременен от тежестите на миналото живот се намира в нашата душа...

... Или това, което хората са казали и написали, бива по-късно обявявано за Божие откровение.“

Какво трябва да кажем ние като християни за тези думи? По смисъла на Божието Слово те са богохулство. Тогава трябва ли, ако бъдем попитани за съвет, да одобрим принадлежността към такива ложи? Трябва ли да се удивляваме, когато някогашни масони, които чрез истинско покаяние са намерили пътя към Исуса Христа, намират като свое първо задължение да напуснат ложата? Аз лично познавам един някогашен член на ръководството на една голяма чуждестранна ложа. Той намери пътя към Исуса Христа и съвестта му не му даде мира, докато той не напусна ложата. С един подобен случай се запознах в Сидней, Австралия. След една моя лекция пред християнски бизнесмени при мен дойде един от тях и ми разказа следното: Той бил почетен председател на една масонска ложа, но приел Исуса Христа за свой личен спасител. Веднага след това му станало ясно, че като Христов последовател той не можел повече да заема тази длъжност и напуснал ложата. Не показват ли тези решения, че масонството и следването на Господа Исуса Христа са несъвместими?

Най-тежките аргументи срещу масонството получих при изповедта на дъщерята на един почетен председател на една ложа. Тя ми разреши да разкажа за нейните преживявания, но без да споменавам името ѝ и за коя ложа става въпрос. По времето на Третия райх баща ѝ бил преследван от нацистите. Като почетен председател той искал да запази тайните документи и книги на ложата, за да не попаднат те в ръцете на Гестапо. По тази причина ги взел и ги скрил вкъщи. Той забранил на дъщеря си да се рови и да чете книгите и документите. Наскоро след това обаче той починал и така забранените книги и документи станали нейно притежание. Тя ги прочела и останала ужасена от това, което пишело в тях. Тя намерила указания, в които се казвало, че ако някой член на ложата реши да я напусне, той трябва да бъде убит. Имало дори указания, как точно да бъде извършено това.

Аз съм напълно наясно, че публикуването на тези неща може да бъде много опасно лично за мен. Веднъж

вече бях заплашван със съдебен процес от масони, ако не оттегля написаното от мен за «свободните зидари». Тук искам изрично да заявя, че зная, че има достатъчно много ложни, които не дават такива указания за разправа с напуснали предишни техни членове. В описания случай аз не мога лично да проверя дали дъщерята на този почетен председател на ложа ми е предала правилно и коректно нещата, които са били записани в документите и книгите на баща ѝ. Аз мога обаче да потвърдя под клетва, че тя ми разказа тези неща по време на една нейна изповед. Тя е все още жива и при нужда може да повтори казаното от нея.

Едно друго основание да имам моите резерви по отношение на много ложни е възприемането на окултни обичаи в техните ритуали. Тук също трябва да се подчертае, че има много ложни, които не се занимават с окултни практики. Има обаче и немалко такива, които практикуват спиритистки и магьоснически ритуали. За това може да се прочете и в публикации на франкмасонски автори. Общозвестно е, че ритуали на така наречените розенкройцер (по името на основателя на ордена Кристиан Розенкройц, които се занимават с мистичен спиритизъм) са част от символиката и обичаите на някои ложни. Аз разбрах това по време на един душегрижителски разговор. Понякога се случва и съзнанието на франкмасони да бъде засегнато от Божието Слово, които след това по време на изповед повдигат завесата на тайните, които обграждат тяхната бивша ложа.

Като последен пример искам да спомена духовната ложа в Цюрих. Аз не зная дали тя принадлежи към голямата швейцарска ложа «Алпина». Много е вероятно тя да не е част от нея. При всички случаи обаче тя се нарича: «ложна». В това сдружение се провеждат богослужения с песни, библейски прочити и молитви. Проповедта се изнася от духа на Йосиф, който говори посредством медиума Беатрис. Това е чиста проба мистицизъм на спиритистка основа.

Вече многократно и съвсем доброжелателно са ме съветвали да бъда по-толерантен към подобни течения. Какво да кажа по този въпрос? Ако видя, че едно от

децата ми от недоглеждане повдига към устата си шише с отрова, вместо шишето с лекарството, не бих ли го изтръгнал веднага от ръцете му? Трябва ли тогава безучастно да наблюдавам, когато хора си навличат душевни увреждания посредством принадлежността си към такива опасни сдружения? Не е ли моя християнска отговорност да предупреждавам за опасността от тези увлечения? Това нетолерантност ли е? За какво ни е необходим духът на Йосиф от царството на мъртвите? Господ Исус Христос не ни ли даде всичко, което ни е необходимо за сега и за през вечността, за живота и за смъртта? Ние нямаме нужда да следваме някаква измамна светлина, когато имаме Господа Исуса Христа, който е „виделината на света“. (Йоана 8: 12)

15. Гледане на ръка

Главата, която разглежда гледането на ръка, е подробно разгледана в книгата ми «Христос или сатаната» и може да бъде прочетена там. Тук ще приведа само един пример за последствията от тази окултна практика:

Пр. 35 Един човек дълги години се занимавал с гледане на ръка. Освен това той практикувал и лечебен магнетизъм. В продължение на много години той се опитвал да се предаде на изучаване на Божието Слово, но винаги усещал едно силно вътрешно съпротивление. Всеки път, когато се докосвал до Библията, той чувствал силен натиск и я изоставял.

16. Ясновидство

Ясновидството принадлежи към поредицата от медиални способности на медиумите. Този въпрос е разгледан подробно в книгата ми «Душегрижителство и окултизъм» и затова тук ще дам само няколко примера:

Пр. 36 Едно 6-годишно момиченце сънувало, че съседът им запалил къщата. Когато на следващата сутрин тя разказала съня си на своите родители, те я успокоили и ѝ казали, че не трябва на никого да разказва това, което е сънувала. След една година обаче сънят ѝ се изпълнил. Една нощ къщата им била подпалена. Полицейското разследване установило, че пожарът е дело на съседа им.

Пр. 37 Една 44-годишна жена ми разказа следното: Първият ѝ съпруг бил разстрелян от Гестапо. Тя предвидила разстрела четири дни по-рано. Когато след години вторият ѝ съпруг се разболял и бил откаран в болница, тя сънувала, че леглото му там е празно и видяла ръката на мъртвец. По време на посещението ѝ на другия ден в болницата тя видяла, че ръцете му наистина са побелели като на мъртвец. Малко след това той починал. Тя е омъжена вече за трети път и ми разказа, че скоро е видяла смъртта и на третия си съпруг.

Пр. 38 Един млад мъж от едно малко село изчезнал ненадейно. Близките му и много хора от селото го търсили навсякъде, но напразно. Усъмнили се, че може да се е самоубил и затова потърсили за съвет един инвалид от съседно село, за когото се говорело, че има по-големи способности от другите хора. Той съобщил, че младият мъж е убит и тялото му лежи в една отдалечена колиба в гората. Когато отишли на въпросното място, всичко се оказало точно така, както било дредсказано.

Пр. 39 В областта Елзас във Франция са известни трима лечители. Единият иска да му занесат чехъл или пантофа от болния. Когато ги вземе в ръцете си, те са му достатъчни, за да постави точна диагноза на заболяването на притежателя им. Другият иска да му донесат урина от болния, но не за да я изследва в някоя лаборатория, а само като държи шишенцето с урината в ръцете си, може да определи абсолютно точно заболяването на човека, от когото е тя. Третият работи в състояние на транс, в което поставя точната диагноза на заболяването на човека, върху когото се е концентрирал.

Пр. 40 Един магьосник-ясновидец претендирал, че притежава способността да поставя абсолютно точни диагнози на всякакви заболявания. Един професор по медицина го подложил на изпит. Оказало се, че ясновидецът само за секунди поставял точните диагнози и на най-заплетените за медицината случаи. Оттогава професора праща при ясновидеца най-трудните си случаи за диагностиране. Този ясновидец е в състояние да определи и причината за смъртта на всеки човек, от когото му занесат някаква лична вещ.

17. Вярване във вещици

Вярата във вещици е една от най-мрачните страници от историята не само на Средновековието, но и днес. Ако прочетете някоя глава от книгата «Вещици сред нас?», ще видите колко голяма мъка е била причинена на невинни хора от суеверие. Ето само някои примери от съдебните протоколи:

Пр. 41 През 1934 год. една жена била изгорена жива в дома ѝ в Гларус, защото уж омагьосвала коне.

Пр. 42 През 1951 год. двама мъже от Люнеберг запалили къщата на една набедена вещица. Жената успяла да се спаси, но двама от домашните ѝ загинали в пламъците.

Пр. 43 През 1951 год. един 19-годишен младеж от Брауншвайг убил баща си, защото вярвал, че е омагьосан от него. След това младежът се обесил.

Изискват се опит и дарбата на Святия Дух за разпознаване на духовете, за да може да се различи черната магия от въображаемото омагьосване от мними вещици.

18. Лечебни способности на екстрасенси

Лечебните способности на екстрасенсите са също толкова спорни, колкото и другите окултни практики. Лекарите и ученията от природните науки обикновено ги отричат, а окултистите се кълнат в ползата от това лечение. Душегрижителският ми опит ме е убедил, че има екстрасенси, които си служат с магьосничество. Става въпрос за силите, които се използват при реализирането на медиалните способности. Аз констатирах такива способности в семейства, в чиито родословни дървета има окултисти и особено баячи. Както според Новия Завет има духовни дарби на Святия Дух (виж I. Кор. 12: 8-10), така също има и демонични дарби, които произлизат от духа на сатана. В семействата на баячи се наблюдават следните способности, изявявани от техни наследници: ясновидство, предсказващи сънища, силна чувствителност, способност за въздействие от разстояние, телепатия, лечебни способности, чувствителност към откриването на подпочвена вода и метали с махало или лескова пръчка и т. н. При наследниците връзката с магьосничеството обикновено се изгубва, но останалите способности се за-

пазват. Тези дарби може да отслабнат и в някои случаи дори да се неутрализират, но привкусът на магия още се чувства. Най-добре е, ако такива дарби не се практикуват. Хората със способности на медиуми трябва да се молят на Господа Исуса Христа да им отнеме тези възможности. Ето няколко характерни примера:

Пр. 44 Една жена отишла при доктор Трамплер в Мюнхен. Той успешно я лекувал от дископатия. По време на процедурите обаче тя трябвало да държи ръцете си високо вдигнати, за да служат те като антени за привличане на космическите сили. Тя се върнала телесно излекувана, но започнала да има задръжки в духовния си живот. Жената не можела повече да се моли и чувствала една непреодолима стена между себе си и Бога.

Пр. 45 Един мой добър познат, вярващ учител, отишъл да се лекува при един екстрасенс, който се представял за християнин. За сигурност учителят го попитал: „Нали не си служите с никакви демонични сили?“ Екстрасенсът отговорил: „Няма нищо лошо в демоничните сили, когато те ни помагат да се справим с болестите!“ При тези думи учителят се отказал от лечението.

Пр. 46 Познавам един екстрасенс, който лекува много различни болести. Баща му обаче е магьосник-заклинател, който врачува против болести по животните.

Пр. 47 Един християнин-природолечител отговори на въпроса ми за неговите лечебни способности по следния начин: „Естествените лечебни сили на човек достигат едва за процедурите на двама пациенти на ден. Който лекува повече от двама пациенти на ден, или постига слаби резултати, или се зарежда с енергия от демонични сили.“

Пр. 48 Един мой приятел, евангелски пастир, ми разказа следната своя лична опитност с един екстрасенс. Този екстрасенс от години се славел със забележителни лечебни постижения. Моят приятел сам станал свидетел как едно сакато по рождение момиче било излекувано чрез полагането на ръце и процедурите на екстрасенса. Когато моят приятел и 14-годишният му син се разболели, решили и повикали същия екстрасенс. Най-напред пастирът го попитал: „Тези сили от Бога ли ги имате?“ Екстрасенсът отговорил утвърдително. Тогава той се

оставил да бъде лекуван от него заедно със сина си. При процедурите екстрасенсът въобще не докосвал телата им, а правел движения с ръцете си на около 15 сантиметра от гръбначните им стълбове. През това време пастирът се молел наум: „Господи Исусе, ако този човек има силата си от теб, то благослови, моля те, неговите усилия. Ако обаче силата му не е от теб, то запази, моля те, мен и сина ми от него.“ Процедурите не дали никакъв резултат. След няколко дена те отново повикали екстрасенса за нов сеанс. Той отказал със забележката: „Вие имате един друг дух.“ Тези думи показали на пастира посредством кой дух лекувал този екстрасенс. Той повече не потърсил помощ от такива лечители.

Пастир Модерзон, който бе много добър познавач на окултните методи на лечение, обичаше да казва: „90% от екстрасенсите си служат с окултни методи и използват демонични сили. Преди да се остави да бъде лекуван от тях, човек трябва основно да проучи с кой си има работа. Никой не трябва да се оставя да бъде заслепяван от религиозния начин на говорене на екстрасенсите.“

19. Хипноза

Хипнозата и внушението са области, в които се подвизават както лекари и психолози, така и дилетанти и шарлатани. Лекарите използват хипнозата, от една страна, при диагностиката на заболяванията, а от друга, при тяхното лечение. Известният вярващ психиатър доктор Лехлер, който се ползва с много добра репутация в християнските среди, е на мнение, че хипнозата дава добри резултати само тогава, когато се използва за установяване на заболяването, сиреч в диагностиката. Други специалисти я използват и в лечебния процес. В тази глава обаче няма да стане въпрос за хипнозата, която практикуват специалистите. Аз ще използвам само някои примери, за да илюстрирам колко са опасни хипнозата и внушенията, които практикуват врачки, лечители и екстрасенси.

Пр. 49 Един мой познат пастир ми разказа следния случай: Той бил повикан при една болна жена от неговата църква. Тя му казала, че след няколко дни ще трябва да умре. Това ѝ било предсказано от някаква врачка.

Пастирът се опитал да я разубеди, че това са само фантазии. Той ѝ обещал, че ако тя желае, той ще отиде и ще прекара целия въпросен ден заедно с нея. Повикали и лекар, но той не можал да открие никакви увреждания. Пастирът ходил неколkokратно у тях и имал дълги душегрижителски разговори с нея. Жената преживяла деня, без да се случи нищо особено.

Пр. 50 Една майка винаги търсела помощта на една лечителка при заболявания на домашните ѝ. Лечителката правела по три кръста над болния и изричала три пъти някакво заклинание. След това състоянието на болния винаги се подобрявало. Майката често посещавала и един магьосник. След един от сеансите при него тя така се объркала, че не могла да открие улицата и къщата, в която живеела. След този случай тя започнала да се събужда пощем от усещането, че е сграбчена от една леденостудена ръка. Тя виждала и едно малко човече с брада, което стояло до нея и я наблюдавало с пронизващ поглед. Тя умряла в ужасни мъки. Всичките ѝ деца имат психични отклонения. Преди известно време синът ѝ постъпи в психиатрична клиника с остра форма на шизофрения. Дъщеря ѝ има същите оплаквания като брат си.

Определена музика, филми и дори занимания в училище могат също да имат сугестивен ефект на влияние чрез внушение. Ето два примера за това:

Пр. 51 При мен дойде една майка, която със сълзи на очи ми разказа как нейният син, след като наблюдавал един уестърн за живота в Дивия запад, започнал да се опитва да прави виденията във филма изпълнения и вкъщи. При едно от тях той паднал, ударил се лошо и се убил.

Пр. 52 Друга една майка ми разказа, че 14-годишният ѝ син чул от своя учител по история за времето на революцията, как били бесени хората тогава. Когато се прибрал вкъщи, той изпробвал как се прави това и се обесил.

Понякога дори и хипноза, направена от лекар, може да бъде опасна. Следващият пример ще покаже това:

Пр. 53 Една вярваща жена ми разказа своя лична опитност, станала с нейната майка. Майка ѝ страдала от камъни в жлъчката. При една много болезнена криза повикали лекар. Той не ѝ направил инжекция, а отстранил

болките само за няколко минути чрез хипноза. След този сеанс поведението на майката се променило осезателно. Тя станала раздразнителна и започнала да буйства. В изблик на ярост тя дори хвърляла и чупела чинии в стената. След този случай децата на тази жена имат отрицателно отношение към хипнозата.

За мен този пример не е изключение. Такива неща съм чувал и друг път в душегрижителски разговори.

20. Лъжливи учения

Голямото множество от лъжливи учения днес е напълно необозримо. За да се уверите в това, разлистете книгата за сектите на д-р Хутен, за която вече веднъж ви споменах. Някои лъжливи учения, с които съм се сблъсквал в моята работа, искам да назова поименно:

Адвентизъм, антропософия, бахай, «християнска наука», франкмасонство или «свободни зидари», мормони, «нови апостоли», спиритизъм, теософия, бяло братство, свидетели на Йехова и много други. Отличителна черта на тези секти са небиблейските им учения и страшният фанатизъм на техните последователи. Ние християните имаме за какво да се засраим и от какво да се поучим от тях. Това е голямата братска взаимопомощ и чувството за отговорност на членовете на сектата. Ето един пример за съмнителната духовност на сектите от средата на «новите апостоли»:

Пр. 54 При моята тъща дошъл един от членовете на «Новата апостолска църква» и ѝ казал следното: „Вашият съпруг дойде при нас от царството на мъртвите и подаде молба за членство и принадлежност към нашата църква. Освен това той изяви желание всички негови роднини да станат членове на «Новата апостолска църква».“ Тъща ми му отговорила: „Приживе моят съпруг беше твърдо убеден вярващ християнин. Това, което вие сега ми говорите, е абсолютно невъзможно. Моят съпруг никога не искаше да има нищо общо с каквито и да било лъжливи учения.“

Както виждате, последователите на тази секта са готови да отидат толкова далече в лъжите си, инсценирайки даже явявания на умрели, само и само да могат да

завладеят нови хора за себе си. Привидното явяване на умрели не е нищо друго освен чиста проба груб спиритизъм. Това, което преживяхме в нашето семейство, съм го чувал и от други хора при душегрижителски разговори. Тези явявания на умрели хора са един даващ добри резултати рекламен трик на «новите апостоли».

21. Йога

Йога е една идваща от Далечния изток и преди всичко от Индия система в психологията. Писмените източници, с които съм си служил, са на първо място обширният труд на Мишра върху Патаняли йога «The Textbook of Yoga Psychology», както и информацията на индийския професор Де Рой. Най-много материал обаче събрах по време на пътуването ми из Индия, Тайланд и други източни места. Използвал съм и материали от душегрижителските си разговори с християни, които са били оцетени в духовния си живот от практикуването на йога.

По различни причини тук не е възможно да бъде подробно разгледан обширният фактически материал, което ще направя в някоя следваща публикация.

Ето най-напред някои обяснителни бележки, взети от книгата на Мишра: „Думата йога е сходна по значение на **unio mystika** в немската мистика, което означава мистичното съединяване на човешката душа с душата на всемира. Разликата с немската мистика се състои в това, че докато немските мистици търсеха Бога, то йога е атеистична. Приликата е в това, че човек сам се спасява. Човек се стреми да достигне до своето висше «Аз» посредством множество пречистващи го упражнения. Това висше или истинско «Аз» е част от най-висшето, или космическото «Аз». Йога нарича този процес: **selfrealisation**, или самоосъществяване (самореализация). Дори само от тези няколко бележки се вижда, че йога никога не би могла да бъде приведена в съзвучие с християнството. Това се разбира и от следните цитати от същата книга:

„... Всеки човек има една духовна и една психична природа, като двете са в постоянна борба за надмощие. Хармония между тези две човешки природи може да се достигне чрез психологични упражнения.

... Висшето човешко «Аз» е всемогъщо, всезнаещо и вездесъщо. То е трансцендентно (намира се извън пределите на опита, съзнанието и познанието) и е иманентно (присъщо е по природа на всеки). То няма начало или край. То не се ражда, нито умира.

... Всичко материално е изградено от атоми, но духът, интелигентността и «Аз»-ът са изградени от материали с много по-висша структура от атомите.

... Йога обхваща и дава завършен вид на всички клонове на физиката и метафизиката. Тя е синтезата на физичните и метафизичните вселени.

... Адът и раят са продукти на човешкия дух. Даже и отвъд окултизма, магията и мистиката системата на йога е дееспособна.“

Тези няколко изречения, които могат стократно да бъдат увеличени, показват тоталното противоречие, в което са йога и светът на Библията. Затова е много опасно християни да се занимават с йога, което е едно модерно заболяване.

Представа за различните йогасистеми можем да получим от книгата на проф. Де Рой, чиито заключения са идентични с моите наблюдения. Повечето йогасистеми могат да бъдат разделени на четири степени:

Първата степен обхваща лечебна гимнастика, дишателни упражнения, както и упражнения за отпускане, концентрация, съзерцание и медитация. Към нея принадлежи и така нареченият автогенен тренинг. Смята се, че и християни могат да практикуват без колебание упражненията от тази първа степен. Има дори лекари, които ги препоръчват и даже ги изпълняват с пациентите си.

Втората степен на йога обхваща владенето на подсъзнанието. Учителите на тази втора степен могат да контролират и направляват висцералната си нервна система, която командва вътрешните органи. Аз лично съм наблюдавал такива хора, които проявяват изумителни способности. Те са в състояние да увеличават или намаляват кръвното си налягане само посредством обикновена концентрация. Те могат да насочат по-голямо количество кръв към едната си ушна висилка и тя се зачервява, а другата остава бледа. Един от тях можеше да си

внуши и да се появят на дланите му дори Христовите рани, което пък показва, че това явление не е никакво религиозно чудо. Наблюдавах един йога, който се набодне с нож в ръката и от раната не потече кръв. Тя се затвори веднага и оздравя само за два часа.

Третата степен на йога обхваща владееенето на природните сили. Аз съм чувал за тибетски йоги, които само чрез обикновена концентрация освобождават топлинна енергия, която разтопява ледени блокчета. Други йоги правят да лумне огън дори при отсъствието на горивни материали. Този феномен се нарича «огнен дявол». Тези неща са ми разказвани при душегрижителски разговори. Един такъв майстор на огъня от Порт Елизабет от Южна Африка идва при мен да се моли за помощ. Той искаше да се освободи от тази си способност, но не можеше да го направи със собствени сили.

Четвъртата степен на йога обхваща владееенето на магьосничеството и на космическите сили. Тук става въпрос за практикуването на всички спиритистки и магьоснически феномени. В тази област съм събрал много богат фактически материал. Най-добра представа получих от изповедите на един човек, който в продължение на десет години е бил обучаван в Тибет от един учител по магьосничество. Той беше дошъл специално при мен чак в Австралия, за да имаме душегрижителски разговори. Той говореше съвсем открито, че при тази четвърта степен става въпрос за чисто демонически неща, от които той искаше да се освободи. Учителите, които достигат до тази най-висока четвърта степен, владеят транса, материализирането на нематериални неща, странстването на душата, телекинезата (преместването на материални неща от разстояние) и други спиритични изкуства.

Какво може да се каже за йога от християнска гледна точка? Най-напред трябва със съжаление да констатираме, че много християни по цял свят се увличат по практикуването на йога. Нерядко може да се чуе мнението: „Първата степен на йога не е опасна за християните. Те трябва да се пазят от другите степени.“ Но как би следвало да постъпваме? Без съмнение Западът не трябва да си въобразява, че той единствен е достигнал върха

на мъдростта. Точно обратното. На Изток ни се смеят, че чрез рационализма ние направо сме пренебрегнали и игнорирали половината възможности за получаване на познания. На Изток се знаят неща, които съществуват, но поради ограничеността и тесногърдието на Запада просто са отхвърлени от нас. Ако и да признавам някои познания на Изтока, които остават недоразвити на Запад, това все още не означава, че одобрявам експериментите с нещата от света на медиумите. Йога започва безобидно и завършва опасно. А даже и първата степен не е безобидна, защото упражненията в медитация се съпровождат от кратки будистки молитви. Аз имам сведения, че и християни вземат участие в такива упражнения, при които учителят кара учениците да повтарят в хор кратки индийски изречения, без да им обяснява тяхното точно значение. Когато направих справка се оказа, че те означават: „Буда е просветлението“ или „Буда е най-великият“. Какво е влиянието върху християните, които произнасят такива будистки молитви? Безобидни и безопасни ли са те за тях? Веднъж един човек от Йоханесбург (Южна Африка) ми разказа, че той не бил в състояние повече да се моли и да вярва в Господа Исуса Христа, след като започнал да се упражнява в йога. Аз го посъветвах веднага да престане и той ме послуша.

Искам да вложа в сърцата Ви един стих от Матиас Клаудиус, който е много показателен за тези неща:

„Ние гордите човеци
сме суетни бедни грешници
и знаем толкова малко.
Ний строим въздушни кули
и опитваме различни начини,
но обикновено пропускаме целта.“

Необходими ли са ни като християни тези източни езически системи, за да растем духовно? Та нима те предлагат повече от Светото Писание? Защо наскърбяваме нашия Господ, като пренебрегваме животворящите библийски извори, за да пием от чужди кладенци, чиито опасни примеси ни носят осакатяване на духовния ни живот и духовна смърт?

22. Гледане на карти

Гледането на карти е едно много разпространено съмнително изкуство. Има различни форми на гледане на карти: от грубото шарлатанство с цел правене на пари до употребяващото внушение и телепатия гадаене от медиуми, което нерядко се прави с помощта на свръхестествени демонични способности. Ето няколко примера:

Пр. 55 Една 49-годишна жена ми разказа следната случка от живота на нейното семейство: Съпругът и свекърът ѝ били католици. Въпреки това свекърва ѝ се занимавала с гледане на карти. Като резултат от тези занимания съпругът и децата ѝ били страшно обременени. Те страдали от раздразнителност и депресии. Тя самата била повлияна от неспокойния дух на свекърва си и мъжа си. Всеки път, когато вземала да чете Божието Слово, започвало да я боли глава и да ѝ се гади. Тя трябвало да се грижи за свекърва си, преди тя да почине, и имала възможност да наблюдава ужасната ѝ смърт. Когато извикали свещеник за погребението ѝ, останалите роднини го излъгали за причините за нейните мъки и на гроба той я нарекъл «святa мъченица».

Пр. 56 Един млад мъж ми разказа, че се оженил за дъщерята на една гледачка на карти. Тяща му имала странни способности. Когато при някоя разправия той отказвал да вземе нейната страна, тя го тормозела по невидими начини. Цялото му тяло започвало така да го сърби, че място не можел да си намери. Минало много време, докато той успял да разбере причината за тези си проблеми. Тяща му можела и да предсказва предстоящи нещастия. Веднъж тя му казала: „Тази нощ един войник ще падне от един прозорец и ще се убие на място.“ Той не обърнал внимание на нейните думи, но след два дни месният вестник съобщил за един такъв случай. Понякога тя предсказвала идването на важни писма и тяхното съдържание. Младият мъж започнал да се страхува от тази жена. Той потърсил помощта на един психиатър. По разпореждане на властите жената била настанена в психиатрична клиника. От този ден нататък младият човек получил отново непоносими сърбежи по тялото си, които не могли да бъдат излекувани от лекарите.

Пр. 57 Едно младо момиче отишло при една гледачка на карти. Тя ѝ предсказала, че ще роди едно извънбрачно дете, бащата на което тя сама щяла да изостави. Наистина след една година тя родила извънбрачно дете от един студент, а оттогава гледачката я тормози да напусне студента, с когото живее, без да има брак.

23. Лекуване чрез магия

Лекуването чрез магия понякога се разглежда като магическо баене, а в други случаи като «бяла магия». То е напълно неразбираемо за представителите на природните науки, защото не принадлежи към разумно възприемащите се факти. Магията, както вече беше споменато, принадлежи към света на медиумите, където действат съвсем различни закони. Лекуването чрез магия е много по-разпространено, отколкото обикновено се предполага. Един пастир от Вестфалия ми разказа, че в тяхната община са останали не повече от десет семейства, в които не се практикуват магии. Един лекар от Люнебург пък каза на една пастирска конференция, че в областта, където той практикува, няма нито една къща, в която да не се лекува чрез магия. Един друг пастир от Швейцария пък веднъж ми каза, че във всяка втора къща в неговата община могат да се намерят «Шестата и седмата Мойсееви книги» (книгите за черна магия). Примери за пагубните последствия от практикуването на тези методи на лечение можете да намерите в главата относно баенето. Особено внимание на този проблем е отделено в книгата ми «Христос или сатаната».

24. Съобразяване с фазите на луната

Съобразяването с фазите на луната е една от суеверните езически традиции на нашия народ. Има области, в които не се правят сватби, докато луната е във фаза на намаляване на големината си. По това време в селата, където все още вярват във вещици и се страхуват от тях, опущват къщите си срещу вещици. На други места селяните сеят само тогава, когато луната увеличава големината си. В полунощ при пълнолуние се правят много заклинания. Има екстрасенси, които тогава баят на своите

хомеопатични лекарства. Не искам да бъда погрешно разбран, че имам нещо против хомеопатията, но лекарства, на които е било баяно при пълнолуние, имат магическо действие. Ето два примера за това:

Пр. 58 Една жена често била посещавана от един скитник. Той ѝ продавал чай, от който тя трябвало да пие по една чаша всеки ден, когато луната била във фаза на намаляване на големината си, и по три чаши на ден, когато луната била във фаза на увеличаване на големината си. Тя постъпила точно така, както ѝ било казано. Не след дълго предишните ѝ оплаквания престанали. Аз предполагам, че това е станало повече от самовнушение, отколкото от чая, който тя пила. След известно време обаче жената получила депресия, каквато преди това нямала.

Пр. 59 Една жена била водена да ѝ баят при пълнолуние още, когато била малко момиченце. Щом пораснала, тя започнала да проявява качества на медиум и развила телепатични способности и ясновидство. И в нейния духовен живот обаче се появили големи смущения.

25. Нов, или съвременен рационализъм

Който иска да се запознае с това съвременно богословско течение, нека да прочете книгата на проф. Кюнет «Вяра в Исуса», или тази на Ото Роденберг «Относно истинността на Светото Писание». Тези две книги изискват известна предварителна богословска подготовка. Който обаче иска да прочете едно лесно разбираемо от всички представяне на проблема, нека вземе книгката на моя много добър приятел д-р Бергман «Тревога за Библията». В тази книжка, с която би трябвало да се снабди всеки един вярващ християнин, са представени корените на съвременното богословие. Тя е едно свидетелство на вярата, насочено срещу подкопаването отвътре на основите на Светото Писание от модерното богословие. Не на последно място трябва да не забравяме и Вилхелм Буш с неговата брошура «Светлина и живот». Той е един неуморен борец, който не престава да предупреждава църквата Христова за разрушителното действие на критиката на Библията и рационалното богословие. Аз лично прозрях трагедията и голямата нищета

на модерното богословие при душегрижителските ми разговори. Исус Христос казва в Матей 7: 16: „По плодовете им ще ги познаете...“

Докато пишех тези страници получих едно писмо от един баща от Шварцвалд, който произлиза от семейство на пиетисти. Той ми пише загрижен за най-големия си син, който в продължение на седем години бил най-добрият ученик в класа на една гимназия в областния център. По време на една евангелизация синът преживял едно истинско покаяние. От този ден той започнал редовно да чете Библията и да се моли. Но дошла промяната. На мястото на стария пастир часовете по религия в гимназията поел един доктор по богословие. Ученикът, който вече мислел върху едно евентуално следване на богословие, бил изложен на влиянието на рационализма на новия пастир. Това се отразило и на разговорите въщи. Бащата със загриженост слушал изявленията на сина си, като: „Библията не е Слово Божие, а човешко дело с множество грешки.“ или „От значение е не съдържанието на разказите за Рождество или Възкресение, а духовната им същност.“ и т. н. Влиянието на този учител по религия не след дълго дало и своите плодове. Синът престанал да мисли за богословско образование, престанал да чете Библията и престанал да се моли. Та нали Бог в действителност не отговаря на молитви, които са само една форма на самоуспокоение, а не личен разговор с Всемогъщия... След горчивия разказ на бащата следваше справедливият въпрос: „Трябва ли да позволяваме нашите деца да попадат под влиянието на такива пастири и учители по религия, които само унищожават семето, което вярващи родители и евангелизатори са посяли с такава голяма любов?“ Този вярващ брат беше така обезпокоен, защото и по-малкият му син беше постъпил в същата гимназия и имаше същия пастир за учител по религия.

Аз писах на този баща, че ние като родители носим отговорност пред Бога да не допуснем нашите деца да попаднат под разрушителното влияние на модерния рационализъм. Ще бъде по-добре да накараме тези хора да се замислят, като не разрешим на децата си да посеща-

ват техните часове, отколкото след това да наблюдаваме разрушителното влияние на тяхната критика на Библията. След като моята дъщеря се опари по същия начин в часовете по религия на един модерен богослов, както този гимназист, аз ѝ казах да престане да ги посещава. Тогава тя ми отговори: „Ще стане голям скандал, ако аз като пастирска дъщеря престана да посещавам часовете по религия.“ Тогава аз ѝ заявих, че не се страхувам от такъв скандал, защото става въпрос за принципино отстояване на позицията, а не за угаждане на човеци.

Страниците на тази книга няма да стигнат, ако взема да ви разказвам за всички опитности, които съм имал през годините при сблъсъците ми с модерното богословие. Може би трябва да дам един пример от Австралия. На една пастирска конференция един лютерански пастир ми каза следното: „В продължение на повече от четиристотин години Германия беше водеща в богословието. Това обаче, което достига до нас като богословие през последните няколко години, ни изпълва с ужас.“ Такива изявления чух както в Източна Азия, така и в Южна Африка. Вилхелм Буш правилно е схванал състоянието на нашето днешно богословие, като прокламира нуждата от символ-верую. Как наистина трябва да постъпваме, когато дори в църковен вестник, който се раздава в църквите, може да се прочете, че както Исус Христос, така и нашият реформатор Лютер са били деца на своето време и това, което те са казали за дявола, не е валидно за нас. Едва ли и самият дявол би могъл да се надява на нещо по-добро от това, да бъде взет за някаква мъглява средновековна идея, представата за която трябва да бъде заличена. След като прочетах това, аз прекратих абонамента си и отказах да получавам този църковен вестник. Ясно ми е, че този малък протест е само капка в морето, но какво мога да направя? Аз не желая да ставам съучастник на дявола и демоните, като си затварям очите пред тях с греха на мълчаливата толерантност.

Накрая и нещо малко по-радостно. При една евангелизация из северните германски провинции в дома на един мой приятел ми беше разказано следното: „Един млад пастир обяснил в своята рождествена проповед, че мла-

денецът във витлеемската ясла не бил Божият син. След службата църковното ръководство се събрало на заседание и в отсъствието на пастира решило, че няма да допуснат повече такива неща да се говорят от амвона на тяхната църква. След заседанието всички заедно отишли в пастирския дом и казали на изненадания пастир: „Господин пастирю, вие повече няма да бъдете допуснат до амвона на нашата църква.“ Те веднага известили председателя и централното ръководство на съюза си, които трябвало да отстъпят и веднага преместили пастира в друга църква. Той наистина повече не се качил на амвона на тази църква. Отстрани погледнато, това е страшен скандал, но с ползотворен край. Да даде Бог всички наши църкви да бъдат така духовно твърди, а не каквито са понастоящем - покрити с това смъртно наметало.

Рационализъм означава господство на човешкия разум. Точно този трон на човешкото знание и умение е прекатурен в Новия Завет. Апостол Павел казва: „Не обърна ли Бог в глупост светската мъдрост?“ (I. Коринтяни 1: 20) и „Той улавя мъдрите в лукавството им.“ (пак там 3: 19) Отговорът на Божието Слово на модерния рационализъм в богословието гласи: „В Исуса Христа са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието.“ (Колосияни 2: 3)

26. Окултистка литература

Окултистката литература е отровният газ, които се е разстлал над нашия народ и трови душите му. Едни от най-известните заглавия са: «Шестата и седмата Мойсееви книги», «Тайните на хиромантиката», «Книгата на Венера» и много, много други подобни. Към окултистката литература се числят още и привидно религиозните книги на Яков Лорбер и «приятелите на Бога», писанията на духовната ложа в Цюрих и още много, много други подобни. Изключително трагичен е фактът, че най-опасната от всички окултистки книги - «Шестата и седмата Мойсееви книги», се преиздава постоянно и се разпространява от едно издателство в Брауншвайг. За спирането на печатането на тази книга са водени вече няколко процеса, но всичките без резултат. В нашето законодателство

има прекалено много пукнатини, през които те се измъкват и не е възможно да бъдат забранени. Повече подробности относно тази ужасна книга ще намерите в книгата ми «Христос или сатаната». Настоятелно ви съветвам да не държите окултистки книги по домовете си. Не е за препоръчване да го правите дори и когато ги използвате за изследователска работа, или само от любопитство. Колко често са ми изповядвали разтревожени съпруги: „Откакто моят съпруг донесе въкъщи тази «Шестата и седмата Мойсееви книги», за да я използва в научната си работа, започнахме да се караме и да се случват нещастия в нашето семейство.“ Ето един такъв пример:

Пр. 60 Една жена обичала да чете всяка спиритистка литература, каквато успявала да си набави. Проповедите на меднума Беатрикс от духовната ложа в Цюрих ѝ служели като заместител на посещението на църковните богослужения. Писанията на мистика Екхарт и спиритистките книги на Яков Лорбер замествали за нея словата на библейските Апостоли. Основа на нейната религия било схващането, че човек трябва да се издигне до осъзнаването, че той самият е Бог. Думите «грях» и «изкупление» не означавали нищо за нея. Тя смятала, че човек по природа е добър и му е необходимо само да се издигне морално. Както казва Екхарт: „Божествената искра в собствените ни гърди трябва да се превърне в пламък.“

Към спиритистката литература се отнасят и книгите на екскомуницирания свещеник Йоан Гребер, който сам е превел Новия Завет по окултен начин.

27. Търсене на подпочвена вода и метали с махало или лескова пръчка

Търсенето на подпочвена вода и метали, диагностика на заболявания и тяхното лечение с помощта на махало или лескова пръчка се издигнаха последните години в науката радиестезия. Затова и правенето на обективна и точна преценка на тяхната същност не е толкова лесна работа. Не може да се отрече, че някои физически условия и съпътстващи явления играят определена роля при тях. Тъй като така наречените научни основи на търсенето на подпочвена вода и метали, диагностиката на за-

болявания и тяхното лечение с помощта на махало или лескова пръчка са разгледани подробно в книгите ми «Душегрижителство и окултизъм» и «Христос или сатаната», тук ще представя само няколко примера:

Пр. 61 Един мой приятел, пастир Д., ми разказа следното: „Правех евангелизация близо до Цюрих. В часовете по душегрижителство дойдоха много хора. За мое голямо учудване, повечето от половината от въпросите бяха свързани с окултизма. Дойде дори един действаш радиестет, който притежаваше изумителни способности. Той се позоваваше на книгата на някой си Абес Мермет, но имаше и много лични опитности. С помощта на махало той поставял диагнози, откривал изчезнали, давал сведения къде се намират трупове на неоткрити починали и убити и с абсолютна точност посочвал къде са потънали удавници в Цюрихското езеро. Със своите точни научни обосновки на тези факти той ме постави много натясно. А и аз не бях достатъчно компетентен в тази област, за да мога да споря с него. Всичко, което казваше, изглеждаше правдоподобно и убедително. Тогава Святият Божи Дух ми подсказа един въпрос, който изясни всичко. Аз го попитах дали някога не е изпадал в затруднения от практикуването на тази си дарба? Тогава той ми разказа, че веднъж, когато търсел с махалото една изгубена в планината златна гривна, така се подхлъзнал на един сипей, че едвам успял да се задържи за една скала. През същата нощ се събудил и видял някаква черна фигура в стаята. Той трябвало да се бори с мъжа в черно и от страх да не бъде победен от него, призовал името на Господа Исуса Христа за помощ. В същия този момент съществото изчезнало безследно.“

Пр. 62 Един друг брат от Цюрих ми разказа следното: Една 50-годишна жена била дълго време болна. По съвета на едно приятелско семейство тя потърсила за помощ един радиестет. Той обработил с махалото си някакъв чай, който ѝ дал за въщи. Когато тя наблюдавала как махалото се движи над паничката с билките, тя въобще не съобщила, че това е магьосничество. Когато обаче тя чула една лекция за окултните практики, се разтревожила и отишла в часа за душегрижителство. Тя

била на мнение, че при нея не се били появили никакви негативни последствия, но въпреки това душегрижителят, който сам ми разказа този случай, се помолил заедно с нея. След няколко месеца жената се появила отново. Тя разказала, че след тази молитва очите ѝ се отворили и тя успяла да осъзнае с каква магия е била омагьосана и какво бреме е трябвало да носи. Молитвата обаче я освободила от обремененостите, разпръснала мъглата, която я обвинявала и променила коренно духовния ѝ живот.

Пр. 63 Една бъдеща майка се подложила на изследване с помощта на махало, за да разбере дали бебето ще бъде момченце или момиченце. След раждането обаче било констатирано, че детето е с психични обременености.

Пр. 64 В една солна мина станало пропадане на пластове и затрупване на галерии. Извикали един радиестет, за да каже какво е точното състояние на свличането. Той поискал план на галериите. Когато го получил, той пуснал махалото си над чертежите и то спряло точно там, където било срутването. След като констатирал фактите, верността на които била доказана при разкопаването на проходите, той казал: „Можехте да ми спестите идването дотук. Щеше да бъде напълно достатъчно, ако ми бяхте донесли плановете вкъщи.“

Пр. 65 Швейцарският пастир Х. дълги години търсел подпочвена вода и метали, диагностирал заболявания и ги лекувал с помощта на махало, въпреки че често бил предупреждаван за опасностите, които криели тези му занимания. Един ден го блъснал влак и двата му крака трябвало да бъдат отрязани над колената. След ампутацията обаче раните не могли да зараснат. Един ден се отворили големи язви, от които излезли повече от сто червея. Той починал в това страшно състояние.

Пр. 66 Познавам една 56-годишна жена, която още като малка многократно била водена при радиестети и ба-ячки. Тя е много раздразнителна и страда от депресия.

Пр. 67 Един млад мъж бил лекуван от един радиестет от някаква болест. След сеансите, които имали определено благотворно въздействие, той получил натрапчива невроза и мания за преследване. Тези проблеми го довели в моите душегрижителски часове. По време на раз-
56

говорите и молитвите той реши и предаде живота си на Господа Исуса Христа. От този момент нататък изчезнаха психичните му проблеми.

Търсенето на подпочвена вода и метали, диагностика на заболявания и лечението им с помощта на махало или лескова пръчка са практики от областта на действие на медиумите дори и когато изглеждат съвсем безобидни и са уж научнообосновани и християнски украсени. Ако те биха били природонаучно доказуеми процеси, то отдавна да бяха признати, като се има предвид, че са познати и се практикуват вече почти пет хиляди години. Нека не подценяваме съвременната наука, защото тя не е нито толкова примитивна, нито ѝ липсва опит в тези неща. Душегрижителската практика пък показва типичните поражения, характерни при практиките на медиумите и магьосничеството. Затова и «науката» радиестезия е точно толкова наука, колкото и всички останали окултни изкуства. Според елементарната логика, когато резултатите съвпадат означава, че и причинителите са еднакви.

28. Психотерапия

Психотерапията също трябва да бъде спомената в тази поредица, въпреки, че това ще нервира много специалисти психиатри и психоаналитици. Аз обаче ги моля да задържат за малко раздражението и гнева си. По принцип нямам нищо против психотерапията, която се прави от вярващи психиатри. За съжаление не всеки психиатър е християнин, който да държи на вярата си в Бога. Освен това в така наречения християнски свят много от библейските понятия са доста разводнени. За мен вярващ е този, който по Божия благодат и под въздействието на Святия Дух се е покаял и е преживял едно истинско новородение. Ако това е станало и с психиатъра, то аз приемам неговата психоаналитична работа. Трябва да ви кажа, че има такива вярващи психоаналитици.

Не е зле покрай този окултен безпорядък да дадем веднъж и един положителен пример. Аз лично познавам една вярваща психоаналитичка, която върши своята работа отговорно пред Бога. По време на аналитичните разговори с пациентите си тя се стреми да ги приведе при

Господа Исуса Христа. Аз лично съм бил свидетел как някои нейни пациенти се покаяват още по време на нейната терапия. Тази ученичка и съработничка на Исуса Христа е благословение за околните.

За съжаление такива положителни примери са голяма рядкост. Моята 25-годишна душегрижителска практика показва, че работата на повечето психоаналитици е от съмнително естество. Един швейцарски учен ми разказа веднъж в Цюрих следното: „Психоаналитиците са в състояние да разглобят човека, но след това не могат да го сглобят отново.“ За мен обаче това не е най-големият проблем. Психотерапията, извършена от човек, който не вярва в Бога, е на практика душегрижителство без Бога. Психоанализата е, така да се каже, светският преобраз на библейската изповед. Изповедта обаче има много предимства пред психоанализата. Тя е доброволна, докато психоаналитикът часове наред рови из дълбините на човешката душа. При изповедта човек бива изправян пред Бога, докато при психоанализата обикновено се омаловажават най-важните религиозни въпроси и те биват отхвърляни като продукт на възпитанието ни или като влияния на заобикалящата ни среда. Точно центърът на духовния ни живот бива сециран и разфасован на сбор от комплекси. За опасностите на психотерапията предупреждават понякога и от медицинска страна. Достатъчно е да прочетете книгата на д-р Шлер «Лекарят като личност». Затова, когато психоанализата се прави от вярващ специалист, той взема под внимание духовните въпроси и проблеми на пациентите. Ето няколко примера от моята душегрижителска практика:

Пр. 68 Един университетски образован човек бил лекуван от неговите нервни и духовни разстройства първоначално от един интернист, а след това и от един психоаналитик. Много разочарованият пациент ми разказа, че този му откривал само несъвършенства на характера, неправилно поведение и потиснати нагони, но никога не взел насериозно неговите въпроси относно чувството му за вина. Психоаналитикът се задълбочавал в тълкуването на най-заплетените му и конфузни сънища, но никога не се отзовал на библейските реакции на пациента. Накрая той

бил квалифициран като неизлечимо болен. Неговото отношение към Бога обаче никога не било взето насериозно. Множеството му окултни предистории също били безинтересни за терапевта. А той дълги години бил активен спиритист и се занимавал с врачуване и с бяла и черна магия, и нервните му разстройства се появили чак след като започнал да се занимава с окултни практики. Значи лекарите не обърнали внимание на две изключително важни точки от историята на заболяването му: на първо място на чувството за вина на този човек пред Бога и на второ място на окултната му предистория.

Пр. 69 Една 54-годишна жена дойде в душегрижителския ми час на разговор. Тя се подложила на терапия при един психоаналитик в Цюрих. Резултата от нея бил получаването на частична парализа и треперене на ръцете, каквито преди това тя нямала. Също и духовният живот на жената се разстроил. Аз имах чувството, че в този случай психотерапията не е била проведена докрай, защото тогава новопоявилите се парализа и треперене на ръцете щяха да бъдат преодоляни.

Пр. 70 Доктор Л., сам психиатър и вярващ християнин, още докато бил студент се оставил да му бъде направена психоанализа с учебна цел. Тя била извършена от проф. М. от института в Х.. Той сам ми разказа как протекла тя и я разкритикува най-безпощадно. Психоанализата довела до такива изкушения в духоания му живот, че имало опасност да загуби всичко, което вече бил постигнал. Той трябвало часове наред да се концентрира върху молитва и четене на Божието Слово, за да не претърпи духовно коработушение. Този психиатър и днес отхвърля психоанализата, когато тя не се прави от вярващи психоаналитици. Отново искам дебело да подчертая, че вярващ не е този, който е кръстен и венчан в църква и понякога посещава богослуженията. Според Ев. Йоан 3: 3, 5 вярващ е този, който е преживял вътрешната промяна на новороденото, чрез Божия Дух. Има много лекари, които заявяват, че са християни, но животът им не отговаря на принципите на Новия Завет.

Пр. 71 Една млада жена се лекувала при главния лекар на психиатрията в Х. При едно от посещенията си

при него той ѝ дал съвет да преустанови за две години да ходи на църква и да чете Библията. Тя трябвало също да не се интересува и от никакви религиозни въпроси. Лекарят бил готов да заложи главата си, че никакъв дявол не съществувал в действителност. Точно този главен лекар съветваше хората си да не идват на моята евангелизация в този град. Той забрани на болногледачките си да посещават моите беседи и изнемаше от болните моите книги. Както по-късно разбрах, той самият се занимавал с окултни практики. Това обяснява противодействието му на всичко, което е свързано с Бога.

Пр. 72 Една студентка, която по време на следването си по медицина и психология се беше подложила на психоанализа с учебна цел, беше изпаднала в ужасно духовно притеснение. В продължение на месеци тя не можеше да намери вътрешно спокойствие и не можеше да заспи през нощта. Когато психоаналитикът ѝ ѝ обяснил, че в отношенията ѝ с нейната майка той виждал един майчин комплекс, студентката прекъснала всякакви контакти с майка си и се изнесла от нейното жилище. Когато той ѝ казал, че вярата ѝ в Бога е само един църковен комплекс, тя изоставила и нея. Като резултат от тази психоанализа тя разбрала, че поведението на повечето хора се определя от техните комплекси, а самата тя била непрестанно разкъсвана от вътрешни противоречия. Както разбрах от майка ѝ и от един нейн професор по медицина, цели две години след този случай тя все още не е намерила вътрешното си спокойствие и равновесие.

Пр. 73 Суперинтендантът на един църковен район в Швейцария ме помоли заедно да посетим един душевноболен брат пастир, който беше на лечение в една психиатрична клиника. Пастирът направи пред нас една пълна и откровена изповед. След това ни се оплака от психиатъра, който го лекуваше. Този лекар въобще не обръщал внимание на чувството му за грях и вина, като смятал, че то е продукт на християнското му възпитание, а грехът въобще не съществувал. Аз лично разговарях с този психиатър и той потвърди това положение на нещата. За този лекар съществуваша само иманентни състояния (състояния произтичащи от природата на нещата, вътреш-

почовешки). Вярата в Бога, съзнанието за греховност и там подобни бяха за него само функции и продукти на религиозната фантазия. Оказа се, че един пастир беше предаден на «духовните грижи» на един такъв психоаналитик. Това не е душегрижителство, а убийство на душата и суперинтенданта премести пастира в друга клиника.

Пр. 74 В един курортен град в Централна Германия една жена ме потърси за съвет. Тази жена беше дошла, въпреки че лекуващият я психоаналитик я беше предупредил да не го прави. Жената беше посетила моята евангелизация и направи пред мен една всеобхватна изповед. Накрая аз я попитах дали вече е признала всичко това и на психоаналитика си? Тя отговори отрицателно с допълнението, че това не може да го разкаже на него. Жената беше прекарала вече 40 часа в разговори с психоаналитика, за всеки от които беше заплатила по 20,- DM, при това без никакъв резултат. След евангелизацията само за половин час и без никакъв хонорар тя намери прощение и освобождение чрез Исуса Христа. Всеки лекар, който не е Христов последовател, трябва да стои настрана от психотерапията, защото в противен случай от това опасно начинание ще излезе само една нескоропосано скърпена работа. Пак обръщам внимание, че според Новия Завет Христов ученик не е този, който плаща църковен данък и ходи на Рождество и на Възкресение на църква. Не е достатъчно и да си имал баща проповедник и баба ти да е била много религиозна. Само този, който е роден отново от вода и Дух, той е Христов ученик.

29. Психограф

Психографът е един инструмент, който се използва в спиритистките кръгове, с помощта на когото се получават мними писмени съобщения от царството на мъртвите.

30. Психометрия, или окултна психология

Психометрията е форма на ясновидство в окултната психология и не трябва да се бърка с частта от опитната психология, която изучава трайността и бързината на психичните явления и носи същото име. Окултната психометрия се практикува, като ясновидецът държи в ръцете

си някакъв предмет и по него дава данни за притежателя му. Тя подробно е разгледана в книгата ми «Христос или сатаната», а тук ще се ограничи само с два примера:

Пр. 75 Известният холандски ясновидец Кросет изнесъл показан доклад за ясновидството в присъствието на проф. Бендер от Фрайбург и проф. Утрехт от Кайзерслаутерн. Той поканил присъстващите да съберат свои вещи, по които след това дал подробни данни за притежателите им. Присъстващите потвърдили пред професорите верността на твърденията на ясновидеца.

Пр. 76 Един пастир ми разказа следното: През войната баща му бил смятан в продължение на три години за изчезнал. Никой не знаел дали той още е жив. Един ден у тях дошъл един студент. Той чул за изчезналия и поискал да му бъде дадена някаква негова вещ. Дали му последната пощенска картичка, която бащата бил изпратил. Студентът се концентрирал върху почерка и написаното от изчезналия и след малко казал: „Той е жив и се намира в един лагер на брега на Северния ледовит океан.“ След това дори показал на една карта на Русия областта, където се намирал лагерът. Чак когато бащата се прибрал у дома си, той потвърдил казаното от студента.

31. Харизматичен фанатизъм

Харизматичният фанатизъм е една от най-големите беди на християнската църква днес. Ентусиазирани течения е имало по всяко време и към всички християнски движения. Те са пяната, която изкарва на показ и отделя фалшивото от истинското. Те имат много общи черти с окултните течения, които на първо място се проявяват в действията им. Полагането на ръце от фанатичните харизматици често има същите странични проявления, както и окултните заклинания. Освен това те проявяват и общи белези. От харизматичния фанатизъм се заразяват най-лесно тези, чиято вяра е силно духовно ориентирана и които дори са предразположени да бъдат медиуми. Ето сега три примера в подкрепа на тези ми наблюдения:

Пр. 77 В Карлсруе идва при мен една бивша спиритистка, която е била медиум, на душегрижителски разговор. Тя искаше да следва Господа Исуса Христа и затова бе-

ше прекратила всички свои спиритистки занимания. За съжаление тя имаше да се бори още със своите наклонности да бъде медиум. Тя ми каза следното: „Аз принадлежах и на тримата най-големи чудодейни лечители, с които бях в състояние да вляза в медиален контакт по всяко време. С Вас обаче не получавам такъв контакт.“ „Слава Богу, че не можете да осъществите медиален контакт с мен“ - отговорих ѝ аз.

Точно същото преживяване се повтори и в Мюнхен. След една беседа върху тези проблеми при мен дойде една жена на душегрижителски разговор, която ми разказа, че можела веднага да осъществи медиален контакт с тримата най-големи чудодейни лечители.

Пр. 78 Един пастир, който работеше в едно заразено с бацила на суеверията село в Слезвиг-Холщайн, беше наблюдавал, че хората от неговото паство, които се отдавали на окултни занимания, много лесно бивали спечелвани за харизматичния фанатизъм. Това наблюдение е от много голяма важност, защото показва, че харизматичния фанатизъм има много общи неща с окултизма.

Пр. 79 Един швейцарски пастир ми разказа следното: Той страдал от много години от частична парализа на десните си крайници. От лекарското лечение не се получило никакво подобрение. Затова той започнал да посещава молитвените изцелителни служби на Томи Хикс. Тъй като Томи Хикс нямал възможност да се моли лично за изцелението на всеки един от присъстващите множество болни, той ги приканвал да се изправят и сами да положат ръка върху болното място на тялото си. След това той се молил за всички болни, които се изправяли, едновременно. Пастирът постъпил по същия начин. След събранията той чувствал, че частично парализираните му ръка и крак започват да се отпускат. Той усещал едно гъделичкане в ръката и кракът си, вследствие на което тежестта буквално се спускала надолу и излизала през върховете на пръстите му. Това се бе случило през месец май 1955 год. и до декември 1956 год., когато се състоя този наш разговор, болестта не се беше появявала отново. Тогава аз попитах този пастир дали някога преди това в живота си не е прибягвал до заклинания и

той ми отговори, че веднъж му било баяно против брадавици, които след това изчезнали.

Двата последни случая показват тясната връзка между харизматичния фанатизъм и окултизма. Който е окултно обременен в рода си или лично се занимава с магьосничество, той е напълно отворен за харизматичния фанатизъм. Именно затова аз попитах пастира от последния пример дали се е занимавал някога със заклинания, защото исках да разбера дали той има заложби на медиум, и моите предположения се потвърдиха. Точно поради своите медиални способности пастирът беше почувствал гъделичкането в болните си крайници и излизането на болестта през върховете на пръстите си. Това е типично проявление при лекуване посредством окултно-обоснования лечебен магнетизъм. Аз не съм единственият, който смята, че фанатичните харизматични движения често представляват продължението на окултни течения. Йохан Зайц от Тайхволфрамсдорф, когото Бог е благословил с редица духовни дарби, е на същото становище.

В тази глава аз на много места умишлено избягвам употребата на наименованието «петдесятници», което налага едно пояснение: Не всички петдесятници са крайни. Измежду тях има много трезворазсъждаващи вярващи хора. Аз лично познавам много такива и много пъти съм изнасял сказки в умерени петдесятни общества, най-вече в САЩ и Канада при «Assembli of God» (събрание на Бога). По отношение на фанатичното харизматично движение за изцеление на Бранхам някои от известните ръководители на петдесятни общества в Швейцария, като Холенвег в Цюрих; Шнайдер във Винтертур; Щайнер в Базел и Вайс в Санкт Гален, заслужиха моето дълбоко уважение, защото, виждайки нездравия дух в това движение, се дистанцираха от него. Щом дори за братята от петдесятните общества машинаците на Бранхам са били прекалени, то това е един значителен аргумент против него.

С уговорката, че има много трезворазсъждаващи и дълбоко вярващи петдесятници, ще представя една поредица от известни мен примери с фанатични харизматици:

Пр. 80 Една жена, която имала силни болки, посетила едно събрание за изцеление на Томи Хикс. След събрани-

ето тя останала и на специалните молитви за изцеление. Хикс призовал болните да се хванат за ръце и така да образуват жива верига. Жената също се хванала на веригата. Освен това върху нея положил ръце и един от съработниците на Хикс. От тези неща тя грохнала напълно на легло за цели три седмици. Оттогава тя не може да си възвърне предишното спокойствие и страда от депресия. Така също и предишната ѝ увереност във вярата в Бога е напълно изчезнала.

Пр. 81 Една медицинска сестра от пансиона за стари и болни хора «Витлеем» имала възможността да се грижи за привидно излекувани посредством Томи Хикс пациенти. Тя ми каза, че всичко което този човек прави, е пълна катастрофа.

Пр. 82 Чудодейният лечител Томи Хикс положил ръце върху едно кривогледо дете. След лечението родителите му дойдоха при мен на душегрижителски разговор и ми разказаха, че оттогава то не можело повече да спи, а по цяла нощ лежало с отворени очички в леглото си. Родителите свързват това с полагането на ръце от Хикс.

Пр. 83 Един швейцарски пастир посетил едно събрание на чудодейния лечител Томи Хикс, на което Хикс казал на очакващите изцеление болни: „Който от вас вярва, че Исус Христос може да го докосне в този момент, нека да постави ръката си върху тази част от тялото си, която е болна, и една вълна на изцеление ще премине като електрически ток през вас.“ Пастирът изпълнил всичко така, както било казано. Три седмици по-късно той дойде на разговор при мен, защото през това време бил измъчван от големи изкушения, вследствие на които пастирът временно загубил вярата си в Бога. От това му беше станало ясно, че този не е библейският начин на изцеление. Последствията, с които трябваше да се бори, го бяха усъмнили в правилността на този метод на лечение.

Пр. 84 Една жена посетила едно събрание на чудодейния лечител Уйлям Бранхам в Цюрих. Той лично се молил за нея и ѝ казал: „Аз виждам една светлина върху Вас и един ангел, който идва към Вас. Вие ще оздравеете.“ След тази молитва за изцеление нейното здравословно състояние не само че не се подобрило, но дори

се влошило. Седмици наред тя била измъчвана от изкушения и съмнения, които в крайна сметка я бяха довели на душегрижителски разговор при мен.

Пр. 85 На събранията за изцеление на Бранхам в Цюрих присъствал и един мъж, който в резултат на прекаран детски паралич не можел да ходи. На човека му направило впечатление, че докато Бранхам говорел, преводачът му постоянно гледал право в него. В един момент парализираният почувствал, че крайниците му запонват да се отпускат. След събранието той можел да вдига крака си с около 15 см. по-високо, отколкото преди това. Три седмици по-късно обаче тази свобода на движенията се изгубила. Парализираният свързва това временно подобрене с внушението на самата проповед. В душегрижителския ни разговор той ми разказа, че и сам преди това се е опитвал да се излекува посредством метода на самовнушение на Кю. Според него той е получил от Бранхам един силен импулс на внушение, който след три седмици е заглъхнал.

Пр. 86 При едно свое събрание за изцеление Бранхам призовал присъстващите: „Който вярва, че аз съм Божи пророк, да отговори с «да»!“ Един пастир отговорил утвърдително заедно с останалите присъстващи. По време на пътуването на връщане му прилошало, повърнал, получил силен кръвоизлив и припаднал. В болницата не успели да установят причината, довела до тези странни проявления. Пастирът изпаднал в депресия и цяла седмица бил разкъсван от съблазни и вътрешни противоречия. Те го мъчели няколко месеца.

Пр. 87 Един пастир от Туун ми разказа един случай, станал в неговата църква. Една жена, която от години посещавала неговите богослужения, се оставила да ѝ положи ръце проповедникът на едно екстремно харизматично общество в Берн. От този момент жената започнала да получава видения. Тя дори определила кога ще се възнесе на небето. Когато това време наближило, тя събрала близките си и се подготвила за събитието. Тя се изкъпала, облекла се в погребални дрехи и легнала в леглото си със сияещо от щастие лице. Съпругът ѝ повикал пастира и го помолил да прекрати този цирк. В при-

съствието на пастира жената заявила, че точно в полунощ Бог ще я прибере при себе си. Определеният час наближил. Всички в къщата очаквали с интерес какво ще се случи. Пастирът поискал да се изнесат всички часовници от стаята, в която жената очаквала своето възнесение, и помолил присъстващите да не я информират колко е часът. Някъде около дванадесет и половина жената казала: „Полунощ трябва вече да наближава?“ „Вече минава дванадесет и половина“ - отговорил ѝ пастирът. Жената останала много разочарована от несъстоялото се възнесение. След този случай пастирът говорил с проповедника на това крайно петдесетно общество. Той му казал: „При кръщение със Святия Дух чрез полагане на ръце е възможно и други духове лесно да навлязат в човека. Тази жена явно е изживяла точно това при своето духовно кръщение и е била съблазнена от промъкналите се в нея лъжливи духове.“

Пр. 88 Една жена била поканена на служба в едно крайно петдесетно общество. Там тя чула присъстващите да говорят на някакъв мелодичен непознат език. Заинтригувана, тя записала фонетичното звучене на няколко изречения. След известно време тя говорила на тази тема с един мисионер. Той ѝ казал, че е работил в една област, където се говорил точно този език, и превел на учудената жена записаните от нея изречения. В тях ставало въпрос за тежки обиди по адрес на триединния Бог и други нецензурни изрази.

Пр. 89 Едно момиче приело Исуса Христа. Тъй като още не можело много добре да се оправя в евангелските среди, то попаднало в едно крайно харизматично общество. След полагане на ръце от страна на двамата ръководители на това общество момичето станало медиум. Когато изпаднала в транс, тя била в състояние да се свързва с духовете на умрелите. Тъй като, когато била в пълно съзнание, тя много се моела, се получило противоречие между духовния ѝ живот и медиалните ѝ способности. Тя изпаднала в депресия и я обзели мисли за самоубийство. Нощно време започнали да я плашат призраци. Подобни проблеми получили и някои други членове на това общество. За нейно щастие тогава тя се

запознала с трезвомислещи и стоящи на здрави библийски основи вярващи. Те ѝ обяснили разликата между проявленията на духовните дарби и спиритистките занимания на тези фанатични харизматици. Момичето напуснало това екстремно общество и след голяма духовна борба успяло да се освободи от тяхното влияние.

Пр. 90 Един човек, който от дълги години страдал от мигрена, позволил на един фанатичен харизматик да му положи ръце и да се моли за него. Мигрената изчезнала, но на нейно място се появил лунатизъм. Той се депресирал, престанал да се моли, а към Божието Слово изпитвал вътрешна празнота и то повече не го привличало.

Пр. 91 Един евангелизатор от едно крайно петдесетно общество провеждал евангелизация. На края на едно от събранията той казал: „Който желае тази вечер да получи дарбите на Святия Божи Дух, нека да остане на молитвеното събрание.“ Останали доста жени и момичета. Тогава евангелизаторът заявил: „На това тържествено изливане на Святия Дух присъстват 50 ангела.“ След това той протегнал ръце над присъстващите жени и момичета и се молил за тях. Една жена, която е била на това събрание, ми разказа, че при това полагане на ръце тя изгубила съзнание. Когато дошла на себе си, тя се намирала в една стая с решетки на прозорците и разбрала от една болногледачка, че преди три дни била докарана в безсъзнание в тази психиатрична клиника. След преглед на психичното ѝ състояние тя била освободена. Жената ми разказа, че оттогава тя е като обладана от зли духове. Нощно време виждала призраци и чувала гласове. От стаята ѝ се разнасяли мъжки гласове и гласове на животни. Тя повече не била в състояние да се моли. На основание на задълбочените си библийски познания тя сама определя своето състояние като обладаване от зли духове и смята, че този евангелизатор не е Божи служител, а е роб на сатаната.

Същият този кръщаваш със Святия Дух евангелизатор беше успял под хипноза да измъкне 5000 франка от един наивен човек. А когато бил насаме с жени и момичета, той полагал ръце на гърдите и бедрата им, защото цялото тяло трябвало да бъде пропито от Святия Дух.

Пр. 92 Една проповедничка от едно крайно петдесятно общество проповядвала на своите последователи, че второто идване на Господа Исуса Христа е много близо. На нейните богослужения момичетата и жените се събличали чисто голи и така очаквали второто пришествие. То не се осъществило, но за сметка на него дошла полицията и арестувала проповедничката. Тя била осъдена за престъпване на обществения морал и изпратена в затвора.

Пр. 93 Един млад мъж, който страдал от рак на никочния мехур, чул, че един петдесатен евангелизатор имал изцелителна дарба. Младият човек, който нямал почти никаква надежда да бъде излекуван, отишъл при този евангелизатор, който положил ръце на него, молил се и накрая му казал, че вече е здрав. Той трябвало, каквото и да става, твърдо да вярва, че Бог го е изцелил. Ако някой му казал нещо друго, той трябвало да приеме този човек за служител на сатана и да не се влияе от думите му. След като се прибрал, младият мъж разказал на всички, че той вече е излекуван. Един пастир от областта, в която той живеел, го посетил, за да проведе един душегрижителски разговор с него, но младият човек отказал да приеме каквито и да било духовни съвети. Пастирът отишъл още няколко пъти да разговаря с него, защото уж здравият мъж бил на легло и въпреки «изцеренето» си не можел да стане от него. При десетото си посещение пастирът сграбчил младия човек, раздрусал го енергично и му казал: „Или наистина вече си здрав и ставаш веднага от леглото, или ще признаеш, че не си изцелен.“ След тези енергични действия раковоболният признал, че изпитва непоносими болки и не е в състояние да стане от леглото. Той приел да разговаря с пастира и по време на душегрижителския им разговор изповядал, че след това привидно изцеление той живеел в ужасно раздвоение и съмнение. На следващия ден раковоболният младеж починал.

Пр. 94 Една християнка станала членка на едно крайно петдесятно общество. Там ѝ дали да разбере, че нейното покаяние и новородение не са достатъчни. Тя трябвало да получи и духовно кръщение, което се осъществявало чрез полагане на ръце от старейшините на църквата. След

известно колебание жената приела. «Духовното» кръщение довело до изпадането ѝ под особеното ръководство на някои духове. Тя започнала да получава и напътствия от тях за всекидневния си живот. Те ѝ казвали, че не трябва да яде свинско месо, че трябва да се въздържа от сексуален живот със съпруга си и други подобни. Ръководството на тези духове и натрапваните ѝ от тях мисли започнали да дотягат на жената и тя решила да напусне това крайно петдесятно общество. Това решение обаче се оказало много трудноосъществимо. Активността на духовете рязко се засилила. Те не ѝ оставяли нито минутка спокойствие както денем, така и нощем и се кълнели в небето и в пъкъла, че тя не трябва да напуска тези среди. Започнали да ѝ се явяват и умрели, чиито духове също се намесили в тази борба. С върховни усилия жената успяла да се освободи от влиянието на това крайно общество. С това престанали и появите на духовете и натрапваните от тях мисли.

Пр. 95 Един учител отишъл заедно със съпругата си в едно крайно петдесятно общество. Молитвените събрания там били толкова бурни, че присъстващите изпадали в особен вид екстаз, започвали да крещят, да се тръшкат на пода и да се въргаят по него. Те продължили да посещават тези събрания дори и когато съпругата забременяла. По време на изтъпленията на цялата църква, очакващата дете жена лежала вцепенена на пода. След раждането се оказало, че детето е ненормално. Останалите пет деца на това семейство са напълно нормални. По време на бременността и раждането на първите си пет деца семейството още не посещавало това крайно петдесятно общество и не принадлежало към него.

Това, че по този начин представям фанатичния харизматизъм, не е плод на моето озлобление към него, не. Светото Писание казва: „... изпитвайте духовете дали са от Бога...“ (I. Йоана 4: 1) Живеем във време, когато опасни вълци са се вмъкнали в църквата Христова и под маската на прекалената духовност съблазняват мнозина.

За да бъдем обективни обаче, трябва да кажем, че в петдесятното движение могат да бъдат открити и много библейски правилни позиции. Един лекар ми разказа, че

той лично е станал последовател на Исуса при братята крайни петдесятни. И един учител също ми изповяда, че той се е покаял в едно събрание на крайния петдесетен пастир Кемнер. Тези свидетелства трябва да бъдат приемани сериозно. Те са доказателство, че Бог може да спаси и хора, които са в заблуждение. Божията ръка се простира даже и в тъмнината и изявява величието на Неговата милост, която няма граници.

В моята душегрижителска практика наблюдавах със съжаление, че хора, които са повярвали при крайните харизматици, много трудно приемат поучение от Божии съработници, които не са крайни петдесятни. Те не понасят никаква критика, защото фанатизмът е основата на тяхното християнство. Учителят, за когото писах по-горе, беше успял да разбере тези неща с помощта на Божията благодат. За да може да се освободи от фанатизма и да достигне до необятната библейска широта, той трябваше да напусне това крайно общество. Въпреки това той винаги подчертаваше, че е повярвал в Господа Исуса Христа в петдесетната църква.

Главата за фанатичния харизматизъм не трябва никога да се затваря, без да сме погледнали самите себе си и сериозно да сме се замислили защо се стига до тези крайности? В нашите собствени среди се чувства голям недостиг на духовните дарби и нужда от духовни сили за проявлението им. Екстремните движения са резултат на определен дефицит в евангелските църкви. Най-резултатната защита срещу екстремните движения е едно обновително движение за покаяние и новородение вътре в нашите среди и искрена молитва Бог да ни даде едно истинско духовно съживление. Освен това църквата Христова трябва много по-твърдо, отколкото досега, да очаква и да се уповава на второто идване на своя Господ Исус Христос, който един път завинаги ще сложи край на това разделение и объркване вътре в своята църква.

32. Черна и бяла магия

Черната и бялата магия са едни дяволски умения, дошли през вековете чак до наши дни. Магията се простира отвъд природонаучния закон за причина и следствие.

Както вече многократно бе подчертано, тя се отнася към структурата на медиалния световен порядък. Заради нейната безобидна маскировка много често не се обръща нужното внимание на демоничния ѝ характер. За това ни предупреждава още Апостол Павел във II. Коринтяни 11: 14-15: „... защото сам сатана се преправя на светъл ангел и тъй че не е голямо нещо, ако и неговите служители се преправят на служители на правдата.“ Колко често са ми казвали: „Да, черната магия е сатанинско дело, но бялата магия се прави от силите на доброто.“ Тази заблуда отива толкова далече, че в една книга за лекари, които отиват на работа като мисионери, пише, че африканците си служат с черна магия и те биха могли да използват като добро противодействие срещу нея бялата магия. Това е една съвършено погрешна преценка на бялата магия. Докъде е стигнало нашето мисионерство, щом допуска да се печатат такива неща? Едно подобно мнение неминуемо ще бъде наказано с ужасните последствия от прилагането на бялата магия. Омагьосването и развалянето на магии намират приложение най-често в областите: лекуване и предизвикване на заболявания; любовна магия и омагьосване с цел да бъде разлюбен или намразен някой; за получаване на мания за преследване и за освобождаване от такава мания; магия за смърт на хора или животни и т. н. Едно по-пълно представяне на тази проблематика ще намерите в книгата ми «Христос или сатаната». Тук ще се огранича само с някои примери, въвеждащи в ужасния свят на демоничните връзки:

Пр. 96 Една тежко болна жена, която била лекувана от двама лекари специалисти, била обявена от тях за неизлечимо болна и на близките ѝ било съобщено, че тя скоро ще умре. Тогава съпругът ѝ извикал опасния магьосник на черна магия Хугентоблер от Петерцел и жената оздравяла от неговите заклинания. По-късно обаче тя на три пъти правила опити да се самоубие. Заради тези ѝ опити тя била заведена при един вярващ пастир, с помощта на когото тя успяла чрез Божията благодат да се освободи напълно от магията.

Пр. 97 Един пациент попитал лекуващия го прословут магьосник Г. от Марнаайзидел: „Как лекувате всъщ-

ност?“ Магьосникът отговорил: „Това ме погубва, но аз трябва да го правя до края на живота си.“

Пр. 98 Един 62-годишен мъж бил лекуван от известните магьосници Хугентоблер и Шнайдер. Оттогава той забравя много бързо, трудно се концентрира и е неработоспособен. Те го излекували физически, но от магичните той получил редица нервни и душевни разстройства.

Пр. 99 Един мъж като младеж се лекувал при магьосника Грюнефелдер. Мъжът бил физически излекуван, но оттогава той има ужасни сексуални изкушения и напълно е подивял.

Пр. 100 Един семеен мъж преследвал едно неженено момиче. Тя го отблъснала с думите: „Та Вие сте семеен! Какво искате от мен?“ Мъжът обаче продължил да нахалства: „Дори и да не ми се отдадеш доброволно, аз пак ще постигна целта си. Аз имам начини да получа това, което желая.“ От този момент нататък мъжът започнал да ѝ създава сексуални проблеми всяка нощ. Той се появявал, въпреки че вратите и прозорците на жилището ѝ били заключени. Тя се чувствала като парализирана и не можела да се отбранява. Разбрала, че има работа с тъмни сили, тя дойде в душегрижителския ми час и представи тази своя нужда.

Пр. 101 Едно 19-годишно момиче било изплашено в съня си. Въпреки че вратите и прозорците на жилището ѝ били заключени, един млад мъж започнал да ѝ досажда. Тя веднага разбрала, че става въпрос за някакви неестествени проявления. На следващия ден тя срещнала един млад мъж в санаториума, където работела. В негово лице тя веднага познала нощния натрапник. Той сам я заговорил и съвсем открито ѝ казал: „Аз бях тази нощ при теб. Моята баба ме научи на черна магия и ми показа формулата на любовната магия. Аз съм много обременен от тези неща и страшно бих искал да се освободя от тях.“ Той ѝ признал, че чрез изкуството на черната магия може сам да изпълнява всички свои желания.

Пр. 102 Една жена била измъчвана сексуално нощно време от някакво зловещо същество. Тя го чувствала осезателно с тялото си. Когато започвала да се моли с Името Исусхристово, обладалата я сила я освобождава-

ла. Като дете баща ѝ също имал подобни преживявания - нощно време бил драскан от котки. На следващата сутрин следите от ноктите на котките можели да се видят по ръцете и врата му.

Последните три примера не са случаи на сексуални халюцинации. Когато шизофреници се молят с Името на Господа Исуса Христа, техните проблеми не изчезват мигновено. Призоваването на Името на Исуса Христа помага само когато са намесени магически тъмни сили.

Пр. 103 Новата детска количка на една жена била открадната. Тя се обърнала към окултния магьосник Хунгербюлер, за да ѝ помогне да си я намери отново. Само за три дни количката била върната на притежателката ѝ. Оттогава обаче жената страда от натраплива невроза. Винаги когато наблизават празници, тя получава силна депресия.

Пр. 104 Един пастир ми разказваше, че в тяхната област се практикувала магия срещу кражба, или така нареченото «благословение срещу крадци». Поставените през нощта мрежи за улов на риба били така «благославяни» (омагьосвани), че ако дойдел крадец, който искал да открадне уловената риба, той се парализирал и не можел да се отдели от мрежата, а на сутринта рибарите го хващали и го наказвали.

Пр. 105 Една жена от швейцарския кантон Арау ми разказа по време на един душегрижителски разговор, че като дете всяка нощ два дни преди един голям празник у тях винаги се случвало едно голямо нещастие. Всички техни крави, свине и кокошки измирили в оборите. Щетите били за хиляди франкове. По тази причина баща ѝ се обърнал към известния магически заклинател Шнайдер. Той направил защитна магия на оборите. На същия този ден една съседка, за която имало съмнение, че се занимава с черна магия, полудяла. Оттогава престанали и смъртните случаи на животни в околността.

Пр. 106 Една млада жена, която до своята женитба била напълно здрава, получила силно душевно разстройство на сватбата си, понякога придружено и от висока температура. Тя се обърнала за помощ към известния магьосник Хунгербюлер. Той ѝ казал: „Вие сте омагьос-

сана. Вашият съсед Ви измъчва.“ Младата жена не желала да приеме това за истина и затова се обърнала към една гледачка на карти, която имала славата, че притежавала свръхестествени способности. Тази гледачка на карти предсказала по времето на Третия райх падането на Хитлер три години, преди то да се случи, и затова прекарала известно време в затвора. Без да знае предварително за казаното от първия магьосник, тя обяснила на младата жена следното: „Вие имате един съсед, който владее изкуството на черната магия. Този човек е в съюз с дявола. Именно той Ви измъчва.“ Вследствие на този тормоз младата жена трябвало да постъпи в болница. Тя поддържала висока температура, въпреки че лекарите не открили никаква здравословна причина за това. Съпругът на болната жена започнал интензивно да проучва начина на живот на въпросния съсед. Той разбрал, че съседът им се занимава с черна магия съобразно «Шестата и седмата Мойсееви книги». Един ден един друг съсед му казал: „Внимавайте за съпругата си. Съседът Ви отляво погуби жената и на Вашия предшественик. Той е изпълнен със злоба и завист, защото Вашата градина е много по-хубава и по-плодородна от тази, в която той трябва цял живот да се блъска.“

Пр. 107 Една жена посетила един екстрасенс и докато той провеждал сеанса с нея, тя се модела. Въпреки, че много се стараел, той не съумявал да направи това, което желал. След всеки неуспешен опит той ставал все по-раздразнителен и по-нервен, и накрая ѝ извикал: „При Вас нищо не се получава. Идете си къщи и повече не идвайте тук. Аз не желая да се виждам повече с Вас.“

33. Спиритизъм

Спиритизмът започва да се превръща в едно световно движение. Според проф. Бланке от Цюрих понастоящем той обхваща повече от 70 милиона последователи от всички религиозни общности. Този проблем е разгледан подробно в книгата ми «Христос или сатаната», но и тук трябва да изброя някои от формите на модерния спиритизъм. Съществуват: спиритистки видения; движение на чаша или маса при извикване на духове; автоматично

писане; говорене в състояние на транс; материализация (привидно появяване на умрели); метемпсихоза (преселване на душите от едно живо тяло в друго и прераждане след смъртта); телекинеза (преместване на предмети от разстояние); левитация (издигане и свободно движение на човешкото тяло в пространството); апортиране (поява и изчезване на предмети в затворени помещения). Освен това в спиритистките среди се говори за магическо преследване и магическа защита. Има появяващи се и постоянни или прикрепени към определено място призраци. Към най-объркващите неща в тази област принадлежат спиритистките религиозни култове и спиритизмът, практикуван от вярващи християни (спиритуализъм). Ще илюстрирам тази проблематика с някои примери:

Пр. 108 Една 65-годишна жена живеела в къща на спиритисти. Нощно време, обикновено между 12 и 1 часа, в жилището ѝ започвало едно ужасно трополене – мебелите се местели и различни предмети летели във въздуха. В мазето ѝ една нощ били съчупени 40 буркана с плодови и зеленчукови консерви. След като жената сменила жилището си, престанали и проблемите ѝ с призраците. Само понякога, пак между 12 и 1 часа през нощта, тя чувствала, че някой я сграбчва за гърлото и започва да я души. Всеки път обаче, когато тя призовавала Името на Господа Исуса Христа, неканеният гостенин веднага я освобождавал и изчезвал.

Пр. 109 Една диакониса била на почивка в един санаториум. Нощно време тя чувала съмнителни шумове в стаята си. Когато в страха си започвала да се моли, нещо започвало да я души. Тя разпитала за предишните обитатели на дома и разбрала, че по времето на Втората световна война SS-овци са провеждали спиритистки сеанси в нейната стая. Диаконисата потърсила един вярващ брат за помощ. Той се помолил за освобождаването на стаята от домашните призраци. След този случай съпругата на брата съвсем неочаквано станала меланхолична. Това състояние продължило цели десет седмици.

Пр. 110 Една жена ми разказа, че една нейна съседка била спиритистка и имала ясновидска дарба. Един ден тя я посетила вкъщи и ѝ казала: „Вашето дете е в голяма

опасност. Внимавайте много за него." 14 дена по-късно детето починало. Самата спиритистка умряла не след дълго време в ужасни мъки.

Пр. 111 Една вярваща жена посетила само един-единствен път една спиритистка и се оставила тя да я лекува с магия. От този момент нататък тя загубила увереността си в своето спасение. Започнали да я мъчат депресия и мисли за самоубийство. Освен това тя станала зависима от алкохола и никотина и сексуално невъздържана.

Пр. 112 Една жена посещавала в продължение на години спиритистки събрания. В един момент тя повече не се нуждаела от помощта на медиум, а сама влизала във връзка с духовете на умрелите. Тя можела в будно състояние да говори с тях все едно, че пред нея стоят домашните ѝ. Децата ѝ обаче са измъчвани от депресии и мисли за самоубийство.

Пр. 113 Един спиритист веднъж ми разказа, че той от 35 години имал свой повелител от отвъдния свят. Този повелител му поставял задачи, които той редовно изпълнявал. Веднъж той му разпоредил да влезе в контакт с една млада съпругеска двойка, която също била във връзка с отвъдния свят, но все още не се ориентирала достатъчно добре в света на духовете. Повелителят дал на спиритиста точния адрес на младото семейство. Когато се свързал с тях, те му разказали, че са започнали да викат духове посредством движение на маса, но все още не са овладели добре тази техника. Спиритистът им показал как точно се прави това. Друг път неговият повелител му открил, че след като умре, той щял да играе значителна роля в отвъдния свят. Заради дългогодишната си вяроност той щял да получи висок пост в йерархията на духовете. Спиритистът приемаше всичко това напълно насериозно и вярваше на тези обещания. Той завърши нашия разговор с думите: „Вие ще ме познаете, когато някога ме видите в отвъдния свят.“ След като го предупредих за опасностите, които носи общуването с духове, той ми каза: „Вие имате перде на очите си!“

Пр. 114 Едно 11-годишно момче се напикавало на сън. Родителите му правели всичко възможно, за да го излекуват. Всички лекарски усилия обаче били напразни.

Тогава майка му отишла при един спиритист, който се занимавал с черна магия. Една дрешка на момчето била магически обработена. След като я облякло, то се излекувало от неприятното заболяване. Като млад мъж обаче той направил опит за самоубийство. През същата нощ неговата вярваща сестра получила силно подбуждение да се моли за брат си. По едно време тя чула той да я вика по име. В следващия миг брат ѝ се втурнал в нейната стая и ѝ признал опита си да си сложи край на живота. Той ѝ казал, че точно когато си поставял примката на шията, изведнъж видял нейния дух пред себе си.

Тези примери показват, че магьосничеството и спиритизма водят до депресии и желания за самоубийства.

34. Призраци

Съществуването на призраци е също толкова спорно, колкото и това на всички останали медиални феномени. Различават се две разновидности призраци: такива, които са свързани с определен човек и намират изява чрез някое негово заболяване или някой негов дефект, и призраци, свързани с определено място, които се появяват в продължение на дълги години, дори на столетия, в една и съща сграда. И в тази област има непоправими и неподлежащи на поучение рационалисти, които се опитват да обяснят всичко по естествен начин или го приемат за безсмислица, както и «вярващи» окултисти, които приемат и най-абсурдните неща за чиста монета. И двете направления трябва да бъдат призовани да се придържат преди всичко към фактите. Заслужава си да бъде спомената книгата на Фани Мозер «Призраци» с предговор от проф. Юнг от Цюрих, в която нещата са разгледани научно. В душегрижителски разговори често се занимавам с тези загадъчни проявления, най-вече във връзка с окултните занимания на предишни или настоящи обитатели на съответните сгради, населявани от призраци. Имал съм възможност и лично да изследвам такива домове. Ето няколко примера:

Пр. 115 Една диакониса забелязала, че в стаята ѝ нощно време се появява някакво неприятно същество. Веднъж то дори започнало да ѝ досажда. Тя се ядосала и

го замерила с пантофа си. В този момент при леглото ѝ се появил един ангел с тъмно лице, който страшно я изплашил. На основание на множеството ми подобни наблюдения от душегрижителската ми практика трябва да заключа, че появата на страх или радост е показателна дали във видението става въпрос за ангел на тъмните сили, или за ангел на светлината. В повечето от тези случаи обаче видяното няма никаква реална или обективна стойност, защото обикновено става въпрос за болна фантазия или ейдетизъм (възпроизвеждане на зрителни престапни образи), а не за истински феномени.

Пр. 116 Една възрастна дама дойде при мен на душегрижителски разговор. Тя ми разказа за странни появявания на призраци в дома ѝ. Нощно време в спалната ѝ се разхождали кучета, които се опитвали да я близнат. Освен това леглото ѝ било повдигано във въздуха от невидими ръце. Понякога тя виждала по няколко призрочни същества в стаята си. Когато започвала да се моли, те веднага изчезвали. Това нещо продължавало с години. Дамата е душевно напълно уравновесена и не страда от никакво нервно или психично заболяване. На моя въпрос, дали някога се е занимавала с окултизъм, тя ми разказа, че като момиче е била лекувана от дифтерит и от друго едно заболяване с помощта на черна магия.

Пр. 117 Ули Рупайнер от Херизау бил повикан от една жена от Тогенбург да я посети в дома ѝ. Той отишъл и заварил следната ситуация: Съпругът на жената се бил обесил в една от стаите на дома им. След погребението му нощно време във въпросната стая започнали да се чуват скърцания, подсвирквания, дращения и шумове от преместване на мебели. В началото жената повикала местния пастир и му разказала за появилите се шумове. Той изказал мнението, че тези призрочни феномени не са реални, а са плод на нейното превъзбудено състояние. След като изслушал жената, Ули отишъл в стаята, където се бил обесил съпругът ѝ, и се молил за освобождението на помещението от призраците чрез Господа Исуса Христа. От този ден нататък те повече не се появили. Дали тези проявления са били реални, или са били плод на болното въображение на тази жена, в случая не е от

значение. Важен е крайният резултат, а именно победата на Господа Исуса Христа и освобождаването на жената от притесненията, които ѝ създавали призраците.

Пр. 118 Няколко поколения наред живеещите в един пастирски дом наблюдавали нощно време едно бяло същество, появата на което винаги била свързана с много шум и тропот. Тежки удари от брадва разтърсвали вратите. Някое пастирско семейство не можело да се задържи за дълго с този пастирски дом. Един от пастирите обаче имал смелостта да се противопостави на призрака. Всеки път, когато той започвал да се моли в Името на Господа Исуса Христа, шумовете и тайнственото същество моментално изчезвали.

Пр. 119 По време на една пастирска конференция един евангелски пастир разказа, че в общината, където работи, в две от къщите в продължение на три дни по необясними причини отвън влитали камъни през прозорците. При това прозорците не се разпръсвали от удара, а само оставали кръгли дупки като при изстрел с куршум. Камъните, които влитали, били горещи. На третия ден горещите камъни предизвикали пожар в една от къщите. Хората повикали полиция, но полицейското разследване не дало никакви резултати. Никой не можал да открие невидимите същества, които хвърляли горещите камъни.

Пр. 120 Дълго време живеещите в една къща чували тропане по вратите през нощта. След дълги безуспешни търсения на причината за това тропане семействата се обърнали за помощ към полицията. Полицаяте поставили охрана в къщата, но и постовите само констатирали същия феномен, както и живеещите там. Аз се запознах с полицейския рапорт. Нито полицаяте, нито живеещите в къщата бяха обърнали внимание на окултната връзка с тези необясними шумове. В тази къща живеел един човек, който някога е бил лекуван с магия.

Пр. 121 Две съседни семейства, живеещи в една къща, се съдели взаимно, защото нощно време в къщата се чували силни тропания по стените. Двете семейства взаимно се обвинявали, че другите умишлено ги тормозели по този начин. Тогава едното от тях повикало една вярваща жена и я помолило да пренощува няколко нощи в жили-

щето им. Винаги преди да си легнела, вярващата жена се модела за Божията защита на съня ѝ и на този на околните. За всеобщо учудване през тези нощи в къщата не били чути никакви шумове.

За един такъв случай чух и в Швейцария. Също и там двете страни си отправяли взаимни обвинения и дори стигнали до съд. Тогава били поставени двама полицаи да дежурят в двете жилища. Те и двамата чули шумовете, но причината за тях така и не могла да бъде установена.

Пр. 122 Години наред в една къща било наблюдавано появяването на призраци. Вярващи приятели на семействата, живеещи в нея, ги посъветвали да я претърсят за окултна литература. Търсенето имало положителен резултат. Една възрастна прислужница притежавала «Шестата и седмата Мойсееви книги» и редовно я четяла. Книгата веднага била изгорена. Оттогава призраците престанали да се появяват.

Пр. 123 Един мой добър приятел и ревностен работник на Божията нива ми разказа за едно негово преживяване, което имал още в бащиния си дом. По необясними причини там започнали да се проявяват феномени с призраци. Чували се тропания по стените, а пощно време и тежки мъжки стъпки по коридорите, както и други подобни. Когато призраците започнали да си правят и неприятни закачки с домашните, баща му извикал един вярващ човек, който се помолил във всяка стая поотделно и заповядал на призраците да напуснат тази къща в Името на Господа Исуса Христа. От този ден нататък феномените с призраците престанали. Появило се обаче едно странно съпътстващо явление. Успоредно с екзорцизма две от свинете им се разболели от някакъв вид бяс. Те постоянно обикаляли в кръг кочината и квичели непоносимо. След известно време баща му трябвало да ги заколи.

При всички тези случаи с проявления на призраци трябва изрично да се подчертае и специално да се обясни на психиатрите, че това не са опитности на шизофреници или други душевноболни хора. Както вече беше посочено, някои от тези феномени са били потвърдени и от полицейски служители. Една такава къща в Кил дори била претърсена от осем полицаи и двама пастори едновременно.

но, като и десетимата наблюдавали и потвърдили действията на призраците. Важен за охарактеризирането на тези проявления е фактът, че винаги когато започне да бъде призовавано Името на Господа Исуса Христа, те моментално престават, докато чуването на гласове или шумове от пизофреници не престава при споменаването на Неговото Име.

За край на тези истории с призраци ще цитирам един случай със следното чудно освобождение:

Пр. 124 Двама мъже, баща и син, ме потърсиха и ми представиха своята нужда за освобождаване на къщата им от призраци. Те били наблюдавани нощно време между 11 и 12 часа от цялото семейство. Всички се събуждали, защото майката или дъщерята били душени. Случвало се и други членове на семейството да бъдат шипани по лицата. Те чували стъпки и викове и били като парализирани от страх. Семейството направило всичко възможно, за да се справи с обстановката. Бил повикан на помощ един католически свещеник. Той ги посъветвал да използват три съда със светена вода, три кръста и три свещи. Направили всичко точно така, както им било казано, но то не дало никакъв резултат. След това те се обърнали за помощ и към различни магьосници. Едни им препоръчали да разпънат една черна кърпа над три свещи и след това да изгорят кърпата в името на тримата висши дяволи. Освен това да положат в тяхно име по три кибритени клечки под възглавниците си, както и да подсигурят прозорците и праговете на вратите си с по два положени на кръст ножа. И тези магически практики нищо не помогнали. Други пък им казали да забият две ръждясали игли на кръст в една глава кромид лук и да я поставят под леглата си. Всички опити били безуспешни. Семейството продължило да бъде малтретирано по същия начин. Тъй като двамата мъже правеха впечатление на напълно здрави и нормални хора, аз не ги разпитвах дали някой има душевни или психически отклонения в семейството им. Ориентирах се да търся окултни връзки. От разговора разбрах, че това семейство в продължение на много години е притежавало над 15 окултни книги. Освен това те ползвали услугите на двама много

опасни магьосници и често търсели съветите и на други врачки и заклинатели. В съседство с тях живеела и една жена, която се занимавала с черна магия. След като разбрах, че проблемите на това семейство имат окултна основа, аз обясних на двамата мъже, че са постъпили неправилно, като са се опитали да се предпазят от сполетелите ги проблеми, използвайки защитни практики от бяла магия. Тогава им показах пътя за освобождение чрез Господа Исуса Христа. Тъй като съвсем скоро трябваше да напусна това населено място, аз предадох по-нататъшната грижа за това семейство на един местен душегрижител, след като преди това му бях дал нужните напътствия. Междувременно той ми съобщи, че цялото семейство вече е предало живота си в ръцете на Господа Исуса Христа и че веднага след това появите на призраците в техния дом напълно са престанали.

35. Разделяне дните на седмицата, месеците и годината на добри и лоши

Друг много разпространен суеверен обичай е разделянето на дните на седмицата, месеците и годината на дни носещи късмет (щастие) и такива, носещи нещастие. Срамота е, че човекът, когото Бог постави за господар на земята, сам прави себе си роб на суеверията. Ето няколко примера за това:

Пр. 125 Във Вестфалия 1. април се смята за ден, който носи нещастие. Затова и на този ден никой не се захваща с нова работа и не постъпва на ново работно място.

Пр. 126 Един пастир ми разказа за традицията в областта, където той служи, селяните да завързват на Бъдни вечер при биенето на църковната камбана плодните дървчета по полето с въжета от слама и при това да изричат имената на тримата висши дяволи и някакво магическо заклинание. Клисарят получавал бакшиш, за да бие подълго камбаната и те да могат да завържат възможно повече дървета. По това време всички семейства били по градините си. Пастирът всеки път говорел срещу този обичай, но без успех.

Пр. 127 Във Вюрцбург ми разказаха, че в нощта срещу Нова година много хора изпирали портмонетата си на

един точно определен кладенец. Това трябвало да помогне през цялата следваща година парите в тях никога да не свършват.

Такива представи и традиции има навсякъде. Така например е прието на Разпети петък да се налагат кокошките, за да излюпят повече пилета. В деня на Света Варвара пък момичетата, които са станали за женитба, отсичат едно клонче и го поставят във вода. Ако клончето разцъфне означавало, че още същата година ще се омъжат. На Коледа прозорците трябвало да се оставят отворени, за да влезе щастието през тях. Между Коледа и Нова година не трябвало да се оставя мръсно пране в килера, защото това носело нещастие. На Нова година и на Петдесетница се ядвали ябълки, за да бъде човек здрав. В нощта срещу Великден се носела изворна вода и с нея трябвало да се пръскат болните за здраве. Родените през месец Май и в неделя били късметливи, а родените в петък пък нямали късмет. Много от правилата в земеделието и при прогнозирането на времето също се базират не на наблюдения на природните явления, а на суеверни представи. Така времето през първите дванадесет дни на годината показвало какво щяло да бъде времето през следващите дванадесет месеца. Дъжд през горещниците (от 24 юли до 23 август) предвещавал шест дъждовни седмици след тях. Също и много от правилата за сеитба и жътва, свързани с фазите на луната, водят началото си не от никакви наблюдения, а от суеверията.

36. Суеверия, свързани със смъртта

Суеверията, свързани със смъртта, водят към злоещите сфери на действие на магните. На някои места е прието умрелите да отнасят със себе си страданията и болестите на живите. Това се прави, като или в ковчега се поставя бележка с името на болестта и на болния, или бележката се хвърля в гроба и при това действие се произнася някакво магическо заклинание. Някъде се практикува и символична магия - вместо бележка се използва някаква лична вещ или дреха на болния. Круз пише на страница 102 в книгата си «Вещици сред нас?» следното: „На едно погребение в Шлезлих-Холцайн, пре-

татък той постоянно бил измъчван от мисли за самоубийство. Някакъв вътрешен глас непрестанно му повтарял: „Обеси се!“, „Обеси се!“ Под влияние на този глас на 25-годишна възраст той получил нервно разстройство.

Пр. 131 Едно момиче присъствало на изваждането от реката на едно удавило се 8-годишно дете. Момичето получило шок, от който вече 15 години не е в състояние да се освободи. Тя не може нито да се къпе на открито, нито да премине по мост над река, без да получи панически страх от това.

Препредаването в тези два случая има напълно сугестивна природа (те са плод на внушение).

Често при душегрижителски разговори ми се разказва, че окултни способности, като намирането на подпочвена вода и метали с помощта на махало или лескова вилка, баенето и други подобни, могат да бъдат предадени на други хора. Никой християнин никога не трябва да се съгласява да бъде превръщан в опитно зайче при такива препредавания. Ето някои такива примери:

Пр. 132 Един работник на Божията нива имал в ръководството на своята църква един търсач на подпочвена вода и метали с помощта на лескова пръчка. Човекът разглеждал тези свои занимания като научни експерименти. Един ден и проповедникът опитал сам да търси подпочвена вода с лесковата пръчка. Тя обаче не се помръдвала. Тогава старейшината от неговата църква застанал зад него и хванал двете му ръце. В този момент пръчката се задвижила нагоре. След този случай проповедникът придобил способността да си служи с лесковата пръчка. Едновременно с това обаче се появили депресия и съмнения относно вярата в Бога. Проповедникът се молил дълго заедно със своята съпруга за премахването на тези душевни затруднения, при което му станало ясно, че причината за появилата се депресия са окултните му занимания. Той се покаял и бил освободен от тези си способности, след което изчезнала и депресията му.

Пр. 133 Един друг пастир също се оставил да му бъде предадена способността да си служи с лесковата пръчка. Така той придобил способността да открива местонахождението на подпочвена вода с нея.

Пр. 134 Една жена, която дълго време била практикувала черна магия, не можела да умре. По примера на много други магьосници тя трябвало първо да предаде своите магически способности на някого другото, преди да е в състояние да умре. Понеже нямала свои роднини и близки, тя предала способностите си на една съседка, която я посещавала. И тази съседка изпаднала в същото затруднено положение, когато наближило времето ѝ да умре. Тя също могла да умре чак тогава, когато предала получените магически способности на една своя внучка. В продължение на осем месеца след това препредаване внучката получила ужасни гърчове, причината за които не могла да бъде диагностицирана от лекарите. След това гърчовете постепенно престанали.

Пр. 135 Един екстрасенс предал преди смъртта си тайната на лечебния магнетизъм на най-възрастният си син.

Относително голямо число препредавания има в областта на любовната магия. И тук трябва изрично да бъде подчертано, че става въпрос за опитности на абсолютно здрави хора, а не за сексуални халюцинации на душевноболни. Разликата се изразява в това, че измъчваните по този начин хора могат да се отбраняват с помощта на молитва, докато душевноболните нямат тази способност. Освен това притесненията престават, когато обектът се отдалечи на по-голямо разстояние, докато един шизофреник, който има сексуални халюцинации, които той свързва с образа на една конкретна личност, не престават да ги получава дори и да бъде отдалечен на хиляди километри от нея. Ето някои примери за това:

Пр. 136 Едно момиче, което притежавало много привлекателна външност, но имало абсолютно чисто минало, продължавало да се образова чрез вечерни курсове. Веднъж по време на лекции то почувствало, че преподавателят се сближава с нея по начин, който тя самата не можела да си обясни. С него тя изживявала неща, които преди това не познавала, а именно - полов контакт от разстояние. От този момент момичето започнало да сънува в будно състояние и да има телепатични преживявания. Тези странни отношения с преподавателя продължили и през ваканцията. Тя обаче забелязала, че влиянието

му над нея намалява с увеличаването на разстоянието между двамата. Когато тя била на повече от 16 километра от него, той не бил в състояние да осъществява тези магически полови актове.

Пр. 137 Един душегрижителски разговор веднъж изкара на преден план взаимоотношения, с които аз често преди това се бях сблъсквал. Една жена, която била силен спиритистки медиум, претърпяла тежка катастрофа. Кракът и тазът ѝ били счупени. Тя трябвало да лежи цели три месеца в гипс, като в края на третия месец най-неочаквано направила спонтанен аборт. Началникът на отделението бил много учуден, защото абортираният ембрион не бил по-възрастен от два месеца. Лекарят задал на жената въпроса: „Посещавал ли Ви е някой мъж през това време?“, и сам си отговорил на него: „Та иначе не би било възможно да забременеете!“ След като се прибрала за известно време вкъщи, жената трябвало отново да постъпи в болница и се наложило да лежи нови три месеца в гипс. Произшествието със спонтанния аборт отново се повторило в края и на тези три месеца. Тогава жената обяснила на лекаря, че като медиум имала способността да извършва полов акт със съпруга си от разстояние, който тя приемала физически реално.

Последният пример е едно прекомерно предизвикателство за здравия човешки разум, което той трудно може да приеме. Такива телеплазматични възможности съществуват основно в сферата на действие на спиритизма. Окултното апортиране (поява и изчезване на предмети в затворени помещения) съществува и в областта на интимните отношения между половете, като там то е най-отвратително. Аз притежавам много изповеди в тази област, но не се решавам да ги публикувам, защото са ужасно отблъскващи. Нашите мисионери също съобщават за подобни неща. Според мен е по-добре за нас, ако подчиним фантазиите си на дисциплината на Святия Божия Дух и се оставим те да бъдат умити от кръвта на Господа Исуса Христа, за да се запазим духовно.

Препредаването понякога е съпътстващо явление при един интензивен молитвен живот. Който започне интензивна застъпническа молитва за някой окултно обременен

нен човек, той непременно трябва да се постави под закрилата на Господа Исуса Христа, защото в противен случай съществува опасност сам да изложи себе си на някое препредаване. Това с особена сила важи при застъпнически молитви за демонизирани и обладани от зли духове хора. Ето и някои примери за това:

Пр. 138 Една жена се молила за един самоубиец и сама започнала да мисли за самоубийство.

Пр. 139 Един вярващ брат се молил за един душевноболен човек, който бил измъчван от мисли за самоубийство. Накрая той сам започнал да има такива мисли. Не след дълго душевноболният човек си отишъл вкъщи и се застрелял. Същия ден вярващият трябвало да се бори с постоянни нападения да сложи край на живота си, без да знае, че другият вече го е направил.

Пр. 140 Един петдесятен проповедник много пъти полагал ръце и се молил за изцелението на един тежко болен човек. Накрая той сам се разболял от същата болест и дори починал от нея.

Пр. 141 Един офицер от Армията на спасението се молил за един садист, който бил предал себе си на дявола. След няколко месеца интензивна застъпническа молитва офицерът от Армията на спасението също станал садист. Той загубил търпението си, лесно избухвал и започнал да бие съпругата си. След една нощ, в която имало пълнолуние, той казал на жена си: „Тази нощ имах много голямо желание да се съединя със силите на мрака.“

Пр. 142 Една диакониса дълго време водила душегрижителски разговори с едно морално пропаднало момиче и интензивно се молила за него. Нейната молитва имала изключителен успех. Момичето оставило необуздания си начин на живот. Молитвената ѝ застъпница обаче започнала да се измъчва от ужасни съблазни. Оттогава тя страда от едно диво сексуално влечение, каквото тя не познавала до душегрижителските си разговори с бившата развратница. От това следва, че при застъпническата молитва е станало препредаване на духа на прелюбодейство. Освобождаването на едната обременило другата.

Пр. 143 Един пастър, който бил душегрижител на душевноболни, вземал понякога някои меланхолици в дома

си, за да може там по-добре да се грижи за тях. Той имал успех с тях и често те получавали изцеление на меланхолията си чрез молитва. Веднъж, когато имал такъв пациент у дома си, и неговото собствено дете станало меланхолично. С Божия помощ и основавайки се на записаното в Яков 5: 14-15: „Болен ли е някой от вас, нека повика църковните презвитери и нека те се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца и Господ ще го привдигне...“, детето било излекувано чрез молитва и полагане на ръце върху него. След този случай пастирът не взел повече меланхолици в дома си.

Пр. 144 Един суперинтендант бил дълги години активен спиритист. Дъщеря му, едно много красиво и добре развито момиче, била отдадена на всички възможни пороци. Тя употребявала алкохол и била в състояние да изпие 16 ракии, без дори да се напие. Тя палела цигарите една от друга и била морфинистка. В сексуално отношение дъщерята на суперинтенданта нямала никакви задръжки. Тя се стремяла да съблазнява преди всичко пастири и други работници на Божията нива. Веднъж тя взела участие в един християнски младежки лагер. Там тя успяла да привлече вниманието на ръководещия лагера пастир с интелигентните си въпроси и отговори. Той я взел в пастирската вила, за да продължат там душегрижителския си разговор. Тя му казала, че много пъти е искала да предаде живота си на Господа Исуса Христа, но все не успявала да го направи. Пастирът се помъчил да се моли заедно с нея и я призовал да направи решителната крачка и да предаде живота си в ръцете на Господа Исуса Христа. Момичето не продумало нито една дума в молитва към Бога и за да я успокои пастирът поставил само за момент ръката си върху нейното рамо, като едновременно с това се готвел да ѝ каже няколко насърчителни думи от Божието Слово. В момента на докосването обаче той почувствал някакъв ужасен вътрешен удар. Пречерняло му пред очите и той имал чувството, че погъва. От устата му се изтръгнал вик на ужас. На този вик веднага се отзовали и дошли в стаята съпругата му и един от неговите колеги. След няколко

минути, които му се сторили цяла вечност, пастирът отново дошъл в съзнание. Момичето го гледало с някакво дяволско изражение на лицето и му казало: „Видяхте ли коя съм аз? Аз погубих вече няколко като теб!“ Тя разказала на присъстващите как се справила с един друг известен проповедник. Тя отишла при него на богословска консултация, при което успяла да го съблазни да извърши прелюбодеяние, въпреки че бил женен. След ужасното преживяване с това обладано от зли духове младо момиче пастирът, който лично ми разказа тази история, бил цели три седмици депресиран. С Божия помощ той успял да се освободи от депресията. Не след дълго време демонизираното момиче си сложило край на живота, като се обесило. Пастирът посетил споменатия от нея проповедник, за да се опита да му помогне. Разказаното от момичето се оказало истина. Падналият чрез нея проповедник преустановил скоро след ужасното си прегрешение своята работа на Божията нива.

Душегрижителството и застъпническата молитва са влизане в конфликт със силите на злото. На това бойно поле вече загинаха някои съвсем добронамерени защитници на доброто. За да имаме успех, ние трябва да бъдем въоръжени с оръжията на Святия Божи Дух. Апостол Павел пише в Ефесяни 6: 16-17: „Преди всичко вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на нечестивия. Вземете за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието Слово.“

Пр. 145 Една мисионерка в Китай ми разказа за едно преживяно от нея много болезнено препредаване. Съпругът ѝ посетил една умираща запитвачка на зли духове, която активно се занимавала с магьосничество. Още от своята младост тя се предала на дявола и като знак за това носела връзки на ръцете си, които не трябвало никога да сваля. На смъртното ѝ легло мисионерът започнал борба за душата ѝ, като я приканил да приеме Господа Исуса Христа. Той ѝ казал: „Въпреки, че през целия си живот сте служили на сатаната, Господ Исус Христос може да Ви спаси в последният Ви час. Направете тази крачка и свалете от ръцете си дяволските връзки като знак на прекъсване на връзките Ви с дявола.“ Бор-

бата със силите на мрака била жестока. Накрая обаче победила Божията благодат. Жената взела една ножица и прерязала връзките на ръцете си. Пред лицето на смъртта тя предала душата си в ръцете на Бога. По същото време в мисионерския дом се разиграла страшна трагедия. Голямата им дъщеря дала на двегодишното си братче едно препечено зърно соя. Детето започнало да го смуча. Внезапно зърното попаднало в дихателната му тръба и то започнало да се задушава. Бащата, който евентуално щял да може да му помогне, бил при леглото на умиращата жена. Майката не знаела какво да предприеме. Детето посиняло. Майката и другите им деца коленичили и започнали да се молят за вече изгубилото съзнание момченце. То отворило още веднъж очички, усмихнало се на коленичилите около него и умряло. Малко след това се прибрал и бащата, който разказал за борбата, която водил със силите на злото при леглото на магьосницата. Погледнато във времето, момченцето се задушило точно в момента, когато тя разрязала връзките на ръцете си. Имали ли са тези две събития някаква връзка? Който не познава магьосничеството, може да каже, че това е една случайност. Познатите ми душегрижителски опитности обаче показват, че това са често срещани случаи, които имат взаимна връзка. Много пъти, когато някой обременен бива освободен, намиращите се в него нечисти сили преминават в друг човек. Едно такова препредаване обаче не е задължително. Силите на злото могат да си отмъстят за поражението и по някакъв друг начин. В конкретния случай нещастieto е можело да бъде избягнато, ако мисионерът, знаейки, че му предстои тежка духовна битка с тъмните сили, беше изрично поставил себе си и семейството си под закрилата на кръвта на Господа Исуса Христа. Освен това при контактуване с изявени магьосници и медиуми е абсолютно необходимо да се търси съдействието и на някой друг работник на Божията църква, както и подкрепата на някоя молитвена група за това време. По време на молитвата край умиращия си син мисионерката усетила, че неговото задушаване е свързано с посещението на съпруга ѝ при магьосницата, но вече било твърде късно. Смъртта

на детето обаче не била напразна. Тя раздвижила местно закоравялото църковно общество за нов живот.

На тези, които само на думи се наричат християни, и на традиционалистите, на които са чужди духовните борби на войните Исусхристови, един такъв пример вероятно ще се стори нереалистичен. Основаващият се само на естествените науки лекар също ще се хване за главата: „Що за случка е тази?“ Описаното в Новия Завет, че изгонените от обладания човек демони отиват в едно стадо свине, трябва да отворят очите и на найкъсогледите.

38. Врачуване

Врачуването вече е разгледано подробно в книгата ми «Христос или сатаната», поради което не мисля, че е необходимо тук да го повтарям. Основните области на изява на врачуването са: астрологията, гледането на карти, гледането на ръка, търсенето на подпочвена вода и метали с махало или лескова вилка, гледането на огледало, ясновидството и други подобни. Има две форми на врачуване - интуитивно и сугестивно. То има и два компонента - повлияване и обладаване. Повече от 95% от врачуването обаче е измама, шарлатанство и правене на пари. Но шарлатанството също е опасно заради пагубната сила на внушението. Останалата малка част от врачуването разчита на свръхестествени сили, за характера на които спорят парапсихолозите и богословите. В Библията има драстично разграничаване между пророкуването, което се вдъхновява от Божия Свети Дух и се осъществява от силите, които произлизат от Божието Царство, и врачуването, което се вдъхновява от сатанинските духове и се осъществява от силите на злото. Светото Писание определя врачуването като богохулство. Последствията от него са достатъчно доказателство за верността на това определение. Ето само някои от безбройните примери за това:

Пр. 146 Една 42-годишна жена често посещавала астролози и си правела хороскопи. Тя получила депресия и направила два неуспешни опита за самоубийство чрез вземане на големи дози приспивателни. Тя е измъчвана от лесна раздразнителност и избухливост. В един душе-

грижителски разговор тя ми изповяда всички тези неща от живота си, но въпреки добрите ѝ намерения и положените от нея усилия тя не можа истински да повярва. От месеци тя се бори, за да получи вътрешен мир и увереност във вярата.

Пр. 147 Един известен Божи служител прочел при едно свое пътуване един хороскоп, който случайно му паднал в хотела. Той никога не обръщал внимание на хороскопи, но този път прочел написаното, което се отнасяло за неговата рождена дата. Между другото там се казвало, че тези, които ще шофират през деня, трябва много да внимават. По време на дългото си пътуване към дома той на няколко пъти забелязал, че несъзнателно намалял обичайното си темпо на каране. Вечерта усмихвайки се, той казал на домашните си, че явно се е заразил от астрологията, защото този ден карал по-бавно от обикновено.

Пр. 148 Една жена често поръчвала хороскопи при различни астролози и ходила да ѝ гледат на карти. Една циганка ѝ гледала и на ръка. Всичко, свързано с църква и вяра в Бога, я отвращавало. В един момент започнала да я преследва мисълта за самоубийство. Консултиралият я психиатър констатира, че е истерична.

Пр. 149 Една млада жена искала да се научи да врачува. За целта ѝ помагала владеещата различни окултни практики нейна сестра. Един ден в населеното място, където живеели, имало евангелизация. И двете сестри отишли на събранието. Сестрата, която била практикуваща окултистка, повярвала в Бога. От този момент всяка нощ тя била преследвана на сън и малтретирана от някаква невидима сила. Това състояние я доведе в моите душегрижителски часове.

Пр. 150 Едно момиче дълги години се занимавало с врачуване. Накрая и на двете ѝ ръце се развила страшна екзема. Тя имала голямо желание да приеме Исуса Христа, но не можела да повярва.

Не е ли голяма Божия милост обстоятелството, че Той е скрил бъдещето ни от нас? Ако знаехме всичко, което ни предстои, щяхме неимоверно много да сме затруднени във вземането на важни решения. Цялата ни ре-

шителност би се парализирала. Това би ни отнело радостта от живота. Бог често е много по-милостив в своето мълчание от всички врачки, които смятат, че служат на хората, като им откриват бъдещето. Да не забравяме, че това предсказване на бъдещето много често е от съмнително естество и носи със себе си множество тежки обременености.

39. Премахване на брадавици

Премахването на брадавици е едно съмнително народно изкуство, което има отчасти сугестивен и отчасти магически характер. Най-напред ще дам два примера за сугестивното (чрез внушение) премахване на брадавици:

Пр. 151 В едно село южно от Хановер се запознах с един лекар, който с успех използвал следната рецепта за премахване на брадавици: Той намазвал брадавицата с необходимия мехлем, като едновременно с това си мърморел на гръцки началото на Омировата «Одисея»: „X En-pevph mu'sa...“ (О, музо, възпей...) и т. н. Този цитат, произнесен на чужд език, който пациентите му не владеели, им действал като магически заклинателни думи. Така брадавиците им изчезвали в резултат на съвместното действие на мехлема и тяхното самовнушение.

Пр. 152 Един мой добър познат, който работи като домашен лекар в Лотарингия, има следния смайващ метод, с помощта на който премахва брадавици на деца: Той кара малките си пациенти да поставят ръката си върху един бял лист хартия. След това очертава с молив ръката и така получава «отпечатък» от нея върху листа. Пациентът взема този лист хартия вкъщи и трябва на следващия ден да нарисува всички свои брадавици в отпечатъка на ръката си. При следващото посещение лекарят взема листа и пред очите на малкия си пациент го хвърля в огъня, като казва: „Както този лист хартия изчезва в пламъците, точно така и твоите брадавици ще изчезнат до един ден.“ И лекарят има голям успех с метода си на премахване на брадавици на деца чрез внушение.

Пр. 153 За разлика от децата при възрастните функционира по-добре магическото премахване на брадавици.

Те ги натъркват със сланина, а след това парчето сланина поставят под улука на покрива или хвърлят в някой отворен гроб, като при това действие изричат едно магическо заклинание. Аз умишлено няма да цитирам тук това заклинание, защото се опасявам, че някой може да се опита да премахва брадавици чрез него, та макар и само от любопитство.

Пр. 154 Един суперинтендант на един северногермански църковен окръг ми разказа следния обичай от техния край. Там премахването на брадавици се осъществявало, като брадавиците на мъжете се измивали или напръсквали с водата, с която преди това е бил измит трупът на умряла жена, а тези на жените се измивали или напръсквали с водата, с която преди това е бил измит трупът на умрял мъж. Едновременно с това се изричало и едно заклинание от «Шестата и седмата Мойсееви книги», при което брадавиците действително изчезвали. Суперинтендантът сподели и своите наблюдения, че при хората, чийто брадавици са били премахнати по този начин, се появявала набиваща се на очи сексуална разпуснатост. Тези негови наблюдения напълно съвпадат и с моите опитности от познатите ми такива случаи. Трябва изрично да подчертая, че те са валидни само при магическото премахване на брадавици, а не се наблюдават при сугестивното.

40. Символика на числата

Символиката на числата е един своеобразен лабиринт, от който попадналите в него суеверни човеци трудно могат да излязат и да се освободят. Всеизвестен пример за това е представата, че числото 13 носи нещастие. Аз самият като студент в Хайделберг живеях в стая № 12А на студентското общежитие, а отляво и отдясно бяха стаи № 12 и № 14! Какъв разцвет на суеверието точно в градината на Алма матер! А сега ето историята на един евангелски пастир, с когото дори веднъж заедно правихме една евангелизация:

Пр. 155 Този пастир бил поканен на едно домашно тържество по случай кръщението на детето на един познат лекар. След службата отишли в жилището на лекаря и пастирът бил поканен да седне на определеното за него място на празничната трапеза. Изведнъж обаче той ста-

нал неспокоен, защото преброил сервираните на масата прибори, станал от масата и казал: „Аз не мога да остана на тази маса, защото тя е подредена за 13 човека. Това не предвещава нищо добро.“ Лекарят бил много изненадан и възкликнал: „И това излиза от устата точно на един пастир, който е призван да пази и отвърща хората от суеверията!“ Породила се жива дискусия, която се водела с много хумор, но въпреки това напълно сериозно. Пастирът не отстъпил от своята позиция. Децата били преместени в една съседна стая, за да не седят 13 души на масата. След три месеца починало най-малкото дете на пастира. Лекарят присъствал на погребението му. По пътя от гробището към дома на пастира те отново се заговорили за случилото се на тържеството по случай кръщението на детето на лекаря. Лекарят за втори път се противопоставил на суеверните представи на пастира. Неочаквано още същата нощ и детето на лекаря се почувствало много зле и до сутринта умряло. След неговото погребение пастирът попитал лекаря: „Вярвате ли сега, че числото 13 носи нещастие?“

Как ли свързва проповядването на благата вест на Господа Исуса Христа със своето суеверие този работник на Божията нива?

Ежедневието на много хора е изпълнено със суеверия, свързани със символиката на числата. На 13-о число всеки месец те не купуват лотарийни билети, защото нямало да спечелят; влизайки в новопостроена църква, те си пожелават три неща, които вярват, че ще им се сбъднат; три кръста над прозореца или над входната врата на къщата носели щастие; в градините си те засаждат винаги нечетно число семена и слагат на кокошките си нечетен брой яйца, защото вярват, че така ще получат по-голяма реколта, отколкото ако са четен брой, и т. н.

41. Символично тълкуване на нещата

Символичното тълкуване на нещата затваря омагьосания кръг на суеверията. Според това суеверие знаци за щастливо или нещастно протичане на предстоящи събития изпълват ежедневието ни, които определят и повлияват хода на нещата в нашия живот. Ето два примера:

Пр. 156 При една евангелизация един 80-годишен старейшина на една църква ми разказа следния случай: Съпругата му починала преди 25 години. Те били готови за неприятното преживяване, защото били предупредени предварително за това. Аз попитах за вида и начина на предупреждението и той ми разказа, че през пролетта на същата година, когато починала съпругата му, един корен в градината им израснал водоравно над почвата. Това винаги било знак, че някой от семейството ще умре. Аз обясних на този църковен старейшина, че това е чиста проба суеверие, но той не прие моето обяснение.

Пр. 157 Една жена ми разказа, че една нощ и трите часовника в жилището ѝ спрели. Тя веднага разбрала, че съвсем скоро някой от семейството им ще умре. Предсказанието ѝ обаче не се сбъднало.

Според общоприетите схващания щастие предизвестявали: подкова, гъба мухоморка, малки прасенца, четирилистна детелина, божя кравичка, бяла незабравка, клонка от хмел на Коледа, паяжина в ъгъла на стаята и т. н. Известни са сентенциите: „Счупеното носи щастие“; „Паяци по вечерно време освежават и подновяват силите“; „Който пръв на Нова година чуе кукуригането на петела, той цяла година ще дрънка пари“ и т. н.

Нешастие пък предизвестявали: черна котка, стара баба или гърбав човек, които минат път на някого; кръстосване на ръце при здрависване; загубата на венчална халка; срещането на погребална процесия от сватба или когато на сватбата навали булката преди да си е свалила воала. Когато кучета копаели дупка, означавало пожар или че някой щял да умре; ако не затворели очите на умрелия, скоро някой роднина щял да го последва; подаряването на нещо остро разваляло приятелството; перлите предвещавали сълзи; прекъсването на редовна кореспонденция не вещаело нищо добро и т. н.

Приети са и следните предвещаващи белези и знаци: когато носят ти гори, щял си да получиш новина от някого; ако ти бучи дясното ухо, някой в този момент говорел лоши неща за теб, а ако е лявото, то се говорело нещо хубаво за теб; щом котката се мие, щали да дойдат гости; ако кучето яде трева, то скоро щяло да зава-

ли; ако някое стъкло на прозореца се пукне през нощта, това показвало предстоящо нещастие; ако ножица или нож се забият в пода при падане, това показвало предстояща беда; ако някой ни завари на ядене, то той от сърце ни желаел доброто и т. н.

Към символичното тълкуване на нещата се отнася и обръщането на внимание на птичите гласове: пищенето на кукумявката предвещавало смърт; кукането на кукувицата показвало предстоящото изпълнение на желание, а гласът на свраката носел новини. Освен това, ако някой пръв напролет види щъркел, това означавало, че семейството му ще увеличи числеността си; гарван или някоя друга черна птица на покрива предвещавали нещастие, а прилепите прогонвали крадците и т. н.

Към суеверните традиции се отнася и тълкуването на сънища. Ако сънуваш черни череши, падащи зъби или висока вода, това означавало нещастие и смърт, а малки пиленца, рибки, деца и дъжд предвещавали късмет. Всред пороя от окултна литература, който днес ни залива отвсякъде, са и така наречените «Египетски съновници», които според употребяващите ги давали „...пълно и точно тълкование на всякакъв вид сънища...”

Светото Писание ни предупреждава: „Бъди съвършен пред Господа, твоя Бог! Защото тия народи, които ще завладееш, слушат астролози и гадатели; но на тебе Господ, твоя Бог, не е позволил това.“ (Второзаконие 18: 13-14)

С тези думи на Божието слово завършва и нашето разглеждане на окултните и суеверните практики.

III. Освобождаване чрез Исуса

1. Преглед на последствията от окултните и суеверните практики

Всички цитирани дотук примери от душегрижителската ми практика показват, че окултните и суеверните практики имат опасни последствия. Те нерядко са следствие на някое внушение или самовнушение. Влиянието им в много случаи достига до най-дълбоките пластове на човешкото съзнание. Докато горните слоеве на нашето съзнание, които се ръководят от законите на логиката, се надсмиват над суеверията, нашето подсъзнание ни изиграва лоша шега, като предизвиква изпълнението на това, над което се надсмиваме. В областта на окултните и суеверните практики има тенденция на изпълнение и осъществяване на това, над което се надсмиваме или от което се страхуваме. Дотук психиатрите, психолозите и психоаналитиците ни разбират много добре, защото всичко това все още принадлежи към фактологията, която може природонаучно да се обхване и разбере. Това, което представителите на естествените науки не разбират, е фактологията от областта на магическото, а така също и на библейското, в смисъл на свръхестествените, трансцендентните и противоречащите на законите на логиката и здравия разум зависимости. Има един по-висш ред в заобикалящата ни действителност, за който законите на причинно-следствените зависимости не важат. Той може да бъде обхванат и разбран само чрез вяра и не подлежи на математическо доказване. Този свят на вярата не е съставен от измислици, внушения и фантазии. Както в своя божествен, така и в своя демоничен характер този духовен свят може да бъде изживян, разбран и изпитан. В този свят хората имат чувството, че съществува един по-висш ред. Това висше чувство има за вярващите доказателствената стойност на математическо доказателство. Един пример: Възкресението на Господа Исуса Христа от мъртвите не може да бъде доказано по математически път, а то се приема само чрез вяра. За вярващите обаче фактът на Възкресението е толкова реален и не подлежи на никакво съмнение, колкото и математи-

ческото равенство, че $2+2=4$. В този по-висш световен ред магическото действие е обратната демонична страна на библейския свят. Както в библейския свят съществува стремеж към спасение, новорождение и съвършенство (към царството на светлината), така и в демоничния свят на магьосничеството съществува стремеж към разрушение, унищожение и хаос (към царството на мрака).

Дори този по-висш световен ред да не подлежи на математическо доказване, то при съприкосновението и противопоставянето на двете му части се изявяват знаци, потвърждения и често повтарящи се взаимоотношения, които дават основания да се предугажда свръхестественният характер на събитията. С това обаче в никакъв случай не проправям път за така нареченото «природно» или «естествено» богословие (учение за живеещото във всеки човек знание за съществуването на Бога и реда, установен от Него при сътворението).

Каква връзка има всичко това със суеверието? То има последствия, които поради своя магически характер не могат да бъдат разбрани от представителите на естествените науки. Те са непонятни за тях, освен ако не успеят да ги включат в някоя класическа картина на някое заболяване. Но дори и при такава една квалификация е възможно поставянето на неправилна диагноза. Така както един миряни или някой недостатъчно образован проповедник могат погрешно да класифицират една вътрешна депресия или една пизофрения като обладаване от зли духове, с което да поставят напълно погрешна диагноза, така и обратното - един психиатър, психолог или психоаналитик могат да класифицират едно окултно обременение или дори обладаване от зли духове като някаква психоза и с това да допуснат абсолютно същата грешка. При преценката на душевните заболявания нито психиатърът, нито богословът са абсолютно компетентни във всичко. Ако не можем да преценим докъде се простират границите на нашите възможности и не започнем да се вслушваме един в друг, то няма успешно да практикуваме професиите си.

Тук искам само да обобщя и да допълня често повтарящите се принципи от цитираните в предишната част на

книгата примери. Като съпътстващ ефект при окултните и суеверните практики се проявяват:

-В духовната област: отблъскване при съприкосновение с духовни неща, фанатизъм, загуба на душевния мир, безразличие към Божието Слово, духовна надменност, фарисейщина, самомнителност, подигравателност, необръщане внимание на гласа на Божия Свети Дух, закоравяване в неверието, съмнения, противопоставяне на всичко божествено, религиозни заблуди и т. н.

-В душевната област: страхова психоза, депресии, капризничене, сексуална разюзданост, завист, неприлично държане, раздразнителност, клюкарство, кавгаджийство, клептомания, порочни мисли, халюцинации, неврози, отмъстителност, мисли за самоубийство, алкохолизъм, неспокоен сън, непримиримост, пристъпи на лудост и т. н.

-В телесната област: напикаване на сън, хронично главоболие, епилепсия, истерични гърчове, парализи, чести спонтанни аборти, невралгии и т. н.

Всички тези съпътстващи проявления при окултните и суеверните практики не трябва винаги да се оценяват като следствия от тях. Причинителят на тези заболявания и обременености понякога може да се открие и по медицински път. Ние само правим констатацията, че в семейства, в които се практикуват окултни и суеверни практики, те се срещат по-често, отколкото в такива, в които те не се практикуват. Доказването на един естествен причинител на заболяването още не е доказателство, че няма съпътстващи демонични обстоятелства за неговото появяване. Освен това изречението, че практикуването на окултни и суеверни практики често е причина за депресии, не трябва да бъде обръщано, че: „Където се появят депресии, там в основата им лежи практикуването на окултни и суеверни практики“. Това би било абсолютно погрешно заключение. Тези депресии биха могли да бъдат породени и от много други различни причини.

2. Трябва да се предпазваме от суеверия

Какво е нашето отношение към всички тези обременености в резултат на суеверията? Трябва ли да се примирим с това? Трябва ли този обширен и мътен порой

от суеверия да бъде обуздан? Има ли някакво ефикасно предпазно средство?

За наша радост е възможно да бъдат направени много неща, с които да се попречи на разпространението на суеверията и на последствията от тях. Един повърхностен начин за борба със суеверията е теорията за шарлатанството. Има немалко психолози, които изнасят брилянтни беседи с единствената цел да убедят своите слушатели, че всичко, свързано със суеверията, е безсмислица, шарлатанство, недостатъчна просвета и тям подобни. От всичко това излиза, че такива феномени на практика няма. Тогава защо да се борим с един враг, който въобще не съществува? Всеки, който разглежда проблема по този повърхностен начин, не е в състояние да достигне до същността на нещата. По-добър съюзник в борбата със суеверията могат да се окажат официалните власти, ако проявят нужното разбиране. За разпространяването на суеверията особено много допринася начинът на възпитание. Още много отрано, у дома или в училище, децата се запознават със заблудите на суеверията, магьосничеството и света на вещиците. Това се прави най-вече от незнание за ужасните опасности, които крият тези неща. Абсолютно е необходимо безбройните приказки за вещици и магьосници, както и множеството филми и театрални постановки с такива сюжети за деца веднага да изчезнат. Както техните текстове, така и многобройният визуален материал проникват дълбоко в детското съзнание. Психологията доказва, че въображаемата действителност с помощта на характерните за нея образи навлиза в детското подсъзнание и го формира. Оформеното по този начин подсъзнание не може впоследствие да бъде заличено посредством развитието на съзнанието и логическия начин на мислене, а най-много прикрито. Душегрижителската практика показва, че и много възрастни хора все още са под влиянието на тези детски представи. Нерядко възрастните външно се надсмиват над суеверията, докато вътрешно цялата им душа е обладана от тях. Нищо не може да извини християнските общества, където в детските неделни часове се раздават на децата брошурки, които съдържат приказки за вещици и магьосници. За да

не навредя на никого, няма да цитирам конкретни заглавия, но лично ще пиша на съответните редакции. Много положителен е опита на управата на областта Дурбан в Южна Африка, която още през 1949 год. е наредила да се отстранят приказките от съдържанието на учебниците. През 1950 год. вестниците писаха, че японското правителство е създадо комитет към Министерството на образованието за борба със суеверията. За съжаление ние в просветената християнска Европа още не сме достигнали дотам. В тази насока мога само горещо да поздравя и подкрепя усилията на хамбургския «Архив за предпазване от суеверията», въпреки че не споделям тяхната преценка за окултните и суеверните практики.

3. Свидетелства на хора, успели да се освободят чрез Господа Исуса Христа

Единствената ефикасна защита от суеверията се намира у Господа Исуса Христа. Така ние стигнахме отново до нашата отправна точка. Тук кръгът се затваря. Господ Исус Христос е базата, опрени на която, единствено можем да разберем различните окултни и суеверни течения и практики в тяхната същност и дълбочина. Господ Исус Христос е и победителят над всички сатанински сили. Само и единствено чрез Него може да бъде преодоляно всичко, което инсценират тъмните сили на злото. Той възтържествува над всички демонични сили с победата си в утринта на Възкресението след доброволната си жертва на Голготския кръст. Той побеждава и днес. Ето няколко примера за това:

Пр. 158 Едно 13-годишно момченце се оплаквало от лесна умора и болки в кръста. В началото родителите предполагали, че това е вследствие на преумора, защото всички деца от това бедно семейство трябвало да помагат в работата на полето. С течение на времето момчето станало напълно неработоспособно и затова бащата го изпратил на лекар. След обстойни изследвания лекарят констатирал туберкулоза на нервите и гръбначния мозък. Той обяснил съвсем открито на бащата, че вече е твърде късно и той не е в състояние да помогне на момчето, а те е трябвало да го доведат много по-рано при

него. Туберкулозата била вече се разпространила навсякъде и била обхванала цялата му нервна система. Тогава сломеният баща попитал лекаря дали може все още нещо да бъде направено, за да се помогне на момчето му? Лекарят отговорил: „Заведете момчето при Х. от П.. Той може да направи повече, отколкото могат да сторят лекарите.“ Бащата завел момчето си при препоръчания от лекаря известен магьосник-екстрасенс. На стената в чакалнята висели официалното позволително от властите за практикуване на лечителя и благодарствени писма за неговата помощ при борбата с епидемии и други успешни лечения. Когато влезли в кабинета, екстрасенсът изправил момчето пред едно голямо огледало. След като известно време внимателно го наблюдавал, той му казал: „Момче, ти си много зле. Трябвало е доста по-рано да дойдеш. Да видим обаче какво може да се направи.“ Тогава той три пъти прекръстил момчето, като прокарвал и ръката си по гръбнака му. Успоредно с това екстрасенса си мърморел някакво изречение на латински. Накрая той дал на момчето едно шишенце с тинктура от арника, с която всеки ден трябвало да се маже гръбнака му, и му казал да дойде отново след един месец, като същевременно го предупредил: „Ти трябва да ми вярваш, за да мога да ти помогна.“ На излизане момчето забелязало, че и всички останали пациенти държали същите такива шишенца с тинктура от арника в ръцете си. По-късно те разбрали, че този екстрасенс наистина давал на всичките си пациенти само от тази тинктура да се мажат с нея, независимо дали страдали от мигрена, изкълчвания, или имали външни наранявания. Само когато раните още кървели той давал една царевична каша, която се поставяла топла върху тях. Основното в неговия метод на лечение били не приготвяните от самия него два «медикамента», а магическото му заклинание в трите имена на дявола. Момчето посетило три пъти екстрасенса и било напълно излекувано чрез тях. То пораснало и се развило като голям и силен мъж. След като се оженил, християнски възпитаната му съпруга започнала да го взема със себе си на църква в часовете за изучаване на Библията. Мъжът бил засегнат

от Божието Слово и взел решение да следва по стъпките на Господа Исуса Христа. От този момент започнали да го мъчат големи изкушения, депресии и мисли за самоубийство. Този мъж ме посети в душегрижителския ми час и ми разказа, че след като бил излекуван от екстрасенса чрез магия, животът му протекъл съвсем обикновено и напълно нормално. Проблемите се появили едва когато започнал да чете Библията и да се моли. Той ми изповяда, че без да му каже, магьосникът го е бил обрекал на дявола, за да може да бъде излекуван. Положението му така се влошило, че той направил три опита сам да си сложи край на живота. Последния път дори се наложило да повикат лекар. След като лекарят видял количеството на погълнатата от него отрова, казал: „С тази отрова спокойно могат да бъдат убити десет души!“ През тези седмици на страшни изпитания неговата вярваща съпруга заедно с молитвената група на църквата започнали постоянна застъпническа молитва за него. Неколкократно го посещавали и старейшините на църквата, които също се молили за не-го с полагане на ръце. Духовната битка продължила няколко месеца. Накрая Господ Исус Христос извоювал победата. Мъжът бил освободен от тежките вериги на сатаната, с които бил окован чрез магията на екстрасенса. Могъществото на Божията любов и милост победило над коварството на сатаната и силите на злото.

Пр. 159 Една жена дойде при мен на душегрижителски разговор. Въпреки своята изповед тя не успя да получи уверепост във вярата. Тъй като задръжките ѝ бяха придружени и от феноменална съпротивителна сила, аз я попитах дали няма никакви окултни обременености? Оказа се, че майка ѝ им баяла при всеки случай на заболяване на някое от децата си. Това ставало, като те трябвало да си вдигат нагоре ръцете и майка им изричала магическото си заклинание. Аз попитах за душевното състояние на другите ѝ братя и сестри и жената ми отговори, че всички те страдали от депресии, а някои от тях имали и сексуални отклонения. Освен това често изпадали в крайности: веднъж решавали да предадат живота си на Господа Исуса Христа, а друг път отхвърляли всичко,

свързано с Бога. Един път дори една от сестрите ѝ каза: „Имам чувството, че съм обладана от тъмни сили.“ Аз обясних на тази жена всичко, което тя трябваше да направи, за да се освободи от окултните си обременености. Жената си отиде вкъщи, където цяла нощ се молила и се борила за своето освобождение, което успяла да получи по Божия милост. Няколко дни по-късно тя отново ме потърси и сияеща от щастие ми разказа как Бог я е освободил от окултните ѝ обременености. Тя се чувстваше свободна и щастлива, както никога до този момент в живота си.

Пр. 160 Коварната мощ на суеверията ясно изпъква и в примера на един вярващ Божи служител. Този пастир беше станал известен с критичната си статия против книгата на Розенберг «Митове на 20. век» по времето на Третия райх. В своето служение той винаги бе устоявал голямата си непримиримост към всяка една форма на суеверие. Един ден му дошла налудничавата идея да се сдобие с някакво неопровержимо доказателство против врачуването. Той поръчал подробен хороскоп за себе си при един известен астролог. Пастирът смятал да получи своето неопровержимо доказателство против суеверията, като година след година показва, че предсказаното от астролога в хороскопа му не се сбъдва. Тези очаквания обаче не се осъществили. С голямо незадоволство пастирът наблюдавал как предсказанията в хороскопа му едно след друго се изпълнявали. Това продължило цели осем години. Накрая пастирът забелязал, че и самият той е обхванат от пипалата на суеверието. Той се покаял и отново предал живота си под защитата и покровителството на Господа Исуса Христа. От този ден нататък предсказанията в хороскопа му престанали да се сбъдват. С един замах колелото на живота му се завъртяло в посока, обратна на указаната в хороскопа му. Тук основателно възниква въпроса дали пастирът е станал жертва на внушение, като неговото подсъзнание е повярвало на записаното в хороскопа? Бил ли е той хванат в лапите на дяволската астрология или е бил жертва на принудителното изпълнение на предсказанието? Всички тези въпроси остават открити. Важното е, че и в този случай

Господ Исус Христос отново се изявява като големия освободител. Който разкъсва здраво стегнатата мрежа на суеверието. Това пастирът не би могъл да направи само със своите собствени сили. Цели осем години преди това той бил воден от зловещата сила на предсказанието, без да можел да я обуздае.

Пр. 161 Един прекрасен пример за освобождение чрез Господа Исуса Христа е свидетелството на едно момиче, което сега е монахиня в дом за диакониси. Тя е дъщеря на един Божи служител, когото Бог е дарил с много духовни дарби. Те приели един окултно обременен човек в дома си, за да могат постоянно да му помагат чрез душегрижителство. Всяка нощ този човек имал ужасни нападения, които го държали в състояние на постоянен страх. Изглеждало като да е застигнат от някаква стихия. Причината за това състояние била ясна. Като млад той усърдно се занимавал с магьосничество и сега берял плодовете на своите деяния. Дъщерята на пастира участвала в молитвената група, която започнала усърдна застъпническа молитва за този окултно обременен човек. Една нощ се разиграла следната забележителна борба: Момичето било коленичило в своята стая и се молено за бедния човек. В своето застъпничество тя помолила Бог да прехвърли на нея товара на нещастния човек и след това да освободи нея от страшното обременение. Тя стояла пред Бога със своята детска вяра. Изведнъж момичето почувствало присъствието на зловещи сили в стаята си. Тя била сграбчена от някаква стихия, захвърлена на пода и нямала повече сили да се изправи. Часове наред момичето лежало така на земята. Единственото нещо, което успявала от време на време да простене били думите: „Господи, помогни ми!“ Адът, който тя изживяла през тази нощ, бил ужасен. На сутринта момичето излязло късно от стаята си и едвам се добрало до всекидневната. Когато я видяла, майка ѝ извикала: „Какво е станало с теб, детето ми?“ Момичето било ужасно обезобразено, бледо като платно, страшно отпаднало и трудно можело да говори. С върховни усилия то разказало на майка си за преживяната борба в молитва към Бога през нощта. Родителите ѝ изрично я предупредили

никога повече да не прави такава нещо. След един час се появил и гостенинът им. Той излезнал от стаята си усмихнат и отпочинал, седнал на масата за закуска и с голяма радост съобщил, че през нощта Бог го е освободил от всичките му обременености и в момента се чувствал като новороден. От този момент престанали всички нападения, защото Бог чул молитвата на вярващата просителка и застъпница за освобождението на нещастния човек. При нея също повече не се появили никакви негативни последствия, а скоро напълно се възстановила от изтощението. Господ Исус Христос идва със сила и мощ и е светлина в мрака на нощта. Господ Исус Христос е победителят, на Когото не може да устои никой враг. Господ Исус Христос е Този, пред Когото скоро ще преклонят коляно всички земни жители. Амин.

Един вярващ учител, бивш съработник на Йоханес Зайц, ми разказа няколко примера от тяхната съвместна работа. Техните преживявания са толкова прекрасни свидетелства, че трябва да им бъде дадена широка гласност за прослава на Господа Исуса Христа.

Истинността на тези разкази беше потвърдена от редица свидетели, настоящи работници на Божията нива. Аз не съм преувеличил нищо, а съм предал всичко точно така, както ми беше разказано:

Пр. 162 Този вярващ учител бил назначен на работа в училището на едно богато село. Тъй като задоволените с всичко и затлъстели селяни били забравили Бога, защото смятали, че нямат повече нужда от Него, новият учител разнесъл евангелски брошурки по всички къщи. Селяните били престанали да ходят на църква и затова той занесъл църквата в техните домове. Един ден, когато обикалял къщите, младият учител бил заговорен от един млад здравеняк: „Вярвате ли в това, което пише в брошурките Ви“ - го попитал той? „Разбира се, иначе нямаше да ги раздавам“ - отговорил учителят. „Може ли човек да бъде сигурен, че то е истина? Това не са ли само религиозни бръщолевения“ - продължил да го разпитва селянинът? Младият свидетел на Господа Исуса Христа отговорил: „Тези брошури са написани от убедени християни, които вярват това, което пишат. Вие можете спокойно да им

се доверите.“ „Точно това исках да знам- казал селянинът.- Аз прочетах брошурата, която донесохте предната неделя. В нея се разказваше за едно чудно изцеление чрез вяра. Вашият Христос може ли да излекува и моята съпруга?“ Учителят отговорил: „Аз съм твърдо убеден, че и днес стават чудеса. Божието Слово казва, че Господ Исус Христос е същият вчера, днеска и вовеки.“ „Щом е така - продължил селянинът,- то елате да Ви заведа у дома при моята съпруга, защото лекарите не могат да ѝ поморнат.“ „От какво е болна съпругата Ви“- попитал учителят? „Някаква невроза или дори нещо по-лошо. Вашият Христос може ли да лекува и такива болести“- искал отново да се увери селянинът? „Господ Исус Христос може да излекува всяка болест и дори тази, с която лекарите не са в състояние да се преборят“- уверил го учителят.

Селянинът въвел младия учител в дома си, но за голяма негова изненада те не влезли в къщата, а в плевника. „Там в ъгъла е нейната стаичка“- обяснил домакинят. Дватама отишли до една здраво укрепена врата. Едно дебело желязо, поставено напречно, служело за заключалка. Селянинът отворил и пропуснал гостенина си в помещението, като веднага изпълнил с огромния си ръст рамката на вратата, преграждайки му по този начин всяка възможност за отстъпление. От помещението лъхала една отблъскващо неприятна атмосфера. Стените били изцапани с кръв и изпражнения, а прозорците били с решетки. Единствената мебелировка било едно счупено легло. Вярващият учител почувствал, че някаква тъмна сила се нахвърля върху него. Той започнал пламенно да се моли: „Господи, покрий ме с твоята кръв! Опази ме от силите на злото! Подкрепи ме! Аз не знам какво става тук, но ти можеш да се справиш с всичко това.“ Тогава одеалото се размърдало и една гола глава с отворително бледо лице се показала изпод него. Известно време жената наблюдавала втренчено неканения посетител, след което отхвърлила одеалото от себе си и скочила от леглото. Тя се свила като някой див звяр, който се готви за скок. Уплашеният учител стоял неподвижен, като постоянно се момел за Божията защита. Душевно-

болната скочила срещу него и направила заплашително движение с ръцете си, като че ли искала да му издере очите. На около половин метър от лицето му тя отпуснала ръцете си, заобиколила го, върнала се при леглото си и отново се приготвила за скок. Това се повторило още няколко пъти. Душевноболната жена се хвърляла към него, обикаляла го, както див звяр обикаля жертвата си, но винаги в последния момент, преди да направи последната крачка към него и да го сграбчи, се обръщала и се връщала обратно при леглото си. Буйството, което в действителност била яростта на демоните в нея, се засилвало. Обладаната започнала да хули предизвикателно Господа Исуса Христа. Тя крещяла, проклинала и разкъсвала дрехите си, което изплашило дори нейния съпруг. През това време учителят непрекъснато викал към Бога и се молел той да го избави от тази сатанинска сила. Той разбрал, че жената не е душевноболна, а е обладана от зли духове, в която област той самият нямал никакъв опит. Без сам да го е искал и без дори да знае за какво точно става въпрос, учителят за пръв път в живота си бил въвлечен в директна борба със силите на злото. В един момент от нея той почувствал наличието на необходимите духовни сили в себе си и помолил Бог да заповяда на обладаната да легне спокойно в леглото си. Поисканото от него се изпълнило веднага. Измъчената жена сама легнала в своето легло. Това спокойствие обаче траяло само няколко минути, след които тя скочила и започнала отново да го напада. В един момент молитстващият учител събрал смелост и с мощен глас извикал: „Исус Христос е победител!“ Жената веднага се успокоила и се върнала кротко в леглото си. Борбата изглеждала, че е приключена.

Тогава селянинът дръпнал гостенина си: „Сега трябва да се махаме оттук“ – казал той, бързо го извел навън и здраво залостил вратата. След това му обяснил, че той никога преди не бил я виждал толкова разярена и тя никога досега не се била държала така с него. „Имате ли още вярата, че тя може да бъде излекувана“ – попитал го тогава той? Учителят, който бил много изтощен от тежката борба, отговорил уверено: „Да, Господ Исус

Христос може да излекува вашата съпруга. Лекарите не са могли да го направят, защото това не е работа за тях. Вие трябва да се молите за освобождението на Вашата съпруга и лично да предадете живота ѝ в ръцете на Господа Исуса Христа." „Аз никога не съм се молил и не мога да се моля“ - отговорил селянинът. „Тогава започнете от днеска да го правите“ - посъветвал го учителят. „Бихте ли го направили вместо мен, защото аз не мога да повярвам, че моята съпруга отново ще придобие разсъдъка си и ще оздравее. Вкъщи имам две медицински удостоверения от психиатри, че тя е неизлечимо болна. Още в психиатричната клиника тя ревеше като звяр, сама си скубеше косите, разкъсваше дрехите си и обикаляше гола, като дори ядеше собствените си изпражнения. Тя се нахвърляше да удря всеки един, дори и лекарите и болногледачите. Същото прави и тук, в тази стаичка. На тази жена вече не може да се помогне.“ Учителят отказал да се съгласи със селянина: „Защо всемогъщият Бог да не може да помогне на своето нещастно творение? Вашата съпруга не е болна. Тя е обладана от зли духове. Те не излизат от хората чрез лекарско лечение, а само посредством продължителен пост и молитва.“ Селянинът попитал загрижено: „Как се стига до това обладаване?“ „Чрез магьосничество и суеверие, чрез спиритизъм и практикуването на различни окултни практики - обяснил му учителят. - Вашата съпруга вероятно е врачувала, викала е духовете на умрелите, гледала е на карти или други тям подобни. Аз имах това усещане, когато преди малко се молах в стаичката ѝ.“ „Това може и да е вярно - съгласил се селянинът. - Моята съпруга се занимаваше с подобни неща.“ Тогава учителят попитал селянина с твърд и много сериозен тон: „Разбирате ли сега, че това са били ужасни грехове пред Бога?“ „Да“ - отговорил селянинът. „Тази изповед трябва ли да бъде валидна и за вашата съпруга“ - продължил учителят? „Да“ - отговорил селянинът. „Добре, при това положение аз приемам да се моля за вас двамата“ - казал учителят. На това селянинът отвърнал: „Но моята съпруга е напълно невменяема. Това е освидетелствано от специалисти психиатри. Вие сега твърдите, че тя може

да бъде излекувана. Аз лично не вярвам, че това е възможно, но искам да видя дали Вашият Бог ще го направи.“ Така, разговаряйки, двамата стигнали до пътната врата и там се разделили.

Учителят се прибрал много развълнуван в квартирата си. Тежки мисли се въртели в главата му. В какво се беше забъркал? Не беше ли той все още твърде млад във вярата за подобно нещо? Не се ли беше поизсилил? Ами ако Бог не доведеше до победен край тази негова борба със силите на злото? Тогава този селянин, този човек от света, сигурно никога повече нямаше да пожелае да чуе нищо за Бога. В такъв случай той щеше да се превърне в хулител, който е изявил на невярващите безпомощността на християните и техния Бог. Заради всички тези свои страхове и съмнения учителят получил подбуждение да се моли и извикал към Бога: „Господи Исусе Христе, бди милостив към тази обладана от зли духове жена и ѝ помогни! Тя няма никого другого, който би могъл да ѝ помогне, освен Теб. Чуй моята молитва и прослави Името Си чрез мен!“ На съпругата си обаче не казал нищо, защото не искал да забърква и нея в тази история.

Следващата неделя учителят отново тръгнал да разнася своите брошури от къща на къща. Той нямал намерение да се отбива в дома на обладаната жена, но селянинът стоял на пътната врата и го чакал. Учителят поздравил и понечил да отмине, но селянинът го повикал: „Моля, влезте у дома. Аз трябва да Ви покажа нещо.“ „Сигурно пак ще ме заведе в онази тъмна станчка в плевника при обладаната си съпруга“ — помислил си учителят. Той обаче се заблуждавал. Този път селянинът го завел в кухнята на къщата си. Вътре била съпругата му, чисто и спретнато облечена и приготвяла обяд. Тя не го познала. Учителят също се въздържал да говори с нея за болестта ѝ. Неговото сърце преливало от благодарност към Бога, който показал голяма милост към тази жена, освобождавайки я по чуден начин от обладалите я зли духове.

След обяда мъжете се преместили във всекидневната и там селянинът разказал на учителя как е станало всич-

ко. В понеделник, както всеки път, той отишъл да занесе закуската на съпругата си в нейния затвор. Тази сутрин тя за пръв път от години седяла спокойно на леглото си. Заговорила го с ясен глас и любезно помолила за чисти дрехи. След кратко колебание селянинът се решил и завел съпругата си в къщата. Там тя сама се привела в приличен външен вид, след което почистила и цялата къща. Тя приготвила яденето и работила през целия ден, както го правела преди да се разболе. Цяла седмица селянинът бил под напрежение да не би да се върне отново предишното ѝ състояние, но страховете му били напразни. Съпругата му била напълно оздравяла.

Следващата неделя селянинът отново чакал учителя на вратата на къщата си и отново го поканил: „Влезте вътре! Има още нещо ново, което трябва да видите.“ Този път селянинът въвел гостенина си направо във всекидневната. Там на пианото седяла съпругата му и свирела произведения на Моцарт и Бетовен. Тя произхождала от интелигентно семейство и била прекрасна пианистка. Селянинът се похвалил на учителя, че съпругата му отново пазарувала в селото и ходела на пазар в града, както и че пак била поела ръководството на тяхното стопанство, което вършела със същата сръчност и находчивост, както преди.

Три седмици след своето чудно освобождение жената отишла на гости на родителите си в Тюрингия. Нейното появяване там предизвикало голяма радост. Съвсем скоро тя напълно се възстановила и заживяла един нормален човешки живот. Само един-единствен път учителят се претрашил и я попитал за предишното ѝ заболяване. Жената не си спомняла нито за двегодишния си престой в психиатричната клиника, нито за живота си след завръщането си у дома. Тя си спомняла съвсем смътно своето изцеление. Според нейния разказ при нея дошли двама души. Единият бил съвсем черен, а другият бял. Белият човек извикал: „Исус Христос е победител!“, след което тя била изцелена. Жената въобще не си спомняла за учителя, а и той нищо не споменал за себе си и своето посещение. У дома той прославил Бога за чудната победа, която удържал над силите на злото.

Втория пример, предоставен ми от този учител, показва още по-категорично силата на окултните машинции, но и още по-ясно чудните победи на Господа Исуса Христа. Този път ще оставя учителя сам да разказва:

Пр. 163 Един мой познат много обичаше да чете. Той даваше всичките си пари за закупуването на книги. Понеже беше много запален по окултизма, той купуваше всяка излязла на тази тема книга, до която можеше да се добере. Той обикновено четеше до късно през нощта и беше изцяло завладян от «новите откровения за отвъдното» и от «мъдростта на новите пророци», чиито препоръки се опитваше да спазва в живота си. Той правеше препоръчаните упражнения и ядеше по възможност само препоръчаните храни, като се надяваше по този начин да прочисти кръвта си и да извиси характера си. Неговата цел беше той лично да започне да получава откровения от царството на духовете. За едно известно време всичко вървеше добре, докато из града не плъзна мълвата, че бил загубил разсъдъка си. Той бил побеснял, изпочупил всичко въщи и заплашвал със саморазправа всеки, който се опитвал да го обуздае. Обществеността в града беше на мнение, че по най-бързия начин той трябваше да бъде затворен в нервно-психиатрична клиника. Тези приказки се оказаха верни. Душевноболният беше затворен в психиатрията. Там той буйствал и се нахвърлял върху останалите като някой див звяр. Неговите крясъци се чували по всички етажи на клиниката и се наложило да прекара четири дни облечен в осмирителна риза. Въпреки буйстването си той запазил ясно съзнание, разбирал какво става около него и знаел и помнел какво и с кого е говорил. Вътре в себе си той чувал ужасни гласове, които го карали постоянно да богохулства. Когато отказвал да им се подчини, той бил жестоко измъчван. Нямаше никакво съмнение, че той беше обладан от зли духове и измъчван от тъмни сили.

Неговите родители бяха вярващи хора и активни членове на местното църковно общество. Те потърсиха за помощ местния пастир. За да се помогне на душевноболният им син, бе събрана една молитвена група. Въпреки техните интензивни молитви състоянието на болния рязко

се влоши. Вътрешните му гласове повече от всякога го принуждаваха постоянно да изрича проклетия по адрес на Господа Исуса Христа. Това обаче не обезкуражи молитстващите и те продължиха да се молят със същата ревност, докато техните молитви не бяха чути. Не след дълго време обладаният беше в състояние да бъде изписан от психиатричната клиника и се прибра у дома.

Няколко дни по-късно го сполетя ново нещастие. Той съвсем ненадейно ослепа и не беше в състояние да се обслужва без чужда помощ. Молитвената група отново се събра да се моли за него и техните молитви отново бяха чути. Зрението му се възвърна. Демоните обаче не го оставиха намира. Няколкото дни спокойствие бяха последвани от нова язва. Една сутрин той се събуди болен от проказа и чума. Цялото му тяло, от главата до краката, беше покрито с гнойни торбички. Той отново беше приет в болница. Цялото отделение на болницата, в което се намираше неговата стая, беше изпълнено с ужасната характерна миризма на чума. Никой не бе в състояние да издържа и да стои по-дълго време в болничната му стая. Тогава молитвената група се събра за трети път и Бог за трети път чу техните молитви. Той бързо оздравя и беше изписан от болницата. Демоните обаче и този път не се признаха за победени. След известно време се появиха симптомите на много неприятна венерическа болест. Той трябваше да бъде приет за четвърти път в болница. Лекарите предполагаха, че този път са открили причината за заболяването му и насрочиха ден за операция. Болният обаче категорично отказа да бъде опериран, заявявайки, че няма от какво да се е разболял от тази венерическа болест, защото никога до този момент не е имал полов контакт. Той отново повика молитвената група и този път заедно с тях извика към Бога с молба отново да бъде изцерен. Още същата нощ състоянието му се подобри и операцията стана безпредметна. Симптомите на венерическата болест изчезнаха също толкова неочаквано, колкото неочаквано се бяха и появили.

Няколко дни по-късно отново се случи нещо невероятно. Ръцете и краката му се извиха назад така, че той повече не можеше да ги използва по предназначението

им. С върховни усилия и търпейки ужасни болки, той едвам се придвижваше на патерици. Вярващите братя от молитвената група прозряха в тези странни и екстремни заболявания намесата на демонични сили. Те бяха твърдо убедени, че имат работа с обременености вследствие на магьосничество. Те имаха разговор на тази тема с потърпевшия и го попитаха дали преди се е занимавал с окултни и суеверни практики. Младият мъж, който до този момент беше водил един порядъчен и нравствено безупречен начин на живот, не можа при този първи разговор да си спомни за никакви свои особени прегрешения, свързани с магьоснически практики. При това посещение в дома му вниманието на членовете на молитвената група беше привлечено от многото негови книги. Те бяха старателно наредени върху дълги лавици, а много от томове бяха и облечени в кожа и други скъпи подвързии. Когато ги разглеждаха, едно от заглавията ги стресна. Ставаше въпрос за окултна и спиритистка литература. Членовете на молитвената група категорично заявиха на младия човек, че той трябва веднага и радикално да се раздели с тази литература. Той възропта срещу това изискване, защото беше вложил всичките си спестявания в тези книги. Завърза се разгорещен спор между младежа и братята от молитвената група. Накрая те категорично му заявиха: „Ако не се освободиш от тези книги ще продължаваш да бъдеш прицелна точка на демонични нападения.“ Младежът трябваше да отстъпи. Веднага беше напален огън в камината и за няколко часа всичката налична окултна и спиритистка литература беше изгорена. Собственикът обикаляше сърдит стаите, като продължаваше да роптае и протестира срещу действията на братята от молитвената група. В последния момент той сграбчи една книга с кожена подвързия, прегъгна я здраво в обятията си и извика: „Тази не! Поне една книга трябва да остане!“ Беше една книга на Якоб Лорбер. Братята обаче бяха твърди и безкомпромисни. Те му обясниха, че ако и само една-единствена окултна книга остане неизгорена, той никога няма да бъде напълно освободен от неговите ужасни обременености. Така и последната книга беше хвърлена в пламъците. След това

основно почистване на къщата му от окултната и спиритистката му литература състоянието на младежа започна да се подобрява с всеки изминат ден. Ужасните нападения, на които той беше изложен до този момент, повече не се появиха отново. По предложение на хората от църквата той замина на почивка в една евангелска почивна станция, която се ръководеше от един твърд във вярата брат. Под влияние на неговите всекидневни проповеди и душегрижителска работа младият човек предал живота си в ръцете на Господа Исуса Христа и преживял едно чудесно новородение. Изкривяванията на ръцете и краката му, които след изгарянето на окултната литература осезателно се бяха подобрили, напълно изчезнаха. След своето телесно, душевно и духовно оздравяване младият човек получи работа като конструктор в една голяма фирма. Той се ожени и има много щастливо семейство. Чрез Божията благодат той и до ден днешен е верен ученик и последовател на Господа Исуса Христа, като сам послужи за благословението на мнозина.

Сега ще опиша личните опитности на един известен евангелизатор, които ми бяха предадени лично от него:

Пр. 164 Беше 1956 год., когато при мен дойде една млада съпругеска двойка. Те бяха католици и ми обясниха, че нощно време някой ходи из жилището им. Те помолили за помощ техния свещеник, но той им обяснил, че никога не се е занимавал с подобни неща и не може да им помогне.

Мъжът, който беше здравеняк - строителен работник, ми разказа следното: Винаги по едно и също време през нощта се отваряла здраво заключената входна врата на жилището им, чували се ясни стъпки, които минавали през детската стая и влизали в спалнята им. След това някой се хвърлял върху него на леглото му. Въпреки че се съпротивлявал с всички сили, той не можел да предотврати да не бъде изнасилен. Той повече не можел да издържа на това, защото работел тежка физическа работа, а през нощта нямал възможност да си почине поради тези посещения. Жена му пък ми разказа, че тя от своя страна също трябвало да слуша и преживява всичко това всяка нощ. Тя не била закачана, защото

то всичко касаело само съпруга ѝ. В тези моменти тя също се чувствала безпомощна и не била в състояние да му помогне. Двамата ми разказаха, че за да се отърват от този кошмар, преди известно време сменили жилището си, като се преместили в друг квартал. Едвам се били нанесли в новата си квартира, когато тормозът отново започнал. Още в първата им нощ на това място един женски глас се изсмял до леглото на съпруга: „И тук те намерих, Франк. Не можеш да избягаш от мен.“

Както успях да разбера, в основата на този случай лежеше грехът магьосничество. Покойната майка на съпруга се занимавала с врачуване и други окултни практики. След обстойно разследване на проблема аз призовах съпрузите на покаяние и промяна на начина им на живот. Поканих ги редовно да посещават нашите евангелизаторски събрания, след които оставахме да се молим за всички, които решаваха да предадат проблемите си в ръцете на Господа Исуса Христа. На тези молитвени събрания те се молиха за освобождение в Името на Господа Исуса Христа, оставиха се да бъдат умити в Неговата свята кръв и Той ги освободи от тяхното затруднение.

На това място трябва изрично да бъде подчертано, че при този нежелан нощен сексуален тормоз не става въпрос за никакви сексуални халюцинации на някой душевноболен човек. Мъжът беше психически и душевно абсолютно нормален и здрав. Тук става въпрос за един проблем, за сблъсък с който нередко съобщават и наши мисионери. Хора, които са окултно обременени, биват съблазнявани и обладавани сексуално от демони. От душегрижителският ни опит знаем със сигурност, че при подобни случаи не помага никакво психиатрично лечение. Единствено нашият Господ Исус Христос има компетенциите, силата и мощта да се справи с всички коварни нападения на сатаната. Голготският кръст е светлината, която прогонва мрака на демоничното робство. Тези наблюдения се потвърждават и от случая с нашето католическо семейство. Те получиха освобождение веднага, щом попаднаха под действието на Божията благодат.

Пр. 165 Беше юли 1945 год., когато при мен дойде една жена и ме помоли за помощ. Тя ми разказа след-

ното: Две от дъщерите ѝ починали при необичайни обстоятелства. Когато първата от тях била на шест седмици, тя започнала да се схваща по време на плач, което продължило до 18-ата ѝ седмица. Причината не могла да бъде открита от лекарите и никой не можал да помогне на нещастното детенце. Тогава майката се обърнала към една жена, която се занимавала с лечебен магнетизъм, след чието лечение състоянието на момиченцето се подобрило. По-късно обаче били констатирани анормални отклонения. Една вечер детето лежало при нея в леглото ѝ. Още преди да е заспало, майката понечила да го погали по главичката. Когато прокарала ръката си по косичката му, тя имала чувството, че гали козината на животно. Майката веднага запалила лампата, но не видяла нищо неестествено. Детенцето станало на три години и осем месеца. То много обичало да слуша Библейските приказки и често моделю майка си да му ги разказва. Сутринта на 14. октомври 1941 год. едно птиче започнало да пее на прозореца им. В този момент момиченцето се преселило в отвъдния свят.

През януари 1942 год. жената отново била бременна. Тогава я посетила една гледачка на карти и ѝ предсказала, че отново ще роди момиченце. След този случай жената сънувала една нощ, че към нея вървяла една много грозна жена, която я сграбчила за врата и ѝ казала: „Ти наистина отново ще родиш момиче, но аз и него ще погубя!“ Когато момиченцето се родило и станало на шест седмици, то получило пристъп от задушаване. Майката отново потърсила за помощ практикуващата лечебен магнетизъм жена. Историята се повторила, както при първото дете. На 18. октомври 1944 год. отново същото птиче започнало да пее под прозореца им и тогава и второто момиченце умряло от задушаване в ръцете на майка си. То било едва на 15 месеца. Малко преди неговата смърт то било прегледано от един лекар, който не установил никакви отклонения от нормалното му развитие.

Останало живо само най-голямото ѝ дете - едно 14-годишно момче. Една врачка ѝ предсказала, че и това ѝ дете ще ѝ бъде отнето. В своята голяма нужда и страх, че ще загуби и последното си чедо, жената дойде при

мен в Страсбург. Тя ми разказа, че докато чакала пред вратата ми, чула един глас, който се опитал да я разубеди да не влиза вътре. Той ѝ казал: „Какво ще търсиш тук? Та ти си достатъчно религиозна жена. Ти си кръстена и конформизирана и ходиш всяка неделя на църква. Какво още искаш?“ Тя обаче не се беше оставила да бъде разубедена и ме помоли за помощ. В нашия душегрителски разговор аз я призовах да се покае и да промени начина си на живот. Тя изповяда заблудите и прегрешенията си и се предаде в ръцете на Господа Исуса Христа. След общата ни молитва тя имаше чувството, че някакъв много тежък товар се е разтоварил от плещите ѝ. Аз можах да я уверя, че в името на Господа Исуса Христа нейните грехове са простени, и ѝ казах: „Успокой се, синът ти ще живее! Дяволът вече не може да ти го отнеме.“ Тя се прибра спокойна и щастлива у дома си. Слава да бъде на Името на нашия Господ Исус Христос.

От момчето междуременно стана благословен Божи свидетел и много добър учител. Винаги когато му се отдаде възможност, той не пропуска да прослави своя Господ и Спасител. Той винаги активно участва в подготовката на евангелизации и други църковни мероприятия и кани много хора на тях. Той организира пътувания до християнски почивни станции и посещенията на семинари, като по този начин допринася за благословението на мнозина. Майка му, която пострада толкова много със смъртта на двете му сестрички, роди през 1946 год. още едно дете, което расте живо и здраво за радост на своите родители. Ужасните им предишни проблеми изчезнаха, откакто тя предаде живота си в ръцете на Господа Исуса Христа.

Преживяванията, които описах тук, предизвикват големи противоречия както между богословите, така и между представителите на медицинската наука. Последните виждат в тези проявления израз на някакво душевно заболяване и се опитват да ги обяснят като напълно присъщи на хората неща. Много богослови, особено числящите се към школата на Бултман, се присъединяват към това медицинско заключение. Новозаветните разкази, които се отнасят до подобни неща, те разглеждат като

повлияни от времето, когато са били написани, без да се съобразяват с факта, че такива демонични обременености се наблюдават дори по-често сега, отколкото по онова време. Аз не мога да приема тази гледна точка за правилна. Душегрижителската практика с тежко пострадали от демонични нападения хора показва съвсем друго състояние на нещата. Има обременености, на пострадали-те от които не може да се помогне по медицински път, нито могат да се отстранят чрез рационално богословско просвещение. Те могат да бъдат излекувани само от Господ Исус Христос. В примера с жената, който цитирах малко по-горе, се вижда връзката между греховното отдаване на окултни и суеверни практики и следващите ги ужасни последици от действието на демоните. По време на душегрижителския ми разговор с нея разбрах, че още като дете тя е била лекувана от някаква врачка от тежко заболяване на очите. Когато пък била на 18-годишна възраст, една гледачка на катри, с която се консултирала, ѝ предсказала, че ще се разболее от много лоша болест, което скоро се сбъднало. Тя била мъчена цели четири години от тежка форма на туберкулоза. Още нейната майка се занимавала с окултни и суеверни практики, и опитвала и магии. Тя е родена в едно село, което и до днес е известно с масовото практикуване на черна магия. Известно време след моите душегрижителски разговори с тази жена аз проведях евангелизация в това село. Въпреки силното противопоставяне, което не беше изненада за мен, Бог изпрати голямо духовно съживление. Много семейства от това село повярваха в Бога. Роднините и домашните на жената, за която става въпрос в моя разказ, също намериха пътя към Бога по време на тази евангелизация. При това съживление станаха известни много фрапиращи случаи на магьосничество. Въпреки това Бог удържа победа над силите на злото и днес в това село има едно живо евангелско общество от предани последователи на Господа Исуса Христа.

Пр. 166 През 1954 год. ме посети един човек, който живееше в Страсбург. Той ми съобщи, че бил ужасно измъчван. В голямата си нужда мъжът се обърнал за помощ към пастира на своята църква, който за съжале-

ние не можал да му помогне. Същият този пастир го изпратил при мен. След като ми изплака своята нужда аз му казах, че единствено Господ Исус Христос е в състояние да му помогне.

Мъжът скоро беше излязъл от една психиатрична клиника и много се страхуваше да не го върнат отново там. Брат му също от много години се намирал в една друга психиатрия. Аз констатирах, че този човек беше извършил много прегрешения чрез окултни и суеверни практики. Те се практикували още в дома на родителите му. Той самият се бил специализирал във врачуване. Преди известно време той се разболял и тогава го посетил един последовател на една псевдохристиянска секта. Същият поискал три ленени кърпи, потопил ги в осветена от самия него вода и ги поставил на три различни места по тялото му. След това той положил ръце на болния и се молил за изцелението му. Оттогава започнали и страшните мъки. Нощно време, когато отивал да си легне, човекът чувствал, че нещо лази по дюшека и възглавницата му. Това чувство продължило дори и след като той си сменил леглото. Тогава аз попитах този човек дали не носи нещо на врата си? Мъжът ми отговори утвърдително, разкопча ризата си и оттам се показаха два амулета. Единият му бил даден от някакъв човек, който имал способностите на медиум. Това беше една заплата в торбичка от плат бележка, на която с непознати за мен знаци беше написано някакво заклинание, украсено с три кръста. Вторият амулет също беше зашит в платнена торбичка и съдържаше една медна монета и голямо колкото върха на игла парченце восък. Той му бил даден от монасите на един манастир, към които той се беше обърнал за помощ. Амулета бил осветен в манастира и той трябвало да го носи постоянно на врата си. Освен това монасите му дали и парче пчелен восък, части от което той трябвало да разтваря и пие в кафето си.

Аз свалих двата амулета от врата на мъжа и ги изгорих в печката пред собствените му очи. При това мое действие той изрази сериозните си опасения, че то може да му донесе още по-големи нещастия. След обстоятелни разяснения върху окултните и суеверните практики аз

приканих мъжа да се покае за прегрешенията си и да приведе в изправност своя живот и отношенията си както с Бога, така и с хората. По време на този наш разговор той предаде живота си в Божиите ръце. Това негово решение беше последвано от едно истинско покаяние, което изкара на бял свят множество ужасни грехове. През следващите дни мъжът отново и отново идваше, за да ми изповяда и други свои прегрешения, за които се беше сещал. Така минаха седмици и месеци. Много придобити по нечестен начин неща бяха възстановени на техните притежатели. Имаше и нови дяволски нападения, които периодически се повтаряха. Накрая той получи пълно освобождение и мир с Бога. Сега мъжът е редовен посетител на богослуженията и молитвените събрания на църквата си.

Този човек беше извършил ужасни неща в своя живот, но колкото поръженията и обремененостите са по-големи, толкова по-голямо и по-мощно е и действието на Божията благодат. В подножието на Голготския кръст има едно непробиваемо силов поле. Колкото и силно да е обладан човек и каквито и грехове да е бил извършил преди това, когато той застане в подножието на кръста Исусхристов, каещият се човек получава пълно освобождение, радост и мир в Господа.

Пр. 167 През лятото на 1956 год. бях помолен да приема една 78-годишна вдовица. При своето посещение тя ми разказа следното: Преди около година починал съпругът ѝ, който бил пенсиониран железничар. Единствената опора в живота ѝ останала 39-годишната им дъщеря. Момичето било много умно и работливо, но от известно време нейното държание било станало странно и необяснимо за околните. По това време я хванали да се опитва да изрови от гроба му трупът на своето отдавна починало братче. Била извикана полиция, чийто представители трябвало да употребят сила, за да я отстранят от гроба и да я заведат в една психиатрична клиника. През всичкото време тя здраво стискала в ръката си една от костите на братчето си, която успели да ѝ отнемат чак в психиатрията. След приемането ѝ на лечение в клиниката, майка ѝ констатира, че нейната стая била заключена, а ключът бил намерен във вещите на дъщеря ѝ.

Когато отворили стаята, намерили в нея голямо количество окултистка литература. Тогава майката разбрала, че и починалият ѝ съпруг вземал участие в тайните занимания на дъщеря си, за които тя нищо не подозирала. От разговори с други техни роднини аз узнах, че душевноболната дъщеря още от малка била водена от баща си по врачки, за да ѝ баят против различни заболявания. Майката, която била решително против подобен род занимания, веднага изгорила окултистката литература. Още същата нощ тя била стресната в съня си и разбудена от призраци. Тя чувала стъпки из спалнята си, както и тропане по стените и дращене по мебелите. В уплахата си тя призовала Бог на помощ и се моела със стихове от една евангелска песнарка. От това станало малко по-спокойно, но призраците не изчезнали. Оттогава това нещо се повтаряло всяка нощ.

След като подробно ѝ разясних ситуацията, в която се намираше, аз призовах жената да се покае и тя прояви готовност да го направи. Аз я насърчих и окуражих във вярата и се молих Бог да ѝ помогне. В началото имаше известно подобрение, но по-късно ми беше съобщено писмено, че положението рязко се е влошило и жената вече не можела да намери спокойствие. Аз коленичих в молитва пред Бога и Той ме натовари със задачата да посетя жената в дома ѝ. Там отново се молих и призовах Името на Господа Исуса Христа и Неговата свята кръв. Аз заповядах на призраците и на злите духове веднага да напуснат този дом в Името на Господа Исуса Христа. От този ден нататък спокойствието отново се върна в тази къща. При този тежък случай се изпълни записаното в Марка 1: 27: „... с власт заповядва и на нечистите духове и те Му се покоряват!“ Да бъде вечна слава на святото Име на нашия Господ Исус Христос, Който и днес освобождава обсебените от зли духове.

4. Новозаветният път на освобождение

След тези примери на освобождаване на окултно обременени човеци ще скицирам вкратце това, което Новият Завет казва по въпроса за освобождаването от веригите на дявола. Няма да представям по-изчерпателна

разработка на нещата, защото такава подробна разработка можете да намерите както в основния ми труд «Душегрижителство и окултизъм», така и в книгата ми «Христос или сатаната».

а/ Всяко лекуване на окултни нападения и обременености по духовен път трябва да бъде предшествано от изключително старателно поставена диагноза. Душевно-и духовноболните хора имат нужда освен от духовна подкрепа и насърчение и от компетентна и специализирана лекарска помощ. Окултно обременените хора трябва да бъдат насочвани само към упълномощени, компетентни и опитни душегрижители. Трябва да се прави ясно разграничение между душевноболни и окултно обременени хора. Не трябва да очакваме разбиране от психиатри, психолози и психоаналитици, защото представителите на естествените науки признават само произтичащите от природата на нещата явления. Изключение не правят дори и тези, които само на думи се наричат християни, а само истински вярващите и следващите по стъпките на Господа Исуса Христа специалисти.

б/ Освобождение от окултни обременения може да се получи само чрез Господа Исуса Христа. Обладани, които не са готови да станат Негови последователи, не трябва да очакват, че ще бъдат освободени.

в/ Изповедта не е задължително необходима, но горещо се препоръчва. Изповед означава изваждане наяве пред Бога това, което е било скрито. **Occultus** означава скрит, таен.

г/ Молитвата за предаване себе си на Бога е позната и се практикува вече почти 2000 години в християнските църкви. И тук тя играе решаваща роля, като може да бъде изказана приблизително по следния начин: „В Името на Господа Исуса Христа аз се отделям от теб, сатана, и ти повече нямаш никаква власт над мен. Аз предавам себе си на Исуса Христа, Който става мой Господ и Спасител, сега и за вечни векове. Амин!“ Чрез тази молитва се прогласява официалното скъсване със силите на мрака, което посредством нея придобива юридическа валидност. Тя не трябва в никакъв случай да се приема като някакво магическо заклинание и да се практикува по

този начин. Тя е изява на вътрешна вяра и акт на предаване себе си на Господа Исуса Христа.

д/ Не трябва да се прибързва със заповеди към злите духове в Името на Господа Исуса Христа. По този начин обремененият може да си внуши, че е обладан от зли духове и така сам да го предизвика, дори и преди това да не е бил обладан. За да се изкаже такава заповед трябва предварително да се получи силата и упълномощението на Божия Свети Дух.

е/ Постът и молитвата (съгласно Мат. 17: 21: „А този род /бесове/ не излизат освен с молитва и пост.“), както и сформиранието на молитвени групи (съгласно Мат. 18: 19: „Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Отца ми, който е на небесата.“) са особено ефикасни действия в борбата със силите на мрак. Има вярващи християни, които без да вдигат шум около себе си, практикуват интензивна застъпническа молитва и пост в малки молитвени групи, които дават забележителни резултати. Особено ефективни са малките молитвени групи. Няколко силни духовно членове на обществото се събират по два или три пъти седмично, за да се молят за нуждаещия се човек, обикновено в негово присъствие. Това продължава до пълното изцеление на обременения.

ж/ Всеки, който е бил освободен трябва много да внимава, защото изгонените зли духове понякога се връщат обратно: „Когато нечистият дух излезе от човека, той минава по безводни места и търси спокойствие и като не намери казва: «Ще се върна в къщата си, откъдето съм излязал».“ (Лука 11: 24) Който отново бъде нападат трябва да се въоръжи с Божнето всеоръжие (съгласно Ефесияни 6: 13-18) и да се постави веднага под закрилата на Господа Исуса Христа и Неговата свята кръв, пролята на Голготския кръст за нас. Добре е, ако такъв човек потърси помощта на опитен душегрижител, защото оставен сам на себе си, той лесно може да бъде огънат и отново завладян от нечистите сили, чийто роб е бил преди. Крайната победа обаче принадлежи само на Бога и единствено на Него се полагат почит, благодарност и слава.

5. Заключение

Църквата Христова върви по един висящ мост, опънат над света. Едното въже на моста е вързано за Голготския кръст и Възкресението, а другото се държи на обещанието за второто пришествие на Господа Исуса Христа. Отдолу под моста ври, кипи и бушува едно развълнувано море, от което се издигат ужасно миришещи мъгла и дим. Но църквата Христова продължава да върви напред през отровните пари. На всяка крачка я дебнат сатанински клопки и интриги. Има опасност да ѝ се замъгли погледът от сладникавият, но отровен дим. И наистина мнозина се заблуждават, загубват посоката, изпускат твърдата основа под краката си и падат в клокочещата помия. За тази бездна пише в Откровение 21: 8: „А колкото за страхливците, невярващите, мръсниците, убийците, блудниците, чародейците, идолопоклонниците и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт.“

Вървящата напред църква също понякога се заблуждава и пита: „Кое е истината?“ Но навсякъде по продължението на моста има верни съработници, които постоянно гледат на Този, Който единствено може да каже за себе си: „Аз съм пътят и истината и животът; никой не дохожда при Отца освен чрез мене.“ (Йоана 14: 6) и сочат на колоната правилния път. Те внимават на Него, следват Го, остават будни и устоявайки на съблазните и изкушенията достигат до така желаната от всички цел. А там се разнася прекрасната мелодия на песента на победата: „... те победиха сатана чрез кръвта на жертвеното Агне (Христос) и чрез словото на своето свидетелство...“ (Откровение на Йоана 12: 11)

Господи Исусе Христе, победителю,
дръж ме и не ме оставяй да потъна,
когато силите на лъжата отвсякъде
се перчат, гримирани като истина.

Ти ме научи как да се боря
и как да изпитвам духовете.

Изобличи лъжците и бъди моя закрила,
о, Ти цар на царете
и Господ на господарите.

Амин.

Д-р Курт Е. Кох 1913 – 1987 год.

След завършването на богословското си образование и медицинската си специализация по психиатрия той защитава докторат по богословие в университета в Тюбинген – Германия. В продължение на 22 години е на служба в лютеранската църква на провинция Баден, където работи предимно с младежите и като евангелизатор. След това основава библейска мисия за разпространение на духовна литература. Той посещава над 100 държави по всички континенти, където мисионерства и евангелизира в университети, семинари, библейски училища и множество църкви. Автор е на над 70 книги, които са преведени на почти толкова езици. Получил международни награди за книгите си: „Душегрижителство и окултизъм“, „АБС на окултизма“ и „Христос или Сатаната“.

За основа на тази книга са послужили душегрижителските опитности на автора, събирани в продължение на десетилетия. Тя е предназначена за просвета и предупреждение. Демоничните движения се увеличават лавинообразно. Милиони неопитни хора попадат в техните мрежи и не могат да намерят изход от този окултен лабиринт. Смесът на това издание е да предложи решаваща помощ на такива застрашени или вече заблудили се човеци. „Господ Исус Христос, Божия син, който размаза главата на змията – дявола на Голготския кръст, който отне мощта на демоните, изведе на показ тъмните сили и възтържествува над началствата и властите им“.

(Колосияни 2: 15)